

سلطان محمد شاه و امیران و بزرگان

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

انوار کمالی کارزار شیخ ابوالحسن و شیخ ابوالحسن

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

الحمد لله رب العالمین

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

تالیف سردیدان شیخ فارس بن سمارین فنی که از شیخ و تلمیذ شیخ عبدالحکیم

۱۱۹

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

فهرست تلخیص پنج باب

۲	حکله اول از تلخیص پنج باب	۲۳	و سرکار لاجورد سکه بر نازده و دهم
۳	اصل سکبان و طریقی و مذنب ایشان	۲۴	تفصیل شرح طو شاد و کانه سکه چو عهد اول
۵	سبب عداوت سکبان به سلماتان	۳۵	نقل عهد دوم بنام میری کارا و کمر زینت لاجورد
۶	حال نخست سکه و اولادش و عادت کرسی سکبان	۴۵	تفصیل صفات سکبان سکه چو عهد دوم
۷	سبب اکت کمر و نهال سکه غیر نخست سکه	۳۶	نقل عهد نامه بنام میری کارا و کمر زینت لاجورد
۱۱	بیان شرح فساد سکبان از نظریات یا جمعی شرح		مذنب سکه مثل برده و مشروط
	در عمل هر کار انگشتی و وقوع محاربت		رفتن دو سکه پنجمه فتنه خدایه
۱۳	جنگ اول سکبان با فوج اکویری می مقام		تفصیل حکایت که در جنگها برست با فوج اکویری
۱۴	جنگ دوم سکبان با فوج انگشتی قریب فروردین	۴۰	تفصیل کشته می مشت سرب توپ سکبان توپها
۱۶	جنگ سوم سکبان با فوج انگشتی در مقام اول		سکبان که بگفته رفته
۱۷	قتل عجیب حمیه تنگ سوم	۴۵	باقی احوال با سکه لاجورد باقی می مقام ثقات و غیر
۱۸	جنگ چهارم سکبان با سکه انگشتی در مقام	۴۸	سبب بلوای حایای لاجورد مرتبه اول
۲۱	قتل استبار و غصبه کور و خزل لاجورد		سبب بلوای دوم
۲۲	لار و تنگ بهادر		بیان کثرت سپاه و آرسنگی فوج لاجورد
۲۹	نقل شهباز و کیر و ناب کور و خزل لاجورد از مقام	۵۰	در عهد بهار راجه رخصت سکه
۳۱	فهرست مزر و میکش راجه کلاب سکه	۵۲	بیان آرسنگی فوج علیماده قاسم علی
۳۲	برای جناب لار و صاحب بهادر		مواهبینجا که با سرکار کرسی جنگیده و بود
۳۳	خود طارنده لار و صاحب بهادر در کلاب سکه	۵۳	بیان شرح و بیست بهار راجه رخصت سکه و بهادر
۳۴	وقت خوبت خاصیت فوج انگشتی از کلاب سکه	۵۴	شماره احوال ثبوت الدوله در لاجورد
۳۵	نقل عهد نامه اول بنام میری کارا و کمر زینت	۶۳	حکله دوم از تلخیص پنج باب

۹۲	بازر شاد و خوشن و شکرستان کار کار	۱۰۰	ساب خراج خلیع پنجاب حبیب نیا
۹۳	سبب خراج و کلبه فوج انگریزی لاہور	۱۰۱	دیوان و ملاقات دربار لاہور
۹۴	موراج صوبہ دارستان	۱۰۲	تعلیم شہارنواب کورنیزل لارڈ و ہونے
۹۵	سبب و شہر درجہ سنگہ باس کار کار	۱۰۳	بہادر از کتب قیروز پور
۹۶	نقشہ جنگ خاتم ام کوہ حبیب پور	۱۰۴	نقشہ اور عابد و آدین سالانہ مالک
۹۷	نقشہ جنگ کورنیزل لارڈ و ہونے	۱۰۵	بند و شان غیرو و شان فوج کورنیزل
۹۸	نقشہ کراہ از لاہور و دریای پنجاب	۱۰۶	نقشہ از حال راجہ رنجیت سنگہ و
۹۹	بیان ہر دردن دیون موراج خود را	۱۰۷	نقشہ از قشک کلبہ ای اطراف را
۱۰۰	درسد کار انگریزی	۱۰۸	نقشہ ملک لاہور
۱۰۱	نقشہ محرم نواب کورنیزل نکالہ	۱۰۹	نقشہ حصہ پنجاب واقع در حاکم
۱۰۲	مضمون آشتی نواب کورنیزل لارڈ	۱۱۰	لاہور و پشاور
۱۰۳	از کتب قیروز پور		
۱۰۴	نقشہ جنگ کرات		

تمام حصہ

P. C. 119

بسم الله الرحمن الرحيم

حمایه اول از تیغ جناب

الحمد لله الذي جعل عن الشبيه والنظير أعظم النصير والوزير من شأنه تولى الملك
 لا يمكن إنشاء ونزع الملك ممن شاء ولا يدرك ذهن البشر حكمه البالغة
 ولا يصل فكره بكنه قدرته الكاملة والصلوة والسلام على سيدنا
 محمد وخير الخلق أجمعين وعلى آله وأصحابه الأتقياء
 الأبرار والسادة الأجل والأخيار وبعد برشائق أخبار آثار وطلسمات
 وسبلح عصافند ~~مجلس~~ قانع و محاربات سكران رياست لاهور با سرکار و تملک
 انگلشی بزبان فارسی و ~~مجلس~~ مستطاب ~~مجلس~~ مستطاب ~~مجلس~~ مستطاب ~~مجلس~~ مستطاب
 سباه انگریزی و آفت و آگاه شد که در روز جمعه بیستم ماه رجب سنه ۱۲۸۴
 قمره که جم غاف را چون کاه از پنج دین بر میگشتند و در بحر محیط بر آب رانی آتش میرسانیدند
 و قتل خوام کالانعام را شنیده و بر آن متوق و اعتماد کرده غلبه سکهان با فوج انگریزی
 می نمودند و حال آنکه خبر دلی و اگر که از روی اخبار انگریزی و چندی های افسران فوج
 میوشد بر عکس آن معاد میشد و اکثر احباب اسد قازاقم آثم محمد اکبر

و جوئی خالی این جنگ میشدند برین خیال که این را قم برای دریافت حقیقت حال آن
 و بکار اخبار مطبوعه چند بار ارمی طلبید و نیز زبانی صاحبان غالیان می شنید و بر
 لحظه اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی مینوشت و تا بمقتدای خود هر خبر
 نقل نموده با اختصار بسیار سدرج میاشت و چون لعل چندستان افغانی مطبوع
 مرعوبست لهذا از اخبار اردو درین زبان ترجمه نمود و غرض ازین نویسد در آنوقت
 آن بود نامردم مذکور را از جمله اهل موسوم جوئیست این محاربات اطلاع و آگاهی
 میدادند و چون غلبه بر غفر گزینت و شکست و نیریت لیت و آیین نقشه سلسلست بود
 حمله عمده اول در میان جنگ فوج خالصه لاهور با سرکار گلشنی و حمله دوم در محاربات
 سرکار گوربا دیوان مولای مقام تان و با شیر سنگه و تپه سنگه بود و در سرکاران کجایان
 خورد و آب پنجاب و جلم و چون دین همه جنگها در ملک پنجاب واقع گردیدند لهذا این
 مختصر بتاریخ پنجاب تحت ملاحجاب موسوم گشت احیاناً اگر درین هم فضا
 به باری خللی و فتوری واقع شود صاحبان و الا هم عیب پوشش عذر نباشد
 معذور دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب برد و میدارد و انسان هرگز از خطای
 سیانست و موقوف فی الصواب و در بیان اصل کجایان طریق و مذکور
 ایشان در عهد بابریا و سادات فقیر می شهویر به نامک ستاد در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارک دنیا و مرد عارف بود و در مذہبی تعصب نداشت خلق انبوه معاصر گشته
 بعضی مرید و بعضی خلیفه او میشدند و کسانیکه چلیه او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 خدمت او حاضر نمیشدند و در زبان پنجابی که چلیه را گویند پیر را گویند و لهذا آن گروه
 که چلیه او شده اند مشهور سبک گشته و همچنین بحسب آنکه از مذهب و این طریق و روش را اختیار
 کنند سبک میگویند و نزد نامک شاه بند و مسلمان برابر بودند یکی را برد دیگری را
 نمیداد و لهذا از بند و مسلمان برد و معتقد او بودند و او در فضیلت و معظمت زبان

کتابی نوشته است که همان آن کتاب را که زنت گویند و این کتاب نزد فخری ملک شاهی
 موجود است که همان تعظیم او بسیار میکنند و بوقت خواندنش بر جل چوبی می بنهند
 و بدون جلالت که در طریقه ایشان متعارف است گزشت را مس نیکنند و غلامان
 از خواب و شجر میازند و در حروف ناگرمی بخط واضح می نویسند و از اسطفا و غیره
 می کنند و سامعین از فردا سکه گرد فاری آن حلقه که مصداق است بنشسته مخصوص
 و خوشح سامع آن میکنند خواندن و شنیدنش را تو اعظم می بینند و اکثر مقتدران
 ایشان ای فاتحه و زرنامک شاه کزاه بجهت کرده هم در میان حج و زیارت و غیره
 از طوای سیده و لشکر و روغن کا و مساوی الوزن که در ظرف کتان آبی کشاده که آنرا
 در بندی کزاه گویند بجهت شود و بجز گوشت کا و لحم همه جانوران از بهائم و طوایر
 بخورد و در طریق و بجهت در زنب ایشان نیست جانور را خفه کرده و یا بشیر کشته بخورد گویند
 اکالیان از اولاد پیرانگشاه که اکال نام داشت بهستند و بعد از آنکه ایشان امر شد از
 آن خود تصور کرد بسیار کریم و تعظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان و سکه
 که بای ایشان بر شواری سحران میخیزد از ایند مثل در نیغه از ار از می باشد از حلقه که
 پهلوی چپ مثل بالینک است می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن بوضع محبت
 که از اندون مجوف باشد و همچنین دستار در زبان ایشان کبک گویند و از صبح بپنج
 بر سر می دارند و بوقت خواب از سر جدا می کنند و بالایی ساز و سلمی بچند بزر مال حلقه
 عریض مثل نعل است که آنرا چکر گویند میگذارند و این حلقهها از قسم حر است که بوقت جنگ
 باین طریق را میزنند و نامی سکهان موسی من از سر تا پانی تر شده و بهباد شش مزاج ظلم
 و دستند بر کس از اقوام نمود سکه شدن میتواند و بعد چهار چوبت سکه نرزان بود و سکه
 و خل فوج خالصه کردید و فوج خالصه عبارت از آن که در آن کل سپاه افسران اند و سکه

این معنی خالص آن شد که در آن فوج سوی کجانب آمیزش فتنه دگر نیست یعنی خالص از آمیزش
غیرت و فتنه که در آن جبهه فتنه که از بنود و دشمنان باشد آنرا فوج آئینی گویند و در میان ما بود
آن فوج و توفیر فوج خالص بسیار میکرد زیرا که بمقام محل اعماد او بود و در باب شان سبب
فوج آئینی بسیار میشود گویند سبب عداوت کجانب با مسلمانان اینست که در وقت شاه جهان
با عالمگیر پادشاه و سلطان شخصی که گویند نام از خلفای ملک شاه در غیاب پیدا شد و بر خلاف
دوید و طریق نامک بود و در قلع غلامان بسیار از دوست و جاهد طلب و در جمع کردن مال
و در سرخیل و در حبس بود اول پیشه فراخی و فطاع الطریق میکرد و هرگاه چه کسی که تیر و زهر
خود را میبرد بر قیامت و شهرت آنرا غارت می کرد و چند بار فوج پادشاهی که بر بی وفایی
اورفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاسی کرد و آنچه سعی و کوشش نام او را گرفتار کرد
نیز در ده قصص آئینی بند ساخته و بدگر فقامی او مخصوص پادشاه آورد و در جواب حکم پادشاه هر روز
یک عضو از وی بر میزد تا اینکه او را شکسته کرده قتل نمود و همچنین بمردمان او را شکسته و قتل
باشند و این ظالم سفاک یعنی که زکو بند بر شهر که میبایست سبب شدت عداوت با مسلمانان
و کوریانان حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حامله را شکسته و کشت و کشت
مقتول شدن او در میان پیر و پیش با مسلمانان عداوت شد و بعد از زنده و علی الصبح در عالمگاه
خود فتنه بعد پرستش چون مسلمانان بدو عامی کنند و زبان خود بگویند و اگر وی مستحق و شکسته است
یعنی مستحق تا بعین کرد و گویند که عین مستحق گروست با و مسلمانان بیت و نابود شوند و چون سبب
ضعف سلطنت دلی و وقوع اختلال در حکومت سلاطین در اینان فتنه که بر تمام ملک پنجاب
اطراف سلطه شدند و زور و قوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بیعت کردن آن آغاز بناد و تیراندازی
بمساجد و آله اسباب عداوت کرد و نفوس ایشان را قتل نمود و در سا جدید پادشاهی پیکار است
کجانب و ویران ساختند و مانع از اذان با و از بلند و کا و کشتی در تمام ملک پنجاب نمودند و
بیرون شهر امارت سر که آنرا بنده نیز گویند و آن مقام کما و تجارت است قلعه محکم احداث نمود

در این فتنه
کجانب
کوشید

بنام کرد و گویند مذکور نام آن گویند که نهاده و نه بخت سکه نه کار و نه خزانة خود را در زمین قطع
 می نهاده و آغا زریاست بخت سکه اکثر عاقد و معتقدان منزه سکه بان در امرت سر
 سها مذکور و لا مورد و کاه افواج سکه بود که سر و در مذکور از اول ملک خود ساخت و بخت
 اکنون نام قلم و او را تعبیر ریاست لا مورد می کنند و آنچه زبان دعوا و مردم بازرگ
 بود که در قطع گویند که در بار و پیر بخت سکه مع است با کمال دست غنایم چه اگر بعد
 کند و کرور و پیریم در آنجا بود و امکاران سرکار لا مورد را و دیوای چاه کت و پیر نقد نموده
 سکه کنیم کرور و پیر تاوان مندرجه عهد نامه که ذکرش خواهد آمد وقتی و دشواری بی رویه
 و مومن کرور و پیر ملک کشمیر و غیره را تفویض سرکار انگریزی می نمودند در بیان حال
 مهاراجه بخت سکه و اولاد او و بغاوت و سرکشی سکه بان مخفی سها
 که بقای ملک دولت موقوف و منصرف حسن انتظام و تدبیر رئیس امکاران او و پیر می دان
 بر آیین و بربانقان با یکدیگر و هم بر پادشاهی عهد و موافقت با روسای حلیل القند و ضبط و بط
 بز فوج و رعایای آنجا است هرگاه در یکی از امور مذکور بسبب غفلت میس و یا بخت ضعیف
 و دولت میکرد و صدق این مقال است لا مورد است یعنی تا که مهاراجه بخت سکه نهاده
 رعایت پاسداری جمیع امور مذکور نهاده ملک خود را با کمال رونق و سرسبزی تمامی فوج
 و افسران لازم خود را مطیع و منقاد میداشت حدیر از فوج خالصه آئینی و هزاران ایشان را
 طاقت محال نبود که از حکم او تجاوز و سرتابی کرده و صد شرف و ثناء و هم پاس رعایت
 عهد نامه که فیما بین سرکار لا مورد و سرکار انگریزی در سال یکبار و شصت و نه عیسوی تحریر یافته بود
 در این شبهه می نمود که امالیان سرکار موصوف از وی بسیار راضی می خوشود بود و در چنانچه مردم بر حکم سرکار
 و مهاروات از طرفین جاری نموده و همیشه کنور که بر سکه و شیه سکه سپاران کنور و نهال سکه
 بنیره و دیگر ارکان دولت خود را تا که بر عظمت و وصیت می کرد که بعد من ابقای

ابقای سرشته دوستی و اتحاد با سرکار انگریزی بهم رعایت عهدنامه موثقه فیامین و دیگر
 ارام مثل من لخطوط خاطر داشته باشند و هرگاه کدام افسری از افواج انگریزی برای ملاقات
 خود و افواج شعبه مقام لدبایه و فیروزپور بدان طرف میرفتند رئیس مکر با کمال
 محبت اخلاص پیش آمده و دیکار را برای احوال برخی با تحائف هدایا و لوازم ضیافت
 فرستاده محرک مساعده محبت و اتحاد می شد و بذریعہ مکتوبات اشتیاق ملاقات فیامین را
 ظاهر نمیداد چنانچه لارڈ و لیمینگ بیاد کور ز سابق بیاس خاطرش عنان توجه بدان سو
 منتظف باخته در مقام مناسب ملاقات یکدگر سرست اندوخته بود مذکر افسوس که همچو
 دشمنان با اقبال دایمی جیل را تنگ گفته سفر آخرت کرد که کو بند عمرش بجا و وفات سال
 بود و دایمی سال ریاست کرد و بعد او که یک سنه اکبر اولادش بر سرند حکومت مانج
 ملک موروثی خود تنگ گشت بکرا و راهیل فرصت غذا داد که ازین ریاست تمتع شود از
 مسد نشینی او ششماه گذشته بود که در عمر جیل پنج سال جایز شده راهی ملک عدم کرد
 طرفه اقبال خاندان مهاراجه رنجیت سنگه این شد که کنور نوبال سنگه سپر که یک سنه متوفا که
 جوان نوحه است و بعلیه فهم و فراست ارسله و پیراسته بود دفعه ازین جلالیه
 در گذشت گویند بعد از سوختن لاش پدر خود بر کنار درایی نادی چون محادوت شهر کرد
 و سواری او در وازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری اطمینان پیش و از دحام دریا
 آن در وازه شد که فیل سواری نوبال سنگه با تسکی تمام میرفت و در چنین حال مردم
 توپخانه برای شلک تنبیت و سلامی موجب حکم او یکبارگی صد و پنجاه ضرب توپ را که از
 بیشتر قریب در وازه مذکور جمع کرده بودند سردار دما از فضل و قدر صدمه صدای توپها
 سنگی آن در وازه بروی بغضاً و دهمان ساعت طریق عدم و فایمید و افسوس که
 نوبال سنگه بنویز از شجر مذکوری بر خورده بود به تند باد ایل از پنج وین بغضاً و رنجیت سنگه
 جسدش بشاهین آثار رشد و دانائی او توقع داشت که بعد من انتظام ملک لاسورا

خوبی خواهد کرد لهذا اورا ولجید کرده بود و کهرک سنگ کو بظاہر و بام سند نشین آنجا
بعد فوت رعیت سنگ شده بود که خود را نائب پیشدست انجمن فرزند تین و دشت
انجمنه اصلاح و بصوابه و انتظام امور ریاست میکرد با جملة بنو عمر بن ادریس یال
جاء و زکروه بود که بر طاقت جد و پدر خود ره سپر ملک آخرت شد و آنچه سابق غویان
و طالع شناسان برای خوشامد رعیت سنگ در حق همین نونمال سنگ میکنند که این سنگ
طالع پیدا شده است در تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محسن کذب و دروغ بگوید
است لامبور نصیب این چاره شده چه جامی حکومت بخت تسلیم این همه امور و نسبت
نقدیرند کسی را اطلاع بر عیب نیست اگر ضمن بعد فضا کردن اجه کهرک سنگ و کنور نونمال سنگ
فقیه که مذکور شد شیر سنگ خلف دومی مارج راجه رعیت سنگ که مرد شجاع و صاحب جود و سخا
بود بر سبب حکومت لامبور متکلیف گشت و این بر دو پسران رعیت سنگ که یکی بعد دیگر
فرمانروای ملک نورونی خود شدند و هر دو هم مثل پدر خود لوازم محبت و اخلاص نسبت بسرکار
انگریزی فرعی و ملحوظ میداشتند چنانچه در عهد حکومت مهاراجه شیر سنگ افواج انگریزی فیلقه
سنگ که در آن ملک بهادر و بسیار ملک لامبور شده از راه دله خیر کمال یافت
و بوقت مراجعت از آنجا نامی مشکرو سپاه انگریزی و بهیر و پنجاه شان که در قندهار
جلال آباد بود سپه سالاری نیمه کس افسران همی جنرال بالک و جنرال سمث و جنرال تان نیز
علی بکمان شده بطرف هندوستان آمد و ایما کاران رئیس مذکور که حاجی جامعین و نامو بود
در اوقات عبور و مرور و آمد و رفت عساکر مذبوره دو سنی از رسد سانی و ضیافت
افسران فوج موافق رتبه هر کس و از بهر سانی و دیگر با محتاج سفر قرار واقعی عمل آوده همه ایشان
و خدمت خود داشتند اگر ضمن مهاراجه شیر سنگ لوازم دوستی اتحاد و مابین بر دو سر کار این زمین تقدیم
و هم در عظم و بطن ملک خود مصروف بود که دفته نگشت و ادبار بر فوج مسکبان نماند
و نسبت از دمی خواست که سبب از انکفیر و اعمال و ظلم و تعدی که بر بندکان خدا علی محمد

علی الخصوص بر کما یا سچاره مسلمانان کرده بودند برساند باریان بعضی فوج سکه که این
 شهر را بر رو و باغوا و تحریک بعضی سرداران ریاست ملو نمود و بغاوت برزیده و مندا
 شیر سنگه و لی نوت خود را مع سپرد و وزیر او و دیگر بسیار سرداران را بکشتند و قیامتی برپا ساختند
 زبانی بعضی ثقات معلوم شد که درجه ملو و سرکشی سکه بان این شد که شیر سنگه از سکه فاضل
 و مرد عیاش بود و دولت بسیار برادران زنان قانته مغنیه و هم در ملو و لعب بسیار صرف کرد
 راجه دیان سکه برادر راجه کلاب سکه که خیر خواهر آنخان ازان از عهد محبت سکه بمهر و زیارت
 منصوب بود از راه خیر خواهی بارها بمحبت شیر سکه عرض کرد که این دولت اهلانچه سکه
 والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما آنرا را کمان درامو فضول صرف میسازید و خیریه
 خالی میکنید شیر سکه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه روزی دو کشت کو یکا از همین شهر
 شیر سکه کلام محنت نام از قبیل دشنام نسبت به میان سکه گفت و منده نمود و میان سکه
 آنوقت خاموش ماند که گینه آن در دل داشت تا اینکه شیر سکه افسری را بجز میسکین
 و یا در قصاص خونی که کرده بود قتل بکنانید برادر مقتول که سردار فوجی بود با غمی و فریاد
 مخفی بغاوت و برزیده در صدد آن شد که عوض برادر خود از شیر سکه بگیرد و چون که تاج
 بود با شاره و میان سکه درین امر باخود و سخن ساخت تا اینکه نامه بر قتل او میباید داده گشته
 منظور وقت و قاپو بود که بحسب اتفاق روزی شیر سکه غافل از غدر سپاه برای ملاحظه قوا
 فوج در میدان قواعد کا رفت آن افسر با غی قاپو یافتند که برادر کلاب را از جانب سکه
 سرگرد چنانچه او همین کی ضربت سکه چنان ساعت مقتول بر زمین افتاد و بر امان استغنی سپرد
 که غافل از کشته شدن پدر خانه بود بهیانه بیرون طلبیدند و مجبور و بیرون آمدن او را
 گرفتار کرده و بر کتفه بردند و مانند کوه سفند آن بچه بی کمانه را قبیح ساختند و مجبور
 همه سکه شیر سکه حال در غلانیان و میان سکه را مردم طرفدار شیر سکه
 دریافت کرده بعد سه روز ازین واردات و میان سکه را مع راجه میر سکه

پیرش و او تم سنگه برادرزاده بش که پیر راجه کلاب سنگه بود بعضی بایستی بشنید
 پرنده پرنده کردند و آرزو فیما بین سرداران طرفدار ریس و جانب داران فریاد
 بسیار گشت و خون واقع شد و تا سه روز از طرفین جنگ نوب و نمک و شمشیر قائم نام
 و درین بمبار گشت و خون نه سردار حایل بقدر از طرفه اراک شیر سنگه و قریب پنجاه
 و سه سردار ناسی و کار آزموده از دکان و وزیر پنج شش هزار مردم فوج اراکین
 کشته و حخته گردیدند و سپردومی شیر سنگه را که باقی مانده بود مخفی از لاهور برده در
 داشتند و حفاظت نمودند و همچنین یک پسر کلاب سنگه که پنا سنگه نام دارد زنده مانده است
 که او را در دکان و بعد این همه خونریزی کشت و خون و لجوا فوج خالصه در فکر آن
 شد که کسی را از اولاد مہاراجه رحمت سنگه برای نام نهاد بر بسند ریاست نشانید
 حکم رانی کنند تا بران دلپ سنگه صغیر پس را که از اولاد رحمت سنگه است بر ریاست
 معین ساخته مادرش را بطریق مختار ساختند و آنچه از زر و سبب بخوبی بکوشش و جرات
 میکردند چنانچه مشهور است که فوج پایادگان خالصه فی کس و از ده و پیم در ماه بروز و غیر
 بمانند و از رانی میکردند و سوای اتمام نفوس بر بسیاری از خزانه که دست شان افتاد
 منصرف گشتند و بعد از آن که قمار واقعی عمل و دخل خود در بار لاهور کردند و کسی از
 سرداران نگذاشتند که ایشان را بعبادش و یا بزور از امور بیجا و خلاف دستور باز دارد
 زیاده ترخیزه و سرکش شدند و چند سردار باقی ماند که در دربار لاهور حاضر می ماندند و بجز
 و رضای شان دم نمیدادند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان می کشود او را از
 جان میکشند چنانچه رام سنگه برادر رانی را که وزیر مہاراجه دلپ سنگه شده بود قتل کردند
 و ترو بیتی از درآمدازی راجه لال سنگه آن بچار گشته شد بکریت چون مہمان را از غبار
 خالی یافتند و دیدند که اکنون هیچ سردار و امور مامد خلعت کردند و نمیتوانستند کسی از ایشان
 خود را رسم دهند یا رسید است چنان بجا طر شان گذشت که حالا آنطرف دریای شلج عبور کرده

[illegible]

و در یافت کردن مقدار فوج مملو به از عتیب طلبیده و خواهد شد و معلوم نیست که این فوج
 سکبان در عمل انگریزی با یابی رانی صاحبه ما در ویب سنگه شده بود و یا بدون اشاره
 که کلاب سنگه بخوبی است که سکبان در عمل انگریزی رفته با ایشان بکنند چه او از تمام فوج
 خالصه ازین راه و مکرر مانعت نوشته بود که زنبار از لا بهور قصد عبور در بای سنگه
 حرکت نکنند چنانچه ذکر شد و هر آید که آن مغروران بر خود غلط بر کشته و نوشته
 او عمل نکردند و این هم بعید نیست که فوج خالصه از کشته رانی و یا با اشاره کلاب سنگه
 متوجه ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تباهی خالصه
 را در مقابل با افواج انگریزی بالیقین میدانستند و از بسکه آن هر دو رئیس مذکور از
 دست سکبان شب و روز بر جان خود و ترسان و گریزان بمانند بنا بر آن خسته شدند
 که بکدام صورت اضطرار زور و طاقت سکبان چنانکه کار آقا کش و دستبند است
 و بنیادشان کرد و در مغلوبی و بر باد میباشان بجز تحلیله با افواج انگریزی امکان
 ندارد از غرض قطع و قبح این کرد و بجهتیکه شصت و دو مدعی رانی صاحب کلاب سنگه بود
 و عجب نیست که این همه در یکسان نظر مال کار و در اندیشی فعل و افعال چنانکه و خواهم شهور
 با سرکار انگریزی ساز کرده باشند با بعد از نیست مغلوبی فوج خالصه بکارشان آمد و راست
 هم راجه رحمت سنگه هم بحال برقرار ماند و آخر کار بجهان شد یعنی هر کار مدح نظر بر عدم ترک
 و تمول رانی صاحب کلاب سنگه درین جنگ یاست لا بهور از ویب سنگه پس بحال قرار داد
 و نیز دستگیری و تابت کلاب سنگه فرمود و او تا با کل فوج خالصه مغلوب دستبند شد
 از جمیع قصد لا بهور نکرد و برای حفظ خود و عدم بای دروغ البه فرب رجوع فوج سکبان فرستاد
 مگر آنست که بنیشت که خاطر جمع داردین خود را از ویرساند و سرنگی شامی شود
 و فوج خود را هم برای مد و شامی فرستاد تا سکبان از طرف او مطمئن نشد و قصد و رجوع
 ابرش ننمایند و کلاب سنگه بعد یافت حال صفت سکبان که برزیتهای متواتر خود را

خورد و مانند مار سر کوفته شده اند و زور طاقت در ایشان نمانده و رانی صاحبیم آنها را
 مغلوب دیده از دادن آلات حرب و فرستادن زربا کل دست کشیده اند و فوج سرکار
 انگریزی تهر قصد لاهور خواهد کرد و بی صورت زیاده ازین توقف کردن در جمو مناسب گشته
 جنگ استعجال و لاهور بحضور رانی صاحب رسیده و بعد فمایشن کلی مراتب و پس از جنگ چهارم
 سکهان رسیدن افواج انگریزی قریب لاهور مع نذر و حساب یکیش با دیگر سرداران و مع
 لاط صاحب مقام تصور زبری معذرت و عفو تصور سکهان از طرف رانی صاحب حاضر شده
 تقدیم مراتب استعداد و استعدادهای بقصور بیستین بنجام صلح رسانید الغرض بعرض گزارش و وضع
 هر دو سرکار منعقد شد و اگر دورین وقت نیامدی و واسطه ابعاد نمیشد فوج انگریزی یکسر بلا مانع
 و مزاحم و لاهور رفته عمل و دخل خود و تمام ملک پنجاب بیکر موریاست و خاندان مهاراجه بخت ننگ
در بیان جنگ اول سکهان با فوج انگریزی که در مقام مدلی
بتاریخ نوزدهم دسمبر ۱۸۴۵ عیسوی شده بود و کیند سکهان و فوج اول با
 جمعیت بیست و یک هزار توپهای کلان که گوله و چهره آن دو تریمر سید عبور شده نمود و مورچه
 بسته بتاریخ نوزدهم دسمبر سال یک هزار و هشت صد و چهل و پنج عیسوی شروع جنگ کردند چون
 جنگ بسیاری از فسادان فوج انگریزی و هم اکثر از سباه و لایچی و هند و سانی شان بکار آید
 زیرا که نزد سکهان توپهای کلان بسیار بود و گوله و گراب آن در میان فوج انگریزی رسیده
 نقصان سبب می نمود و فوج انگریزی و جو رفت مردم سبب لوهپای حرد که در پیش لمیباشند با خود
 سیدشت و گولههای آن تا فوج سکهان نمیرسید بکنه نجف بشاید و اینجا که مردم رسباه با
 از کلوله بازمی توپهای کلان مخالفت بسیار قسام میشوند حکم پورشس و حله کرد و محرم حکم کردن
 موافق قاعده سحره پورش که در میان شان معمول است فوج انگریزی یکبارگی حمله
 کرد و کلوله و در مشابعت با وجود کشته شدن از شلکهای ستوار حریف تاخت کرده و
 قریب پورچهای سکهان و بر ز توپ و تفنگ خود رسیده فوج مخالفت را انچنان نیکار

جنگ اول سکهان
 با فوج انگریزی
 در مقام مدلی

در مقام مدلی
 جنگ اول سکهان
 با فوج انگریزی

از میان گرفته که سکه‌ها را با و جگر کشته است آن نیا و زده خیز بر تو را اختیار کردند و چند هزار سکه
 و صفت جنگ کشته و خسته کردند و با فرمانه‌گان آن چنان سرسیمه و جواس شده که می‌نهند
 که تمامی توپها و نیمه و خرگاه ایشان بدست سپاه انگریزی افتاد و درین روش حله اکثر فوج
 انگریزی خسرو و کلان از کشتن آنان که نسلان و خزلان و کورلی و لاتی و سوار وادی و سوار
 مقتول و مجروح کردند و آنکه که در جنگ از سپاه انگریزی وجود داشت سپاه فکی آلات حرب
 فوج کثیر سکه‌ها که بسبب تعلیم سرداران و رئیس از قواعد جنگ خوب واقف و عتاق بودند و
 حرب حب و خواسته شدند کارنایان بهل آمده و با حسن عزت و آبروی سرکار خود دست راست
 و پایداری نموده و ما را ز مخالفت برآورد و مظهر و منصو گردید که چه تفصیل اینجنگ زیاده ازین
 معلوم نبود و لیکن آنچه از اتفاقات شنیده و بنیام ثبت نمود و در میان جنگ و می سکه‌ها
 با فوج کاشی که قریب بمقام فیروزپور واقع شده کوبیده جنگ اشل که کور شد فوج دیگر
 برای کمک و سکه‌ها که ریخته از لاهور علی الاصل رسید و بجرط و خیل از سوار وادی و فوج
 سرشور شهاب را شنید علی الخصوص بطرف له پانه بسیاری از فوج شان رفیق و همکار و از می نمود و اما این
 توپهای کلان فوج دیگر هم یک لشکر نواب کور نزل بها و رفته بود و لار و صاحب مدح زیاده
 ازین امر و انتظار دیدن سپاه انگریزی دیگر مناسب نگاشته فوج فیروزپور را که بمقام هری پل
 افتاده بود حکم کرد که خود را زود بطرف له پانه جای که سکه‌ها سرشور شد و داشته اند برسانند و
 چهارمی له پانه نماید چنانچه اول و دوم برگرد سپاه و سی و یکم پلشن با دشمنی چهل و هفتم و چهارم
 و شازدهم رساله سواران سه ترب پسی توپخانه و چهار رساله هند و ستانی بسر کردی سرشور سمت
 بطرف له پانه روانه گشت و پنجاه و سوم پلشن نیز از وهرم کوٹ آمده شریک فوج مذکور شدند و آن
 این همه فوج تا بدین پلشن برابر قطع مسافت کردند و بهت و انگیختگی له پانه کردند و بی باطلت بخانه و غم
 قدری سوار توپخانه بطرف فوج سرشور سمت مذکور نیز روانه شدند و در انسانی راه بهنوه نیز فوج سکه‌ها را
 بلند فوج انگریزی را وین کوله توپان آغاز کردند که سمت صاحب یعنی انفسر مذکور تبعوا اینکه امر و

فوج کاشی
 فوج کاشی

امروز سپاه ما سافت بجیده را طی کرده آمده است نمانده شده باشد حکم جنگ ما و مدت تا به وقت بود
 توپ و تشنگ بطرف حریف سر کرده میرفتند تا اینکه قریب دو صد کس از فوج انگریزی شدند
 و بعضی مجروح گردیدند و علاوه برین سکهان قاپو یافته بهیر و بجایه فوج انگریزیرا که عقب مانده بود
 نیز غارت و بعضی کوه گلی و قدری سپاهیان پلتن هند و سانی را گرفتار کردند و بردند و بهر
 سمت ازین قتل و هب که از سکهان بوقوع آمده بود دهم شده بنا برحیثیت و هشتم جوید
 عوض از ان خوب گرفت یعنی سکهان را بفریب گیر نزدیک بغیر و زور برده و در میان فوج خود کرده
 از هر چهار طرف بجو آشباری کرده که از هزارا کشته پخته ساخت و جمیع اسباب بهیو بهیو خود را
 مع اسباب غنیم انزع نمود و پیشتر ازین جنگ در بیت بود که فوجی دیگر از سکهان
 بمحاکم پشایله تاخته قلعه آن را بمصرف خود در آورد و تشنگ فوج خود را بر بالاب
 قلعه مگور نیز سر کردند و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن حصه را به جنگ از سکهان
 باز گرفته و حواله راجه پشایله نمود و در هر جنگ فوج خالصه را یقین کل بود که راجه کلاب سکه
 با جمیع بست و پنجره سپاه زور و برای محاکم مار سیده و یک سکه نو بهت و حال آنکه
 سکهاب سکه از سکهان که برادر و فرزندش را کشته و خانه و نعمت او را از قبیل کردن بعد راجه شیر سکه
 و پسرش بچراغ کرده بودند چندان ناخوش و ناراض بود که از خدای خود است که این ظالمان بچراغ
 عذابی و عقوبتی که گشته شوند عین صواب و باعث اصلاح دامن و آسایش و رئیس انجا
 بحکمت علی خبر آمده خود مشهور بظاهر کرده بود و ما جویم و گمان آمیزش او در سکهان که میخواست
 بقصد تحریب او وورش بر جمو که وطن و ماوای است گفتند و بعضی بدشعاران بیان زانوی
 فریاد و داک خود غارت گزی میکردند و بسبب اینکه رانی بعد در ریخت حال مزیت و مزایای
 سکهان الطمانی بهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند و دست نیافته
 از رانی بودند که با سکهان گزی ساخت است با خود قرار داده بودند که اکنون
 لا مورد رفته رانی و دیپ سکه پسرش را کشته بجای او دیگر برابر راست لا مورد رفته خواهیم کرد و اگر

قاپو میافند همچنین سیکر دند کمر ایشان را باز رفتن در لاهور نصیب شد که کوبند بسب نوشته راجه
 کلاب سنگه که قبل از جنگ مکرر در لاهور فرستاده بود که تا من شریک شافتم هرگز قصد جنگ
 با انگریزان نمایند بعضی فوج لاهور مخصوصا کل سپاه آیمنی و چند سی از سرداران شریک فوج
 خالصه و جنگ شده بودند و کسانی که بر گفته و نوشته کلاب سنگه عمل نکردند از کل اکالیان و
 فوج خالصه از خود سری عبور سنج کرده با انگریزان جنگیند و تهاه شدند و هرگاه هنرمندان را
 نخواه نزدانی صاحب میرفتند او در جواب بیگفت که من اکنون بجانب سرحد و وارو و پیر
 در ماهی کسی بیگانه را دادن نمیتوانم و شما که اظهار تبااهی و پریانی خود میکنند این چه
 سرائی سرکشی و خود سری شماست چرا بچشم سرکار خود با سرکار انگریزی جنگ کردید و آخر کار نتوان
 دیدید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از افتن نگهستای فاحش بعضی سکهان از فوج خالصه بلا
 و کراف مشهور کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاده و پیغام صلح کرده اند و ما چون
 که صلح انوقت خواهد شد که فیروز پور و له مایه و انباله در عمل فوج خالصه در آید و کرفال
 ما و شما حاصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفوج خالصه
 پیغام داده اند که دریای ستلج فیما بین ما و شما حاصل باشد و در جوش کفیتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خواهیم داد الفرض قبل از جنگ دو دو نخوت و غرور و در داغ چنان حمیه بود
 که کسی را هوسر خود نمیدانستند و در میان جنگ سوم که بتاریخ بیست و هشتم
 جنوری ۱۸۴۲ سنه عیسوی در مقام ایوال شده بود و کوبیدست هزار سکه
 با چاه و شمشیر ضرب برای کمک آن کرده که از سابق در مقابل افواج انگریزی بود و بیست و هشتم
 جنوری سال مذکور این طرف دریای ستلج عبور کردند و بجهله آن فقط چهار هزار سوار و وایر و
 توپ که همراه داشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بودند و فوج انگلشی در آنوقت
 از نصف فوج غنیمت کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشت و بیست و هشت سکه فوج
 سپاه و رین جنگ هم حریف را بهزیت داده غالب کردید و شصت پنجاه ضرب توپ

در شب ایشان فاجعه می افتد و چون در شب نوپ را که سگهان همراه خود گرفته گرفته بودند در محله آن سه مرد
در دیوار بوقت عبور کردن حالت مضطرب و غمناک شدند و در آنجا که سگها و کدو با نطف دریا
برده بودند پستانهای از فوج انگریزی آنطرف دریا محلی رفته بوقت شب از کمال هراس و
در سگهان چنانکه آن مرد و دستان بجهای آهسته زدند و بجا ساخت و با تهنیتی معلوم کردند
قبل از آن جنگ لال سنگه با میست هزار سوار و چند سرب نوپ برای کمک فوجی خالصه
آنستاد و بود و چون نامه قاتل کرم شد راجه مذکور سرب فوج انگریزی را در مدبرون
شدن و دست یار صنادیدین حکام سپاه را بر تافته مع سواران همراهی خود کسب و عیادت
ایشان و در انسانی او بعد از عبور در میانی سنگه می را که بران آمد و در وقت فوج سگهان بود که
و چون فوج خالصه که اکثر پیاده بودند در بین جنگ سومی غلبه گشته و رو به پادشاه
خواست که از راه پل مذکور عبور دریا کرده اطراف را دور رود و فوج انگریزی غالب و غلبه
گشته لشکر زنجان در اعقاب شان شدند و از راه سگهان فراری را برادره عبور یکبار زدند
رسیده انسانی از پل در اینجا فوج خالصه شده اند و پیاده که اگر در محله فوج انگریزی بودند
که لشکر زنجان در عقب می آید گشته میسوم و اگر خود را در میانی اندازیم سبب بیای
عاقبت میگردیم با جمله از آن گروه که خوف عاقبت بدین برکنار و دیار توقف کردند
فوج انگریزی گشته و هر که خود را بدیار انداخت لغوه جنگ اجل کرد و در شام بعد و در
مردستان شتادری ازین تملکه بر ساحل فاجات رسیده باشند و سر و لال سنگه که پل را گشته
رفته بود غرضش همین خوانند بود که بوقت فرار از سگهان خود متعسلی زنده مانده با یک
حریت معتدل و او دریا غرق کرده ازین معامله که لال سنگه سبب فوج خالصه که فاجات
شد که کسی از مردان فوج آن که داخل فوج مذکور بودند از ایشان بدین انتمی خوشتر
در میان هر کس از دست شان بر جان خود میترسید و سبب همین اتفاق و خلاص فوج سگهان
با وجود کثرت و دشمنی آلات حرب سامان جنگ حسب خواه بدین و دی در مقابلت

تا بویا فتنه چندين ميگردند مگر ايشان را باز رفتن در لاهور نصيب شد گویند بسبب نوشته راجه
 کلاب سنگه که قبل از جنگ مکرر در لاهور فرستاده بود که تا من شریک شامفوم هرگز قصد جنگ
 با انگریزان ننمایند بعضی فوج لاهور خصوصاً کل سپاه آمینی و چند می از سرداران شریک فوج
 خالصه و جنگ شده بودند و کسانی که برگشته و نوشته کلاب سنگه عمل نکردند از کل اکالیان و
 فوج خالصه از خود سری عبور سنج کرده با انگریزان جنگیدند و تاه شدند و هرگاه به زمینیان بر
 خواه نرزدانی صاحب میرفتند او در جواب بیخمت که من اکنون بجانب سرحد و از دکن
 در راهم فی کس پیکار را داود نمیتوانم و شما که اظهار شباهی و پریشانی خود میکنید این
 سراسی سرکشی و خود سری شماست چرا بیکم سرکار خود را مگر بری جنگ گردید و آخر کار به
 دیدید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از این فتنه گشتای فاحش بعضی سکهان از فوج خالصه بلا
 و کراف مشهور کرده بودند که انگریزان و کیل خود را فرستاد و پیغام صلح کرده اند و ما جوانان
 که صلح انوقت خواهد شد که فیروز پور و له میانه و انباله در عمل فوج خالصه در آید و کمال
 ما و شما حاصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفرج خالصه
 پیغام داده اند که دریای سنج نمایان ما و شما حاصل باشد و در جوش گفتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خواهیم داد الفرض قبل از جنگ و دو نخت و غرور و داغ چنان عجیده بود
 که کسی را همر خود نمیدانستند و در میان جنگ سوم که بتاریخ بیست و هشتم
 جنوری ۱۸۵۸ سنه عیسوی در مقام ایوال شده بود و گویند بیست هزار سوار
 با چاه و شش ضرب برای کمک آن کرده که از سابق در مقابل افواج انگریزی بود و بیست و ششم
 جنوری سال مذکور اینطرف دریای سنج عبور کردند و بمحله آن نقط چهار هزار سوار و دوازده
 توپ که همراه هشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بودند و شش فوج انخلشی در آن
 از نصف فوج غنیمت کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشتند که در مقابل
 سپاه درین جنگ هم حریت را بهریت داده غالب کردند و بیست و شش چاه ضرب توپ

در پشت ایشان افتاد و پنج ضرب توپ را که سکبان همراه خود گرفته گردیده بود بر بچه آن سه ضرب
 در دایه بوقت عبور کردن بحالت منظر اسبق شند و دورا که محب و کد برانظر دریا
 برده بود در کپانی از فوج انگریزی انظر دریا محضی رفته بوقت شب از کمال جزایر جدا
 در رنجگان میپایه آن بر دو ضرب بجای آهینی زده بکار ساخت و با تحقیق معلوم گردید که
 قبل این جنگ لال سنگه با میت هزار سوار و چند ضرب توپ برای کمک فوج خالصه پشت
 آن استاده بود و چون ناره فاعال کرم شد راجه مذکور علیه فوج انگریزی را دیده بدون شک
 شکن و دست پا چنانیدن لحام سپر را بر تافته مع سواران همراهی خود یکسری طرف لاهوت
 شتافت و در انتهای راه بعد از عبور دریا میستیلی ملی را که بران آمد و رفت فوج سکبان بود شکست
 و چون فوج خالصه که اکثر پیاده بود مذکورین جنگ سومی مغلوب گشته رو بغیر نهاد و
 خواست که از راه پل مذکور عبور دریا کرده اطراف لاهور رود و فوج انگریزی غالب و مظفر
 گشته شکستتان در عاقبت شان شد چند هزار از سکبان فراری با باراده عبور بر کنار رود
 رسیده شتانی از پل در اینجا یافتند مضطرب شده اندر پیشه مذکور در اینجا توقف میکنند از فوج
 که شکست زنان در عقب می آید گشته میجویم و اگر خود را بدریای اندازیم سبب بیکری آب
 غرق میگردیم باجمعه ازان گروه هر که بخوف غرق شدن بر کنار رود دریا توقف کرد و از
 فوج انگریزی گشته و هر که خود را بدیای انداخت لغت نهنگ اجل گردید شاید بعد و دی
 هفت سشناوری ازین تنگه بر ساحل غایت رسیده باشند و سر دلال سنگه که پل را گشته
 رفته بود غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سکبان خود متفرقی زنده نماند باز شکست
 حریص معنوال داور دریا غرق کرد و ازین محامله که لال سنگه نسبت بفوج خالصه گردید
 شد که کسی از سواران هندوان که داخل فوج مذکور بود ندان ایشان بدل انشی خوشتر
 بر سر پل از دست شان بر جان خود میترسید و سبب همین اتفاق و خلافت فوج سکبان
 با وجود کثرت و دشمنی آلات حرب سامان جنگ حسب خواه بدین دوی در مقابلت

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن چلبای سوار نمودن فوج اگر نیزی کوتاهی می کردند
 و مرانه و از جنگیدند و ملاوه نا اتفاقی خون ناخن مهاراجه شیر سنگه و دیگر بسیار کسان و دیگر ایشان
 بود و واری این پنج نقص عهد نموده بلا سبب در محل غیر بورش و تاخت نمودند لهذا بنای قری
 آتشی گشته متصل مبرادو گردید و قبل این چلبا کسی از سرداران نامی طمینی بر جان مال خود از
 غلم سکبان مذشت چنانچه لهذا سنگه که از سرداران طبل القدر مهاراجه رنجبت سنگه بود در ملو سنگه
 شیر سنگه و دیهان سنگه و غیره گشته شد و از لا بور در رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از شاست اعمال آهنا در انجام نپوشد لیکن نشست زیرا که بعد از چند روز برای بی تفریح بماند
 شرقیه اعمال انقال خود را در بنارس گذاشته و از الاماره کلکته رفت در ایام جنگ فیما بین سکبان
 و سرکارا اگر نیزی بنابر جنم و موشیاری حکم کونسل سردار مذکور با مردم همراهی در شهر مذکور نظر بند شد
 و نامی مال هباب و که در بنارس و کلکته بود در سرکارا اگر نیزی قرق کردید و سبب نظر بند شد
 سردار لهذا سنگه آن بود که ساد ایا پاس بمقومی و هم مذهبی سکبان لا بور در دار الاماره مذکور
 فساد می برپا کند و همچنین ملاک و اموال سکبان که در مقام برد و از دیگر ملا و مهاری اگر نیزی
 بود نیز بقرقی در آمده و بعد از انعقاد صلح فیما بین آنهمه اموال اسباب غیره و اگله شک و ده بانه
 دادند و سوم فروری و نیز صاحب گدیریک از معبر و پرتا معبر پور برای بند ساختن بنابر
 دریای سنگه که پایاب بود و نامور شد تا سکبان بر بنظر عبور کردن نتوانند و میست و ششم
 جنوری جنرل همث با معسکر خود از کنبه دیهانه در لشکر کشد و تخفیف ملحق گردید زیرا که تا
 آنزمان فوج سکبان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فروری توپخانه که انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار صاحب رسیده و بعد رسیدن توپخانه بجز رسیدن به چارلس و حساب
 مذکور رسیده در معسکر لار صاحب برای عبور کردن افواج اگر نیزی بدان طرف دریای سنگه
 از حالت منظره دیگر باقی نمانده بود بلکه تا پنج عبور و معبر هم قرار یافته بود و لیکن از
 آن می نمودند نقل عجیب دوم فروری ششمه عیسوی یک سکه قصد قتل کردن

ستر وین است ارث که در انباله بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و چلی
 شده سپاهی پیر را بهزب شیر قتل و سر در مبره را بدو سه ضرب مجروح ساخته و در میان آن صاحب
 دخیل که در مبرگاه صاحب ادراخا یافت بکرمیت مردم شایب کرده او را گرفتار کرد و در وقت
 شب در قید خود را قتل کرد و در سب و دوم جنوری لاله چلی لال از طرف فوج خالصه بمجنون
 لار و صاحب پیغام صلح بر دو معذر بنام نمود او را جواب شد که با سرکار خالصه سواد پیچ سنگ
 و راجه لعل سنگ که سر دفتر خالصه از منید انیم که گیتند اگر و کیلی از طرف رانی صاحب یازده
 کلاب سنگ و یازده یوان دینا نامه می آمد سماعت کلام او میشد و بهر بیست چهارم جنوری فوج
 کثیر اگر نیزی رسیده و چهل لشکر لار و صاحب شد و بیست و ششم این ماه راجه کلاب سنگ با دواز
 هزار فوج جنگی و بیست هزار مردم کوهی لبوانی بر فاصله ده کرده از لاهور رسیده و فرود شد
 و روز دیگر بر مبرگرا و ل که بر سه کوهی از لاهور است رسیده و خبر و خود بخود را انصاحه
 عمن کرده فرستاد حکم شد که فوج خود را بطرف پیولور فرستاده و خود تنها در لاهور حاضر گردید
 در جنگ البوال که جنگ سوم بود از فوج اگر نیزی پانصد و ششاد و نه مردم از سپاه و ششاد و نه
 و سه پسر مقتول و مغنود کرد و در مذور انصاحه با اتفاق تمام سرداران که سپاه راجه کلاب سنگ
 را وزیر کرده جمیع امور ملکی اختیار جنگ صلح را بدو تفویض نمود و فوج خالصه هم بر جبه کلاب سنگ
 نموده گفته فرستاد که اکنون بدون شریک شدن شما در جنگ ما متامله کردن با فوج اگر نیزی
 و شوارست و بعضی سکهان که از فوج خالصه در لاهور آمده بودند در حال تنهایی و ملکات فوج و از
 دست بر رفتن فریب یک صد ضرب توپ و صرف شدن خزانه و هباب رسد تا من که بار و بار
 و کشته شدن جماعتی کثیر از کالیان و سپاه خالصه افسران آن در سه جنگ عرق شدن هزاران
 در پای سب سکن بل و دیگر مصائب شداد را ظاهر ساقتند کلاب سنگ آینه حال شنیده بخاطر
 ازین و کلمات تا بخت بر زبان آورد و گفت شما را یاد خواهد بود که مکید و ما بهر شتر
 ازین واقعات من بفرج خالصه که سر بخود سری بروشته بار و ده جنگ قصد نفس بطرف فرود

کرده بودند چه قدر صاف داشت نوشتیم که ز بهار درون اجازت من قدم برانظر نخواهید برد و بهشت
مکرافسوس که فوج خالصه انهم را هم مثل ابو اسحاق باهوش و صورت ساخته سخن را شنیدند و آنچه در خاطر ایشان
آمد کردند و همچنین بار دوم و سوم برای فتنه بطرف لهستان و آن طرف تلحمانت نوشتیم و زبانهای
هم گشته فرستادیم و لیکن آنها اصلا بران عمل نکردند بعضی سرداران فوج خالصه که از جنگ گاه و لاهوت
گرفته آمده بودند از باز نداشت سرگمون شده و بجز این کلام کلاب بنکه را جوابی ندادند که چون کلاب بن
زیر حکم کسی نبودند و بنوبه هم و کمان خاسد این معنی که لارده صاحب سپه سالار فوج انگریزی در چالو
لهستان جمع شده اند و از آنجا که فوج انگریز از سکمان میداند بخوارگی عبور در سپه
سج نموده شرح جنگ کرده اند و بسبب هم مذبحی و بهاس فوج خالصه هم شریک شده و کلاب
شده و ما را هم با صرا و مبالغه فوج مذکور بخواری شریک شدن با دشمنان در جنگ افتاد و بجهت
معلوم است که از ابتدا اگر راست مهابه راجه بخت سنگه بر فوج خالصه بخین سنگست نیز نیست ننشاند
بلکه همیشه در هر جا و مقام مظفر و فتحیاب میشد مگر اکنون از نا ساعدت بخت سه بار علی الاصل
سنگست بر سنگست خوردیم و تمامی توپها که در جنگ برده بودیم دست فوج حریف افتادند
اکنون نیز در ابریم و نه آلات حرب که باز مقابل با افواج انگریزی کنیم گریه بماندگان از فوج خالصه
میخواهند که بجای دیگر با فوج انگریزی بجنگند و در صف جنگ پاییزی کرده و با کابل مقتول و قاتل شوند
یا بر فوج مخالف غالب آیند تا سنگست ناموس آبروی خالصه جو برقرار ماند و این امر مردود
شاد و حرب گاه ممکن نیست خراجچه سابق شد شد اکنون سکیمی شایه ضرورت تا در جنگ از سر
کرده شود شاید آب فوج با آید و در غبی آبروی که درین گشته با بردن شجاعت سکمان
شسته گردد و با فعل با تمیاج حکم و فرمان شایسته هم موازان تجاوز نخواهیم کرد زیرا که از اتفاق
و خود سری اکنون بخت بجان کار با ستخوان رسیده و شایسته باشد که از سستی میسبی خالصه
برنا اتفاقی در جنگ سومی چه قدر فوج بر باد گشته یعنی سردار بخور سنگه در اجتهاد و او را بکشتن
و سردار مراد با سردار ارجح سنگه و غیره افسران از انگریزان سنگست خورده و در آغاهانه یافته

این طرف تلج بال تبا که برشته آمد و با وجودیکه فوج خالصه این طرف در بار عمل خود آمده بودند
 هر یک سردار سابق الذکر خوف شغول انگریزان متوجه شده جایجا متفرق شدند و مردم معتمد
 در فوج خالصه باقیانده بود و منجمله شخصت سرب نوپ که در جنگ همراه برده بود و در پنجاه نوپ
 حواله حریف کرده ده سرب را همراه خود و اسب آوردند و بعد جدا و جدا بسیار دو هزار
 مردم در لشکر رنجور شدند و فرایم آمدند که کوله و بار و تدارک را را میضا حبه هم اکنون سلمان
 جنگ منیدهند و میگویند آلات که سابق برده بود دیدم آن چه کار کردید که اکنون خالیست
 الفرض باقیانده کان از فوج خالصه این طرف در بایستی تلج در عمل با و ده دوازده سرب توپ افغان
 انتظار آمدن شریک شدن شما دارم هنوز این کهنکوت تمام نشده بود که همه کارها خبر آوردند
 که نائب کرساد هوسنگ که در جنگ بزخم کاری مجروح شده بود برود و کرد و مذکور از مردم و شش
 و مضطر کشته لطیف کرنا پور کوچ کرده برفت و نیز مردم از تلوان آمده ظاهر کردند که فوج انگریز
 بر معبر تلوان مجتمع گشته است پس برای عبور کردن فوج بسته اند و با شدگان مندی تلوان
 از نهیب خوف فوج انگریزی سباب جنگی و خانه داری را کشته رفته انگریزان کوله و بار و ت
 او شان را در دریا انداخته باقی اسباب را تاراج کردند کلاب سکه بعد از استماع این خبر از سلمان
 کلام سابق را عاده کرد که من در همان صورت مختار می شوم شما میگویند که تمامی فوج خالصه
 فرمان بری من کنند و آنچه من تجویز کنم آنرا قبول نمایند و غرض کلاب سکه از این کلام آن بود
 که بعد نویسانیدن مختار نامه از تمامی سکبان افسران خالصه مدبر صلح بهر نوع عکیده متصور شوند و باید
 تا باز جنگ واقع نشود و دانست که کار فوج مذکور در همین جنگها تمام شده است بهر کیف صلح و حبس
 پس در صلح مشوره با دیگر سرداران هم نمود همه بالاتفاق راضی به صلح شده و تجویز کردند که در فوج
 انگریزی بجز عده کلاب سکه نوشته شود که فوج خالصه از افعال و حرکات خود بسیار نادان و بیچاره
 شد اکنون امیدوار است که فواید این صلح واقع شود هنوز این امر از قوه لفعیل نمانده بود
 که جنگ چهارم که اخیر جنگهاست در میان کنعینت جنگ چهارم که در مقام سربان

در دهم بمهر ماه ۱۸۴۶ عیسوی فیما بین سکهان و افواج انگریزی
 گویند فوج خالصه ساز و سامان حرب فراهم کرده مورچاها کند و آه جنگ شد و در
 نواب کور ز جنرال بهادر و کندر خچیت چنان قرار یافت که اکنون افواج انگریزی آن طرف
 دریای تلج عبور کرده بوزش بلک لاهور نماید و جمعیت سکهانرا که مورچال کند پیش رو افتاده اند
 گریزانیده شود زیرا که لارڈ صاحب و کندر خچیت را تحقیق معلوم شده بود که سواهی این فوج
 سکهان که بالفعل آن روی دریا نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ با فوج انگریز
 مقابل کرده اولی نیست که این فوج را ببلک و بوزش متفرق ساخته یکبارگی عبور نماید
 نماید پس سه سال را در کور بنا پنج دهم بمهر و بی سال کبیرا بر شصتصد و چهل و شش عیوی بچای
 روز برآمد حکم بفتح خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در مدت نیم ساعت بشکلهای
 متواتر که کلوه توپانی ایشان بسیار در دور تر میرفت مورچاها بی سکهانرا که آن طرف تلج فوج جنرال
 ساخته و بجز شکسته شدن مورچال بفتح پیاده حکم شد که برپا حریف بوزش کند چنانچه
 پلشن کور که در غیره از راه بی که با شاعیت از تخنما می شنید و در دو سه جانب نصب کرده بودند
 برق دار تاخته در فوج سکهان در آمدند و دادم و انگلی داده خوب جنگیدند فوج سکهان تاب
 اقامت در خود ندیده رو بهزیمت نهاد و جمیع اسباب ایشان مع شخص ضریفی که بهین قدر
 و لشکر غنیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لارڈ صاحب بذات خود و شریف شریف
 و افواج انگریزی بعد گریزانیدن جمعیت مخالف را مع توپخانه خرد و کلان هر قسم عبور دریا
 نموده داخل در عمل لاهور کردند و لارڈ صاحب بهادر در مقام حضور این شتهار دادند
 خلاصه شتهار نواب کور ز جنرال بهادر در قومه چهار دهم فروری
 ۱۸۴۶ عیسوی بشرح آنکه افواج سرکار گلشنی در هر یکده مقابل و جنگ فوج سکهان
 را بهزیمت پی در پی داده و عمل خود بر آن طرف دریای تلج بدر کرده داد و زیاده از دود
 ضرب سکهان بضبط سرکار مذکور در آمد و اکنون افواج انگریزی در عمل لک پنجاب کور در

نقش
 لارڈ صاحب
 در مقام
 حضور
 در شتهار

و در شهرتار که بتایخ سیزدهم و سیم سال که بزار و شصت و چهل و پنج عیسوی قبل از کجیا ابراهیم
 بود مندرج است که نواب کورنر جنرال بنا بر خشیار یک جهت حفاظت ملک کشمیر از دویم بر
 اظهار شوکت و افتاد سرکار مدح و نیز برای سزادی مکهان عهد شکن که موجب سایش کافه نام
 است این همه تدابیر جنگ را بر روی کار آورد و نمود اکنون با انتقام کامل از شکستن عهد نامه که
 فیما بین سرکار موصوف سرکار لاهور در شصت و شصت و شصت عیسوی انعقاد یافته بود سبب ناخت و بوش
 آوردن افواج لاهور بر ملک سرکار انگریزی که بدان سبب یکی توپین بر کار معظم الیه عامر کرد
 از سرکار لاهور که نیز در فوج انگریزی از فتنه ملک پنجاب دست بردار نخواهد شد و نیز تاوان کل افواج
 این مهم از سرکار لاهور خواهد گرفت و نیز آنچه نشان بند و بست در سرکار لاهور خواهد نمود که با
 طلاق عذر و فریب در فوج لاهور تا مذوا زین بند و بست در سرکار لاهور مقصود افرازش ملک
 انگریزی نیست چنانکه در شهرتار سابق الذکر مفصل و مشروح است که خط مقصود و خوشنوا بصاحب
 مدح قبل از جنگ آن بود که در ریاست لاهور باز آنچه نشان نظام دنیا و دست بطور بد
 که افواج آنجا زیر حکم رئیس و رعایای آنجا در امن امان باشد چنانچه مصدق و شاه این قول است
 که ازین طرف هیچ تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لاهور ازین پیشتر بعمل نیامده بود لکن
 برگاه از سرکار لاهور یکایک و دفعه ملا ظهورت جنگ و چنانچه ناخت و بوش بر ملک انگریزی که در
 این صورت سرکار مدح بعمل آوردی تدبیر جهت جنگ و حمله آوردن بر ملک لاهور میبود اکنون
 آنچه حرج و نقصان بر ریاست لاهور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامحور و اطوار ناخار
 سرکار لاهور و خوشنوا تصور خواهد بود که خوشنوا نیست که زیادت و افرازش ملک
 سرکار انگریزی کرد و غایبیت تلافی و تدارک اوقات و برای اطمینان آید ضرورت و لازم
 کرد که ضلع عینکه در میان تلج و بیاس و اقتصد مع کوهستان واقع آن شامل مضاف
 مملکت انگریزی گردد و با اینهمه عهد شکنی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لاهور
 آمده تا هم منظور نواب کورنر جنرال بهادریست که کل ملک پنجاب را در قبضه تصرف خود درآورد

بسته طبعه رئیس آنجا در سرکار گلشنه رجوع آورد و نیز نرگوزا اهلایان سرکار انگریز بست که در صورت هیچ
آوردن و همیشه تابع و مطیع بودن سرکار لاهور ریاست آنجا را بر یکی از اولاد مهاراجه محبت سنگه
بیکشته باشی که بانی مبادی این ریاست و معبد و معتبر سرکار گلشنه بود کمال برقرار دارند و کلام
دیل قلمی تر بر عمل و بردباری لار و صاحب اغراض نمودن شان از جرایم و کسناخی فوج حلاوت
تواند شد که با وجود فتح کامل غایبه نام باطله تحسین مرگوزات باطنی خود بردهند و بجزیر خال
خاندان مهاراجه محبت سنگه سرکاشی علی الخصوص کسی که شریک جنگ جدال با سرکار گلشنه بود
خبر داده میشود که اکنون با تقاضا نواب کور زجران بها و آنچنان بند و بست بطور آنکه از روی آن
ریاست اولاد مهاراجه محبت سنگه نهی قلم و برقرار باشد که فوج خود را محکم و مومنا و رعایا را محکم
و امن بمان و دشمن توانند و اگر احیاناً باز آنچنین عهد شکنی از طرف سرکار لاهور بست سرکار
انگلیشی بوقوع خواهد آمد در خصوص استیصال حقوق و حسب طلبان سرکار موصوف عمل خواهد آمد
فقط و بعد اجرای این شهنشاه سرکار لاهور کل شرایط سدرجه آنرا بدل قبول منظور کرد و متعاقب
تسلیف آوری لار و صاحب در ملک پنجاب از تاریخ دهم فبروری تا هفدهم آن نامی عساکر
انگریزی که در قرب و جوار فیروز پور قیام داشت مع توجه آنکه کلان نیز داخل پنجاب شدند و از
کلاب سنگه در مقام قصور آمده تاریخ شانزدهم ماه مذکور شش هزارست لار و صاحب بهادری
شدند و سبب انگیزش که بسیار آورد و بود معاف کرد و بدو موجب حکم و الراج مذکور در
خدمت میجر لارنس صاحب و سرکاری صاحب سکرتر لار و صاحب مدوح حاضر شدند
از نیم شب در میان برد و صاحبان موصوف و راجه کلاب سنگه و دیوان بیاناته و غیره
مکلف میشوند و شرایط صلح میان قرار یافتند که در شهنشاه مذکور سدرج بود و بعضی نام ملک است
که در میان سنج و بیاس نیست و قبضه سرکار انگریزی باشد و علاوه برین یک نیم کرور و
نقد که درین پنجاه صفت شده است سرکار لاهور در سرکار انگریزی بدهد و منجمله آن پنجاه لکه
روپیه نقد بالفعل و یک کرور روپیه بطریق قسط بندی در میان مدت دو سال و اساس و تاریخ

و تبارخ مهندم ماه حال موجب شرائط مذکوره عهدنامه فیما بین هر دو سرکار بنشیند و
 مهر مهاراجه دلیپ سنگه را دیوانه بران ثبت کرد و در عهدشیم ماه مذکور مهاراجه
 دلیپ سنگه بقصد ملاقات نواب کورنر جنرال مبادراز لاهور در سرکار انگریزی به مقام قصبه
 رسیده ملاقات نواب صاحب مدوح فائز المرام گشت و نوزدهم ماه مذکور سرکار نواب صاحب
 معظم البیه در مقام لایان که مابین قصور و لاهور است وارد گردید و در آنجا خبر رسید که کل
 فوج سکیان باغی بقدر شازده هزار که باقیانده است نصف آن مسلح و نصف بی ساز و دست
 نهایت خائف و هراسان در مقام برپا نه افتاده است و از برپا نه راه بطرف لاهور
 و امرت سرسیر و دوار و صاحب از استان راه برای صاحب برای تشفی گفته فرستادند که ملاحظه
 شهر لاهور نیز خواهیم کرد و کس و عجز هیچ اندیشه و هراس نکند و در بیان
 حلقه پهلور که از قلاع ناسیه سیرکار لاهور و قریب به لاهور بود و قبضه فوج انگریزی را
 از ابل قلعه کسی بمزاحمت پیش نیامد بلکه نیم شب قلعه را خالی کرد و گریخت و بقصد و بیم فوج در پی
 بگشتند و بخت بهادر حکم دادند که دو حینث سواران لایبی گوره و دو ساله سواران هندوستان
 و سواران باڈی کار و حضوری و یک ساله سواران بقیانده و دو ترباز توپخانه سپی و یک ترب
 توپخانه گوره و یک توپخانه سواران هندوستانی تیار کرده برای رفتن همراه سواری مهاراجه صاحب
 موصوف مقرب نمایند تا بوقت سه پیرایش از حفاظت تمام محل سرای شان رسانند و لار و صاحب
 و در ششم فبروری دخل لاهور شدند و در مسیت و یکم آن مهاراجه دلیپ سنگه مع سرداران و افراد
 خود بخدمت نواب جنرال صاحب آمد و جنوا از قصورات خواست جناب مدوح بملاحظه آنکه
 مهاراجه دلیپ سنگه سپر مهاراجه برنجیت سنگه که دوست وفادار سرکار انگریزی بود از مرقعه و دست
 فوج او که ششده حاکم تمام ملک پنجاب فرمودند بر سر طبله بر شرائط مند رجیم مهاراجه عهدنامه
 قائم باشند و بوقت آمد و رفت مهاراجه موصوف شلک سلامی بر حسب تبت ایشان در سرکار
 انگریزی میل آمد و اگر چه مرضی مهاراجه دلیپ سنگه این بود که تاقیام دانه دولت لار و صاحب

در شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لاهور صاحب تصور اینک در لشکر مہاراجہ راجہ جی
 ایشا ناز باغرت و احترام از لشکر در مجلسی رسانیده دادند و حکم شد کسی از لشکر انگریزی
 شهر لاهور و مردم رسد که در لشکر می آید حفاظت کند نقل ششمار و مکر و نوب
 کور ز خیزل پیدا در مصدہ بنیر و ہم فزوری سنہ الیہ من مقام لاهور می
 تشفی مردم شهر و غیرہ بر جمع سرداران و سوداگران و کوٹھی و لالہ رعایای لاریا
 لاهور و امرت سر و واضح باد که چون مہاراجہ ولیب سنگہ بروز ملاقات بانواب کور ز خیزل
 شکایت نافرمانی و بغاوت و بگرفتاری فوج خود ظاهر ساختند و تمامی شرط و احکام و اجاب
 مدوح را قبول کردند اکنون یقین است کہ باز در میان بر دو کار و رابطہ دوستی و اتحاد بطور
 سابق جاری اند و نواب صاحب موصوف بعد انجام تمام شراکتہ و شہر طرہ مقابلہ و مجاہد
 نکردن سپاہ خالصہ بیکر با فوج انگریزی در حفاظت پاسبانی رعایا و خلان ملک پنجاب
 و خود مہاراجہ صاحب موصوف ہم در ترقی و بہتری کار ایشان سعی کوشش نمایی خواهند
 پس باید کہ باشند کان ملک پنجاب بخوف خطر و کار بار خود مصروف شوند کہ بہیچ وجه
 با مال ظلم و تاراج نخواهند شد انتہی عبارت ششمار و دہم ماہ مذکور لشکر انگریزی
 برای حفاظت محاذی پور و ازہ پادشاہ باغ و حضور بی باغ افادہ باقی جانب ظلمہ بدن
 سمت مجلسی مہاراجہ ولیب سنگہ ست افرامی شان بکونت میدان از محاضر خالی است
 و ارادہ نواب صاحب معظم الیہ است کہ فوج سرکار لاهور فقط آن قدر باشد کہ بدان حرست
 و بند و بست سرحدات ملک خود بکنند و زیادہ ازین اشتن ضرورت نیست لہذا صاحب
 از راہ مزید قدر دانی بجلد وی حسن خدمت جانفشانیهای سپاہ انگریزی کہ سہا را چاہا
 شکست و عمل و خل خود در ملک لاهور کردہ بظہای تنخواہ یکسال بطریق انعام حکم فرمود
 و علانیہ تعریف شجاعت و لایرومی فرمانبرداری فوج مذکور در مجمع عام زبان مبارک خود بیان
 ساختند فہرست نذر و پیشکش کہ راجہ کلاب سنگہ بر اہی جناب و صاحب

نقل شد
 بیکر
 لاهور
 و فوج
 و شہر

آفریده بود و تفصیل استقامی سرداران که همراه او توفیر بود
تفصیل نذر و پیشکش مذکور

هندی نقد	رو به نقد	فقر نورالدین	فقر نورالدین
دو شاد عمره سیاحتی	بار جباری	فقر تاج الدین	دیوان دینا
جابر و ارشال	مخواب برین	لاله انت رام	لاله رای کش چند
نیکو طلالی خالص	کری نقد	مارشین صاحب	پسر رای سنگه لوا
نیکو طلالی خالص	دود	سردار سلطان محمد	لاله برین اس
کمان	سنگه	سپاهی کوبی	x
سقطه	سقطه	دو پیش	

و در همین ایام سترار سن برادر بچو لار سن که جهمشرت و گلشن دلی بود بهمه کشتی
فیروز پور و ملک دو آب ما بین تلج و بیاس باور شد کویند بعد از افتاد صلح میانین دو کما
راجا کلاب سنگه بجنور لار و صاحب ض کرد که اکنون فوج انگریزی ازینجا کوچ کرده بطرف
هندوستان برود زیرا که زیاده ازین و دشمن آن درخیا ضرورت نیست و دیگر عله فعلیه است
لاهور راج و خلیف دار حکم حضور مذکور در صورت قیام فوج مذکور در نیک سو ج کانی غم و
و بر اس عایای لاهور است لار و صاحب نمود که تا ما هاراجه و لپ سنگه بک نشسته میهن این
شرط چهار کانه ذیل گاشته و بر آن مهر خود کرده نخواهند فوج انگریزی ازینجا بر کنخواست

بیان شرط اربعه

شرط اول آنکه اگر مردم نیک بازرگان انگریزی و غیره
و ضا کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب بود
شرط دوم آنکه اگر مردم نیک بازرگان انگریزی و غیره
و ضا کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب بود
شرط سوم آنکه اگر مردم نیک بازرگان انگریزی و غیره
و ضا کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب بود
شرط چهارم آنکه اگر مردم نیک بازرگان انگریزی و غیره
و ضا کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب بود

چندین
نسخه از این
کتاب در
مکتب
موجود است

و چون در خزانه لاهور زر بنود و لہذا در دادن نخواہ بر طر فی سکہاں باغی دقتی رود و داد و سکہاں
 بحساب و آزدہ روپیہ در ماہہ کیا ز را فی صاحبہ بزور و جہر مقرر کنند بود و فی طلبیدہ و در صاحبہ
 بموجب در ماہہ سابق ایشان میداد لہذا کلاب سکہ حکم شدہ چنان تجویز کرد کہ ہر قدر نخواہد فوج تنگ
 در وقت محاراجہ ریخت سکہ میافت اکنون ہم ہا نقد ریاید و فوجیکہ در عہد ہمارا چہ شیر سکہ لازم
 شدہ بود سرسم شش و نیم روپیہ باید داد و کسائی را کہ راہ ہر سکہ خلف را چہ دہیان سکہ
 در عہد وزارت خود لازم داشتہ بود و نخواہ مقرر کردہ آنوقت کہ چندان از اہمیت دادہ یکقلم
 موقوف نمایند کشتی طلائی و نیکی ہا از سکہاں پس گیرند باید دانست کہ کشتی مثل فی اسبغ کلاب
 از طلا و درخوارہ و ارجوف میباشد فوج را برای زمین دادہ بود و فوجی شش ہزارست آن
 از قسم اشرفی طلا میباشد کہ طرف آن بخور کہ لازم است خواہد بود و مثل چہ چہ خبرہ شاہی کہ پی مروجہ
 حال قوم ہندو از انیمنا و ہم برای زمین در ششہ کشیدہ در کلومی اندازند گویند فوجی را راہ ہر سکہ
 کہ بعد کشہ شدن پدر خود وزیر محاراجہ دلیپ سکہ شدہ بود و نوکر داشتہ کشتی و نیکی دادہ بود
 مردم ہمین فوج ادا رکشتہ داد و نگہرامی و آفا کشتی داد و اندا القرض را چہ کلاب سکہ برای صاحبہ
 داد کہ چون اکنون از ہمہ امور مقدم ادای چاہ کہ روپیہ نقد در سرکار اگر نیست و اینقدر زر در
 لاهور موجود نیست باید کہ بعد ادای نخواہ بر طر فی فوج خالصہ بزودی تدبیر آن فرمایند نہ پاکہ
 بجا آوری شرائط را چہ بر ما واجب و لازم است گویند کلاب سکہ برای ادای زر مذکور چنان تجویز
 کرد کہ مسیت دو لکہ روپیہ از خزانہ سندر و سفندہ لکہ روپیہ از تحصیل صوبہ ملتان و مسیت لکہ روپیہ از
 آمدنی ملک کشمیر و برای سہ لکہ روپیہ باقی جواہرات و ظروف طلائی و نقرئی دادہ شود و بعد سکہ
 کل فوج سابق لاهور چنان قرار یافت کہ چہار طیش توچانہ و مسیت و چہار ہزار پادہ و شش ہشت
 سواران جدید را لازم داشتہ این مجموع فوج با نام خالصہ باید بناد و چون در ادای چاہ لکہ
 روپیہ مذکور فوقی رود و لہذا مئیس حبیب علی از طرف لاز و صاحب زر و کلاب سکہ رفتہ نقاشی
 زر مذکور و طلب توپہای لاهور بنود کلاب سکہ در جوشش گفت کہ حلد روپیہ مذکور و توپہا را

خدمت لار و صاحب کلنگ و نیز منشی بیامده و اد که تنخواه بر طرفی کل فوج را بدین تائوت بلوئی
 فساد و فوج برسد و فوجی که در بر مانده است تنخواه آزاها بجا فرستاد و موقوف سازند
 کلاب سنگ کشت این پنج ارشاد است که نور را در مدت ده روز بجل می آرم و در تلخ ح ستمه
 مهاراجه دلیپ سنگ باز برای ملاقات لار و صاحب در لشکر انگریزی آمد و یازدهم لار و صاحب
 برای باز دید مهاراجه صاحب دشمن برج تشریف بردند و دو روز هم غنیمت رفتن بر کوه سنگ
 فرمودند و چون در اینجا تاجه بنا بر صلحت برای چند روز راحه کلاب سنگ را و نیز خود کرده بود
 و صاحب و اهل جزیری در آن قصد خصوصاً با خواست راجه لعل سنگ از پنجین سین تا در جزیره خواه
 سر کله لایم که وسط غنود غنودات و باعث صلح و تقارب است مذکور شده از دل انضی خود
 سبب آمدن می شد این مجمع انور هم در حصول مجمع تمام او را از منصب وزارت موقوف کرده باز
 راجه لعل سنگ را و نیز مهاراجه دلیپ سنگ که او بسبب منقرسن از تنگ بد اطلاع دار و خست
 اگر چه این چنین تومن مزاجی را فی ناگوار خاطر االیان سرکار انگریزی شده باشد مگر موجب
 دفعه پانزدهم عهد نامه اول که سرکار انگریزی در امور خاکی لا امور داخل نخواهد بود
 در عقیده اعمامین فرموده طرح دادند چون کلاب سنگ با وجود بجا آوری حسن خدمات در
 هر و سرکار بلا هیچک تصور سبب معزول شدن از عهده جلیل وزارت مایوس و افسه و طعم
 شد لار و صاحب از راه قدوانی و هم مقتضای خیر خواهی و وفا ستاری اجه مذکور از اراکلت
 و علاقه سرکار لا مور خارج ساخته راجه کلک جو گو شمیر و غیره ملک کو به ستان ساخت و نیز قرار یافت
 که برای چندی تا حصول اطمینان کلی از طرف کجبان باغی برای حفاظت مهاراجه صاحب و
 خاص شهر لا مور بقدر ده هزار فوج انگریزی بمخبر آن دولتین گوره و باقی ترکسواران و بلین
 هند و ستان در لا مور با نیک و یک رزیدنت از طرف سرکار انگریزی باشد و در ملک و در آبه
 در دو جا چاؤنی کسب انگریزی مقرر کرده یکی در مقام جالند بر دوم در فرید پور و گوشت کا
 مع بعض کوه گره فوج این دفعه سرکار انگریزی در آمده و هشتم ماه مذکور راجه لعل سنگ در

اندر زینت بیا در حال جاگیرهای سرداران ملک و آب و دیگر حلاقیات که در عمل انگریزی درآمد
 پرسید صاحب موصوف جواب او سردار اینکه سند معافی چهار بخش سنگ نزد خود میدار
 جاگیرهای ایشان بیشتر معاف خواهند شد و گمانیکه سند بها را بجزند که تو رسیدارند جاگیر آنها ضبط
 انگریزی خواهد درآمد و نیز زینت گفت که مال الملک جمیع سرداران بکمان که در وقت جنگ سیاه
 ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون بکل مسترد کرده شد که ملک مال حیدر خوشحال سنگ بوی بلوچ
 رسیدن پسز بالفش در سرکار انگریزی امانت خواهد ماند و در همین طبعه سردار رنجور سنگ بجاگیر خود
 بملاحظه صاحب زینت در آورد صاحب موصوف جواب او چونکه شکار بطریق کینه پیر حیدر
 در جاگیر لپنا سنگ مجبیه حق شایسته علاوه ازین ثواب بسیار نقصان صاحبان را که پیر زمین
 چپا و فی لدیسیاه و غارت کردن آن نبوده اند رنجور سنگ گفت ملک که من چپا و فی تباراقت
 داده باشم و نه سباب صاحبان غارت کردم راجه لاؤ و ابوقت که نفیث چپا و فی آنجا رخت
 صاحب چپا و فی راجه لاؤ و در حقیقت بی ایمان بود البته او مرکب این اقبیج شده باشد و شام
 شریک مدوکار بود و در وکیل قوی بر شریک بودن ثابا او نیست که بر کاد من در همان بام
 خطی بشما من مضمون نوشته بودم که بر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید که دنا آخر کار
 موجب ذانت شما کرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتید هر چه با دابا و
 من بمقتضا بمقامی مدو راجه لاؤ و اخوانم کرد رنجور سنگ از رسیدن خط صاحب کار کرد وکیل
 سردار نال سنگ آلوده و البیه حاضر شد گفت من آن خط را از دست خود بشمارسانیدم رنجور سنگ
 انکار کرده وکیل را که سلمان بود بقسم خوردن قرآن باعث شد صاحب زینت گفت حجت
 بقسم خوردن نیست مرا حال شما خوب معلوم است رنجور سنگ از حضور صاحب زینت از فریاد
 شده نزد رانیه صاحب فته عن کرد که بسبب فتن من در جنگ صاحب زینت از من جدا
 خوش است بدون سعی سرکار تصور مرا معاف و جاگیر من کند هشت خواهند کرد روز و مکر
 کند رنجیت مع میجر لارنس زینت و در شهر رفته کلید بکمان راجه میان سنگ و در برابری که در

که در دیوای سکه‌های گشته علمه بود طلسمه تمامی اسباب راجه مذکور را بر جبهه کلاب سکه بر لوحی چسب
 متوقافه فرمود بجهه راجه علمه و زیر و دیگر سندان سرکار لاهور برای عمل گنجانیده و دادن
 فوج انگریز برادر ملک قلع دو آیه مذکور همراه صاحبان فوج سنده مذکور تا باینکه به حرم
 افغان در قلعه کوش کا نکر ابو دمل خاوه علم بقاوت و قهر و برافراشت فوج انگریزی را بر چهار
 طرف قلعه را حاصره کرده بکوه‌های توپهای کلان کار بر قلسمکیان تنگ کرو و سکه‌های کلان فوج
 قلعه را پراپانیدند و تاسه رنژار تشار می و کلولا اندازی و قلعه قیامی را با ساختند اما یک نایب
 سکه در میان بنام خواسته و سلاح بناده از قلعه بدون رفت یعنی کونیدایش از انگریزی می
 چید که در انکسار در جمیع قطعات دو آیه مذکور و کوهستانی عمل سرکار انگریز است و نیمه راجه صاحب
 لارڈ صاحب عام فرمود و مطبوعات حاضر شدن بهر یک شخص که قابل مجرای عضو بود و او را
 و بعد این در بار راجه کلاب سکه برای رفتن بطرف ملک جوئیاری کرد و افواج انگریزی
 در یازدهم و دوازدهم از ملک پنجاب کوچ کرده رفت و مهابه راجه ولیپ سکه برای ملاقات حضرت
 لارڈ صاحب آمد و بعد حصول ملاقات با عزت و تکریم تمام از سر شدن ملک سلامی و استقبال
 سعادت بکام خود نمود و بوجوب بند کد را نیده راجه لال سکه سرواران بار لاهور را به خیر
 خاطر از پیشگاه لارڈ صاحب سز و سرفراز کرد و مذکور بود وقت رخصت مهابه راجه ولیپ سکه
 لارڈ صاحب بهادر در انگریزی چیزی ارشاد فرمود مذکور کار می صاحب جبهه از آبا و اجداد
 زمین مضمون بیان که مذکور فوج سکه‌ها بدون مرضی مجازت سرکار خود بر فوج انگریزی علمه
 کرد و چنانکه کما حقہ نیز برای خود رسیده اکنون رئیس لاهور اباید که از جای آوری امور که موجب بهتر
 و سرسری ملک و ریاست شان مضمورت سعی و کوشش نماید و آن چنان کاری کند که در هر سرکار
 سرشته اتحاد و وفای ثابت و برقرار ماند و قبل از آنکه لارڈ صاحب از لاهور بخصت فرموده
 توجه نموده اندک کاران هر کار لاهور از طرف مهابه راجه ولیپ سکه بواسطه صاحب زمین
 فوج انگریزی و تینانی بعض فوج انگریزی در شهر لاهور درخواست نمودند و

عند الاستفسار سبب ماندن فوج و اجتماع عرض کرد که مبادی که صاحب همه عظامی ملک را از آن
از شرف و فساد و کتمان باغی مطمئن نمیشوند احوال است که بعد از کج که آمدند حسن کل افواج انگریزی
جمعی از آن فتنه پردازان که بنور مخرج کلی شان از ملک پنجاب شده است در اکثر مقامات
شرف و فساد بعضی مخفی و بعضی ظاهر کرده اند و افتاده اند و از هم شده مثل سابق ضریحی جاری دارند
و فوج آتشی که در نجاست بران اعتماد نیست که ایشان دفع سکبان کنند و چون که فوج خالصه انجمن کار
انگریزی یک قلم ازین سرکار جواب شده است ملک و هم شهر لاہور از فوج خالی است بغرض این
فوج انگریزی در نجاست باغبان لاہور است و تکیه متروک و فساد کردن و این سرکار را در
سرکاره جناب لارڈ صاحب بدین مرتبه اعانت و حمایت رئیس لاہور فرمود و انگار این خوب است
هم پذیرا سازد موجب مزید عنایت و لطف خواهد شد و بعد از آن که مبادی که صاحب نظام
سنگ سرکار خود بدین فوج جدید متبرع خواهند کرد آنوقت فوج انگریزی را از ملک مملو فوجات
سرکار لاہور برخاست فرمایند اگر چه لارڈ صاحب را برگزین منظور نبود که فوج انگریزی در آنجا ماند
تا کل اختیار در ملک پنجاب مبادی که صاحب دلپسند باشد که باطل و اصرار ایشان این درخواست
مشروط بشراط چند که در عهد نامه دومی سندج است قبول منظور ساختند اکنون نقل عهد نامه
اول و دوم را که در اردو و بود و در بر این مناسبت کتاب که در فارسی نوشته ام آنرا نیز در فارسی
ترجمه نموده و ج کردم تا بلا حظه این عهد نامه را کل حال بند و بست ریاست لاہور که عبدالصلم
فیما بین هر دو سرکار از طرف امانیان سرکار انگریزی اهل آمد است بخوبی معلوم کرد و نقل عهد نامه
اول که فیما بین سرکار انگریزی و سرکار لاہور بتایخ بهم فرماج رقم گشته
مشتمل بر شانزده دفعه چون سبب عهد نگینی سکبان که با فوج سرکار انگریزی بویک و یکدیگر
و یورش بر ملک سرکاری نمود و عهد سابق فیما بین سرکاره مبادی که نجاست سک و سکبان
در سال یکبار و شصت و نه عیسوی منعقد شده بود متفقین کرد و اکنون ضرور شد که عهد جدید
در میان هر دو سرکار موصوفین منعقد کرد و تا بعد ازین بنوعی فتنه و فساد سبب این عهد نامه سرکار

این عهد نامه
در روز پنجشنبه
در شهر لاہور
در سال ۱۲۸۰

[illegible]

نیامد و انداید که آن همه توپها را حواله سرکار موصوف نمایند بطریق کلیه جمیع وجوہات
 محصول از دریای سیلج و بیاس تا سرحد منبک کوٹ و از آنجا تا جوستان کل قلعہ سرکار
 انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده و نصف آنرا در سرکار لاہور خواهد بخشید
 و برای آمد و رفت تجار و مسافریں ممانعت نخواهد شد شرط دہم آنکہ اگر سرکار انگریز
 برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجای بی بردن خواهد داد لاہور رسانیدن
 سامان رسد کشتیبار دهنه خود خواهد گرفت مگر خرج آن فتنہ سرکار انگریزی خواهد افتاد و
 از ہر جا کہ گذر فوج انگریزی خواهد شد باین غیب باشند کلان آنجا لحاظ سرکار انگریز
 خواهد بود شرط یازدہم در بار لاہور کسی را از قوم انگریز و مردم امریکا و غیرہ باشند کائنات
 ملک فرگستان بدون اجازت سرکار انگریزی ملازم نخواهند داشت شرط دوازدهم
 راجہ کلاب سنگہ را نسبت آن ملک کہ از وقت ہجرت راجہ کہ کہ حکمہ نزد اوست دہم نسبت
 آن ملکی کہ بعد نوشته شدن این عہدنامہ سرکار انگریزی اورا بعوض خیر خواہی برد و کا
 و خصوص مصاحبہ کنندین خواهد داد سرکار لاہور حاکم متقل بداند و یک عہدنامہ
 در میان راجہ کلاب سنگہ و سرکار انگریزی نیز خواهد شد شرط سیزدہم اگر در
 کدام امر فیما بین والی لاہور و راجہ کلاب سنگہ تنازع واقع شود باید کہ فیہین رجوع
 بسرکار انگریزی کنند و آنچه اہالیان سرکار تفصال کنند رئیس لاہور را منظور
 کردن خواهد شد شرط چہار و دہم حدود ملک لاہور بدون صلاح و اجازت
 سرکار انگریزی تبدیل نخواہد شد شرط پانزدہم آنکہ در امور داخلی
 در بار لاہور سرکار انگریز برآمد اخلت نخواہد بود ولیکن اگر در کدام امر ہجرت
 صاحب رجوع باین سرکار خواهند کرد و نواب کورنر جنرل بیاد از راہ
 خیر خواہی و ہوا خواہی شان دست انداز خواہند شد

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

و بنا بر این نسبت و ہجرت مارچ سنہ حال لارڈ صاحب ہند در کتب البیانہ شریف فرمائند

شهرت و مشهوره در عالم عام گردند و بعد ملاحظه چنانچه جایز بدست مقام جالند بر طرف کوه شکله
 نهضت فرمودند و در آنجا که نامش دوم مر قومه است و چهارم حاج سته الیه
 یغما بین سرکار انگریزی رئیس لامور شکر شکر شکر دفعه چون در بار لا بور
 در خواست داشتن فوج انگریزی در شهر لا بور برای حفاظت ذات مهاراجه صاحب
 سحر است امرای دربار و شهرتانو کرد و تیار شدن فوج جدید از نواب کور ز خزانها فرمود
 نواب بهاج در خواست مذکور را قبول فرمود و درین باب این عهدنامه شکر شکر
 شد و در آنجا که این عهدنامه که در بار دو بود نیز در فارسی ترجمه نموده در بجا ثبت نمود

تفصیل وفات بهشکاش که در عهدنامه و میند

دفعه اول لار و متناجیه در فوج انگریزی که برای حفاظت دربار لا بور نواب
 خواهند داشت مامور خواهند فرمود و بعد ماه دسمبر ۱۸۵۶ عیسوی که درین زمان
 فوج جدید لا بور تیار خواهد شد حکم برای برخاستگی فوج خود خواهند کرد و قسم
 دوم چون مهاراجه دلپ سنگه برب خوشی خود در خواست نینانی فوج انگریزی
 در شهر لا بور کرده بود لهذا اخراجات چنانچه فوج و تیار میکانات برای فرار آن
 و نه مهاراجه صاحب موصوف خواهد شد و سواهی ازین هر خبر حکم از نگهبان شستن فوج
 مذکور در سرکار انگریزی بیفتد مهاراجه صاحب آزادام دام خواهند داد و دفعه
 سوم مهاراجه صاحب فوج جدید خود را زود نو کرده شته اطلاع آن بوکیل انگریزی
 میگردد باشند و دفعه چهارم در سعاد مذکور مهاراجه صاحب فوج خود را نوکر
 و از نوبادار مذکور بگذشتن میعاد مذکور فوج سرکار انگریزی برخاسته خواهد رفت
 و دفعه پنجم حقوق جاگیر و اران که از خاندان مهاراجه بخت سنگه و کهر سنگه و شیر سنگه
 از تعلق سیدان در سرکار انگریزی ملحوظ خواهند شد و جاگیرهای کسانیکه در ملک و آب و فوضه
 نخواهد بود و صاحبان و معان خواهند ماند و دفعه ششم سرکار انگریزی تفصیل خرب

در شهر
 لا بور

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

اگر در ملک مفوضه خواهد نمود باید که کار گزاران مہاراجہ صاحب در آن اعانت و مدد
 کنند و فتحہ ہستم سرکار لاہور را ہر قدر سہاب از کجایات مفوضہ سونہی مہاراجہ
 بتو پیرکار باشد آنرا اطلاع نماید اگر سرکار انگریزی را بعض ازان سہاب مطلوب
 خواهد بود گرفتہ قیمت آن در سرکار لاہور خواهد رسانید اگر سرکار لاہور را مدد فروخت
 آن سہاب بجای دیگر ہشتہ باشد بفروشد مبالغت آن نخواہد شد ملک سرکار انگریزی
 درین امر مددشان خواہد نمود و فتحہ ہشتم از جانب برود سرکار امین و کشنفر
 کردہ شوند تا فریقین جد و ملک مفوضہ را معین کردہ و ہندوستان فتحہ نامہ فیما بین
 سرکار انگریزی و مہاراجہ کلاب سنگہ شکل برودہ شرط مر قومیہ و از
 مارچ ۱۸۵۷ عیسوی بنا بر خد و از دہم مارچ سنہ مذکور نو اب کورنجر این ہمارا لاہور
 بطرف امرت سر شریف فرستادند و در آنجا رسیدہ کلاب سنگہ را خطاب مہاراجہ
 دادہ رئیس ملک جوڈیسرہ بالا استقلال ساختند و ہماجا این عبد نامہ متضمن بودہ
 شرط فیما بین سرکار انگریزی و مہاراجہ کلاب سنگہ زب کر دیدہ شرط اولی
 سرکار مدوح مہاراجہ کلاب سنگہ و اولاد او را کہ ذکر بہ شدنلا بعد شل نام
 ملک کوہستان کہ جانب مغرب راوی و طرف مشرق رود حشو و قیمت
 تفویض کرد و این ملک یک حصہ است ازان ملک کہ مہاراجہ دلپ سنگہ
 در سرکار انگریزی تفویض نمودہ اند شش شرط دوم در حد مشرقی این ملک
 امین و کشنفر برای تعین حدود آن از طرف مہاراجہ کلاب سنگہ و
 سرکار انگریزی معین بشوند شش شرط سوم آنکہ بعض این ملک مہاراجہ
 کلاب سنگہ بفتح پنج لک روپیہ نانک بناسی در سرکار انگریزی دادن قبول کرد
 بمنزلہ آن میت و پنج لک روپیہ قبل از ماہ اکتوبر در سرکار انگریزی داخل نمایند
 فقط شرط چهارم آنکہ حدود ملک مہاراجہ کلاب سنگہ بزن اطلاع کردہ اگر پیشین

زید

یوسف

محمد حسن

محمد

محمد

محمد

محمد

و شرط چهارم آنکه اگر کدام تنوع در میان دربار لا مورد مجاز
 کلاب سنگ واقع شود و چهار جبهه مذکور آن مقدم را در سر کار انگریز
 به جمع نماید درین صورت هر چه صاحبان انگریز بخواهند چهار جبهه مذکور را قبول
 منظور گردین خواهند شد شرط ششم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ و اولاد او قرار
 می کنند که اگر فوج سرکار انگریزی برای مقابله کدام دشمن در ملک او شده بکدام
 سمت برود باید این منع فوج خود معین و مددکار فوج مذکور خود می شود شرط
 هفتم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ قرار می گیرند که با کدام انگریز و یا با شده ملک
 که در آنجا باشد کان فرنگ سازا بی مجازات سرکار انگریزی ملازم خود
 بشرط ششم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ اقله میکند شرایط پنجم و ششم و هفتم
 مندرجه عهد نامه اول که فیما بین سرکار انگریزی و دربار لا مورد شده است
 منظور خود ششم دشت شرط پنجم آنکه هرگاه کدام دشمن بر ملک چهار جبهه صاحب
 حمله و پوشش کند سرکار انگریزی مدد او خواهد کرد بشرط و هفتم آنکه چهار جبهه کلاب
 برای تقسیم و کریم سرکار انگریزی بر خود لازم کرده اند که در هر سال یک سب و
 ده لایحه پیش که از سوی آن شال می بافند و سه زوج و دوشال نیز سرکار موصوف
 خواهند کرد فقط و بیست و یک قیام فوج انگریزی در لاهور شال برسی عریض جبت آمد فوج
 گردون سواری صاحبان فوج و توپخانه تیار شده و سواران سنگ و زیران لپش اطفا خرد سال
 چهار جبهه کلاب سنگ یکصد و پنجاه طفل را موقوف کرد و یک اخبار نویس را هم که وطن مقام بود و
 چهار جبهه کلاب سنگ است مقر نمود تا احوال شال و زمی آنجا بحضور رانی صاحب لکشا
 و دیگر ملک سرکاری ششصد و یک دو آب بینه و کالت مقر گشت و میست چهارم لاج
 صلح مالیا بنجله جا که هر چند سنگ کالیوال که در جنگ اخیر شده شد در سرکار انگریزی ضبط کردید
 در راجه لا لکشا در بر لپش یک منشی را بحال داشته و دیگر فشیازاک و لشکر بسیار بود و مذمونی

ساخت و دیوان اجداد بسیار شاد و گنجی سپاری برای بندوبست مرگ و حیات
 و جان لاریس برادر میجر لاریس اجنت که در دو آب گشته اند و چهارم برادر میجر
 مجتهد و علی طلبه است و در مکتب و چهارم با دو کور لاریس صاحب که بیانه قشربه
 و بار عام نمودن کمان ذمی عزت و جمع را جهای آن نواح را بلامرست خود شرف
 و به نسبت راجه پشاه ارشاد شد که اهل بیان سرکار انگریزی از خدمتگزاری به قدر شایسته
 شما بسیار راضی و خوشنود هستند و حکم شد که بوقت آمدن راجه مذکور در لشکر انگریزی
 بازده آواز توپ بتقریب سلامی سر شده باشد و فردی ملک هم جلد وی حسن خدمت
 راجه مذکور عطا شد و حصار در برابر عزمی که کرده که راجه لاوده که با قیج سکه این شکر
 با افواج انگریزی بجنگید در حق خود بسیار برگرد و آنچه از بی اعمال خود و عید و راجه نایب
 که در جنگ شریک کمان بود در برابر آمدن نیافت در مین فرید گورث را بزرگ عنايت
 خطاب را جکی عنایت شد و همچنین دیگر سرداران و فرمانان جلد وی حسن خدمتیکه از
 ایشان درین مهم نسبت به سرکار انگریزی مهمل آمده بود بیاختن خلعت خطاب منزه و مشایخ
 در بیان فتن و دود و پنجاه و شش ضرب توپ کمان که در جنگها
 بدست افواج انگریزی در آمده بودند بطرف کلکته بموجب حکم لاریس صاحب
 بهادر دود و پنجاه و شش ضرب توپ که بجهت آن دود و دویست ضرب را بهادران فوج
 انگریزی از کمان در جنگ انرا ع کرده بود و دویست و شش ضرب را بهادران فوج
 فوج انگریزی در لاهور عطا طلب مهابه راجه دلیپ سنگه و او را باستام نخست گونیه کمال
 از راه خشکی روانه کلکته شدند در اثنای راه بهر شهر شرقی از دلی و اگره و آله آباد و کانپور
 و غیره که میرسیدز آئینه توپها را در سیدانی وسیع بترتیب صفت استاده بیکدیگر
 و برگاه جمیع صاحبان انگریز و مردم آن شهر از وضع و شرف برای تماشای آن فوج پافز
 میشدند یکی از صاحبان انگریز آباد از بلند می گفت که دود و دویست ضرب توپ ازین توپها

[illegible]

بسبب اغوامی لال سنگه وزیر که خطوط محضی با نوشته بود علی بناده با وی چنگیز تا چند هفته
 جنگ به قال بهال بامردم را چه مذکور کرم و هشت و از طرفین صد بامردم کشته و جمعی
 کز و پند بجز لارنس صاحب اجنته بهر یافت حال این شروفا و کشت میرفته بعد طفا
 ناز به جنگ و خونریزی شیخ امام الدین امیر خود را بامور آورد و شیخ مذکور بوقت رو بکار
 ظاهر کرد که من موجب نوشته وزیر در بار لاور نا تان محاراجه کلاب سنگه را ملل کرده بودم
 و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را ببلای خط صاحب اجنته در آورد چنانچه ببلای تان محاراجه
 و فتنه پرداز لال سنگه وزیر که باعث قتل صد بامردم شد از منصب وزارت معزول
 و از شهر لاور خارج کرد و بدو با فضل او در کاره است کابی در ریاست لاور و در محل خود
 و شهر است که بعد مغزولی لال سنگه از هنر و شایستگی بسیار بهای محاراجه کلاب سنگه
 تجویز کرده بود مذکور او که از بس داشتند و مال اندیش است از قبول نکرد و بخود اندیشید که اکنون
 من بنیاد سرکاراگزیزی ملک جو و کاشمیر و غیره ممالک که مستانی حاکم بالاستقلال نمکنه مقابل
 لاور ستمم اینقدر ملک و حکومت کافی است زیاده ازین حوصله و موس فایز مرا چرخ
 است که در رعیت و فرمانرواری رئیس لاور بوده مورد الزامهای بر و سرکار و محو کار
 ریاست لاور باشم و چون االیان سرکاراگزیزی سوای محاراجه کلاب سنگه در ریاست
 سرداری دیگر را که داشتند و صاحب قریه و باو بایست که شد و بی فسادیت و بدون عداوت
 و مکرری انجام امور ریاست لاور و نظام و در خصوصاً درین ایام که رئیس آنها صغیر و
 مانع است نیافتد جناب لارو صاحب بیا در بجز لارنس اجنته لاور را تا رسیدن محاراجه کلاب سنگه
 بعد بلوغ بر منصب وزارت انجام امور و امور فرمود مذکور این امر و قعی است بعین که اکنون
 جمیع امور ریاست لاور بی شروفا و بخوبی انجام پذیر شود و بقلب و تصرف و بی انتظامی
 هم دران سرکار نشود و احدی از سرداران و فسادان فوج لاور بر شورش و فساد
 نخواهند بردشت تفصیل کتبه سی و هشت ضرب توپ منجمه توپهای سی و هشت

توپهای بکمان که از لاهور بکلیه رفته اند و از قلم آبی بر هر یک توپ کند
دش توپ ازان خرد بسیار خوب صورت و بر بختهای بزرگ قسم کلکاری علی
وزنگ بزرگ نقوش بصفت کاری عیب نقوش بود و از انجمله یک توپ خاص بهار
یک لکه باطل از نفره خالص بود کتبه توپ اول کال بهای نظم قوی طالع
مغاره رنجه سنگ نمک راز بر کرده چرخنگ که کنگ شکر شکراده عالی بکمان که دکان
کوران بود و دکان فتح جنگ شد در زمانی تیار که عجبده صد و بود و ششاد و چا
محمد علی توپ شد رای سنگ که در جانتش است او بید رنگ بوجوب صلاح لال
چونکه بدو غلام بی گفت تاریخ وار دستگیر و در کبریا پنج بهار ماه که سنبت ۱۸۸۴
و سواي این عبارت چیزی در شکر کنده بود کتبه توپ دوم نظم جواز در بکمان
و دل بی دغ کهن دارم که حذر کن ای رقیب از من که آتش در دهن دارم قطعه ای
توپ ز تو اب نامدار در رستی و پرش خود بکانه اثر در می و شیر شادی جنگ
ماری و مهره دار و صاحب خزانه سرکار تو اب محمد شجاع خان بهادر صد جنگ سنگ
النوی همش که نکلن بوزن کیصد و ده من کوله مقدار در من بارت نصف از کوله
وزن کتبه توپ سوم توپ سی بان برون بابت شامولی طول بی ال العاصم
۱۳۴ دی و بعض عبارت در شاکر بود کتبه توپ چهارم سری کال بهای
نظم است این توپ مصطفی رام با حسن کفایت و حضرت نام ضرب آتش نشان
درین شزار صبح اعد از دود او چون شام سنبت کتبه توپ پنجم فضل کال
سهای از حکم پادشاه رنجیت سنگ بهادر بلند اقبال توپ جنگ جلی با تمام جواهرن کارخانه
صورت سنگ ساخت دار السلطنه لاهور سنبت ۱۸۵۵ درخت سردار است سنگ کتبه توپ
ششم فضل سری کال پور که جی از حکم رنجیت سنگ پادشاه بهادر بلند اقبال نیز سنگ کمی
کارخانه دار السلطنه لاهور با تمام جواهرن سنبت ۱۸۵۵ عمل سپران به سنگ کتبه توپ هفتم

ظاهر آن اینست که اگر جنرال کورث صاحب بیاد و رعید کا بحسب خدمت فضل علی کمال
 عا کرد صاحب مجموع غنیمت کتبه توپ یا نیز و سهم ارب سهای و پیکر
 را توپ سنگ کل تیار شد بنهشت کتبه توپ شاز و سهم نظم است این توپ زده است
 در آن اردم خود شزار برق نشان بیک آواز خود کند تاگاه انجنت دشمن خود و در حین
 حیات این توپ خدمت جو جنگ زمین سبب نام گشت متحرک در عهد پادشاه نیریت سنگ
 بیاد توپ سردار کلا سنگ نیرانیه با تمام منی و لیا و استیلا علی سالی سنگ توپ ساز و در سال کبیر
 و بنصرت و شاد و هفت اتمام یافت کتبه توپ به خدمت فضل سالی کال پور که جی از کرم سنگ
 پادشاه و لیا و اقبال توپ شیکمبی کارخانه و ارباطه لایور با تمام جواهر علی بنیت علی سالی
 سد با سنگ کتبه توپ به خدمت ضرب رام بان فضل سالی کال جی امده پادشاه و حواء
 در بیشتر زمان کرن دوران مجاهد و در ارج نیریت سنگ بیاد و خطه سد که مقرب بار کا و سنگ
 صاحب درگاه خاص خاص غافانی سردار خوشحال سنگ بنیت کبزار و بنیت و نود و پنج کبزار
 سلطان کبزار و دو صد و پنجاه و چهار جری با تمام باکی خان توپ ریز تیار کند کتبه
 توپ نوز و سهم اول برین توپ قدری از انگریزی کند و است نظم فضل علی کمال
 و طاعت کو بند سنگ و از حکم شاز و دکنور و بنال سنگ شد توپ نوطا طفر حاکم شد پسند
 منصوب توپخانه جنرل تیج سنگ ضرب سورج کمی ساخت لایور بنیت ۱۸۹ کتبه
 توپ به خدمت فضل علی کمال نظم از اصل کروانک طاعت کو بند سنگ و حکم پادشاه بیاد
 و بنیت سنگ نظم شد توپ توپ تیار عدد و کوب و در بیان منصوب توپخانه جنرل
 تیج سنگ ساخت و ارباطه لایور کارخانه صوبه سنگ بنیت ۱۸۹ کتبه توپ
 به خدمت و حکم فضل علی کمال پور که جی مہاراجه بنیت سنگ بیاد و ام که و طاعت سر
 مہاراجه و در ارج و ضرب موسوم اندر بان حسب لامر پادشاه و در ۱۸۹۲ از راجه کبیر
 با تمام صاحب ارباطه طرب ظاهر آن غلنت موشو شوالیر جنرال کورث صاحب در بنیت

کتاب توپ مبیست و دوم برین توپ که از آن است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و سوم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و چهارم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و پنجم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و ششم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و هفتم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و هشتم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و نهم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و دهم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و یازدهم برین توپ است از کعبه باری می کند
کتاب توپ مبیست و بیستم برین توپ است از کعبه باری می کند

افضل گردانك و طاعت كونيده سكه از حكم پادشاه بهادر خيت سكه شده توپ نوتا
 سكه و خوار بريت بان منصوب توپخانه سردار پنج سكه سبت ۸۹۰ كميته توپ سبي
 بهر سكه بفضل سري اكال پور كه جي ضرب رام بان بهادر پادشاه حجاب و جد شتر زمان
 دوران چهار جاده و برج خيت سكه بهادر دام اقبال حسب الحكم مغرب با كاپه سلطان مصفا
 در كاه و خمار الحسن خاقاني سردار خوشحال سكه در سبت كيزاره و ششصد توپ كبر اجايه مطا
 كيزاره و دو صد كبر جاده و چهار سجه به باهتام با كمي خان توپ ريزنار كنانه لقبه توپ
 سبي و ششم برين توپ چيزي بخت بنده مي كنده بود كمر چندان شكوك بود كه خوانده نشد
 سده سال در انگرزي اين بود ۱۷۹۸ و بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در انگرزي
 كنده بود درين عبارت نام پادشاه رخت سكه و سه انگرزي ۱۸۳۳ عسوي دور
 باقی احوال ياست لامور كه زباني مردم معتبر و ثقات سماعت سيده

گويند راجه سوحيه سكه وقت فضا كردن زمينه به بطريق امانت در سر كار انگرزي داشته بود
 با فضل مهاراجه كلاب سكه برادر راجه متوفا ذكر دعوي آن زر كرده چنانچه دعوي حقيقت
 آن نيز بپايه ثبوت رسيد سر كار موصوف آن امانت را در معاف و پنج كك و پيه بهوشك
 كويستاني از مهاراجه ذكر طلب مبداء شده عجز اكره كفتند و مشهور است كه هرگاه مهاراجه
 شير سكه در ملوای سكه ان شته شد مهاراجه دليپ سكه را بر سنده رياست لا بهوشانيه
 والده صاحب و شازاد مختار كه مدد زير كه مهاراجه ذكر صغير لهن ست را نياضا خيه باني لال سكه
 بر و حقيقي خود زيات وزير مهاراجه دليپ سكه ساخت اجه لال سكه را كه اين امر ناكوار خاطر بود
 در پي دفع بهاني لال سكه كشته آخر او را از غدر و قرب قتل كنانه و بجاي و خود وزير كرد و چنانچه
 در وقت جنگ سكه بان با فوج بگاشي مدين لال سكه بر نصب نارت لامو منصوب و دوميكه
 در سب لدميان و فيروز پور موجود بود و سبب بگيدن سكه بان با سر كار انگرزي چنانچه
 مي كنده كه سبب عبور كردن سكه بان از شهر لامور باين طرقت شده و بعد از اضلاع و علاقه

[illegible]

مجلس در این روز که از راه آمدند از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال را در دست
گرفته اند و از دست هزار سوار و پیاده منع توپخانه سنگین و دیگر آلات حرب و عمل سرکار انگریزی
آوردند و شروع نمودند و بفره منت فاسد و بناست عهد شکنی با محمد حسین و اینها
مردان را بر جنگ نیزست یافته و خواسته بودند که بعد غالب بدن برفج انگلیسی ظاهر شود
و اینها را از انگریزان ساز و آرد فل کنند و سپهرش را بر دهشته و گیر بار بریاست ملامتشانند
که بر بفره ابر که اندک شده بود قدرت نیافته و از هر طرف حاکم خاسر گردیدند و تیرگویند که
سکین از پنج جالعه بعد جنگ دوم با سوم که مغلوب منبرم شده بود و خیال کردند که سنجک
و نایب مردم در واقع ستر برات فک کش زنت بهر صورت که ممکن باشد رفته انصاحب را
با کشت پس پنج سوار سبکمان درین راه در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشتن در میان حلقه
جبار صاحبان انگریز بود اول با و از بلند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کار نمی آیم
و آخر انصاحب رهنماخته دو سوار برق و ابر روی پوشش کرده مضربها می کشیدند
کشتن را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر خیال و قیامت از جهالت
یکه نشی این فرزند بعید نیست و سابق ازین اکثر سرداران بکه در مقام امرت سر که جای تیره و
پرستگاه سکمان نیت سکوت میداشتند و لا مورد مقام فردوگاه لشکر خجست بکه بود و آخر فرقه
رئیس فکوز آزاد را ریاسته خود ساخت و خانه و عمارات تعمیر کرده سلاطین نموریه سکونت میکرد
و در میان امرت سر و لا مورد خانه بیت پنج کرده است مردم شب مانده از امرت سر و لا مورد
مردم و چا وونی له بیانه و غیره و ز پور بر دو بر کناره شش تلج و قهند و دریای مذکور سر حاکم
سرکار انگریزی و سکمان است و فاصله در میان له بیانه و ز پور چهل و پنج کوه است و ملک پنجاب
در میان پنج دریا واقع است و لهذا آنرا پنجاب گویند دریای اول آن که جانب شرقی پنجاب است
تلج است دوم دریای بیاس است سوم را و آبی چهارم چناب پنجم جلم و در میان این پنج دریا
چهار دو آب اند در میان دو آب شرقی که در میان تلج و بیاس واقع است چا وونی جانند

بازار

بازار

فرار یافته و در دو آب و دم که در میان دریای بیاس و رود سیح بلوچ چاهانی
واقع و از آن مان که فوج انگریزی در آن ملک فتنه است دم آنجا از ایل کوه و بار
بر داشته بودند یکی بسبب اینکه در مسیت و کیم باج ۳۴ عیسوی پیرهای گوز و لایبی که در
قلعه لاهور که حفاظت شهر ستاده پره میزدند که در آخر روز کاوان از چاهگاه برشته میبار
قصد رفتن در شهر کردند یک کس گوره که بر پره خود مسلح استاده بود و کاوان از فتنه بیگانه
اجتماعی مانع شده تا دم آیند و روز در میان دروازه بدین جانوران ضرب شده چنانچه یک کاه
بلا قصد اراده از دست او کشته شد مردم شهر که همه نبود بودند و کاوان را بند کرده آماده
شدند و میر لاریس اجنت دومه صاحبان دیگر نیایده با قصد رفتن در مقام بلوانو و در نام
بازاری از شرف و فساد باز و از آن البهان از هر چهار طرف بر صاحبان شک و در چنانچه سبب
اجنت و یک کپتان از شک فی شان زخمی خفیف بر چهره و اطراف برداشته بر یکا بنهای
و پس آمدند و فوراً حجت سواران انگریزی برای سزادی و گرفتار کردن بلوانیان رسید
صاحب اجنت بمقتضای انشندی عمل بر بادی اکار فرموده سواران گفته فرستاد که ببالا
از دور ترسانیده متفرق سازند و قصد گرفتاری زد و خودشان نماینده زیرا که سزادی ایشان
موقوف بر تجویز راجه لال سنگه وزیر است روز دیگر اهلکاران در بار لاهور کسانی که سبب
شده بودند بضرر شلاق و بهم بغیة و اخذ جرمانه قرار واقعی تنبیه و کوشال ساختند و سب
بلوای دم این شد که بعضی سپاهیان سلاطین کتیب حاضر برای مقرر کردن یکد و دکان
بقر قصاب فروخته شدن گوشت گا و در بازار چاهانی آنجا از صاحب بشتر اجازت
صاحب صوف اجازت آن داد و سکبان باشند بجا نشاند بر این امر بسیار ناراض شدند
از ایشان نزد صاحب موصوف رفته برای موقوفی دکان بقر قصاب را ایجاد خوشت دند
صاحب فرمود این درخواست شما بجا است زیرا که در بازار لشکر انگریزی شمارچه پروکاست
و بودن این چنین دکان در فوج انگریزی برای گورهای ولایتی بر ضرورت کجاست که بسبب

اسباب عدم تنوری درخاست افروخته و درخشم شده چوب سنگ دن بر مردم آنجا
 حکم که به صاحبان اگر نیز شرح کرده و ساعت بساعت مردم مقوم شان فرایم شده
 بواسطه عظیم نمودن و چون چند کس از سنگ چوب آنها مجروح گشتند سواران حاله اکثر
 در حیدر به موجب ایامی صاحب کشترا آنجا قریب صد و صد کس را گرفتار کرده قید کردند
 باقی بواسطه آنکه که بخت رفته بود مذمت نیامد و اکنون چند دکان بقصر قصابان و چکان
 جالند به مقرر شده اند گوشت گاوی تلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز گوشت برکاه
 لار و صاحب بهادر در امت سرتر رفیع بردند کلاب سگه بمشاده گوشت کا و در میان
 بازار حشمت سواران کوره ولایتی بهر کاب لار و صاحب مدوح به حسب تعصب بهر خود
 بسیار رنجیده و طعولی خاطر کردید و از فرط رنج و ملال بهانه یاری سواران را بختی لار و صاحب
 حاضر گشت آخر عند اطلب حاضر شده عرض کرد که در مذمت ماسکبان کا و کشتی بسیار
 ممنوع است مقتدایان مادرین باب نوشته اند که هر سگ کا و راکشته و با گوشت آزار پیدا
 و حبست که بشرط داشتن قدرت کشنده کا و راکشته و فوج کند و با خود را بکشد امرت
 از قدیم پستگاه سبکان است مردم این مقام را بسیار تعظیم و تکریم میکنیم و لهذا امر را که مذمت
 مذمت ما باشد و آنجا دیدن نمیتوانیم لار و صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست و ما حفظ
 مراتب خصوصاً پاسداری مذمت و دین هر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ می باشد که این امر که
 شما شکایت آن کردید در اینجا بجزوری عمل آمده زیرا که خدای مردم ولایت ما نیست و از کار
 سبب و لایستی بر روز داده میشود کلاب سگه گزارش کرد اگر بجای گوشت کا و گوشت بز و میش
 از سر کار بفعول و لایستی عنایت شود قباحی ندارد و ارشاد شد این قدر بز و میش در سفر و مهمان گاهیم
 میرسد و علاوه و دو چند به چند صرف در گوشت بز و میش خواهد افتاد و مراکز مذکور عرض کرد که
 بهر بانی این آن مجتبیان رزان نموده است هر قدر که در فوج ولایت متعین امرت سر مشرف
 به باشند مردمان بنده هر روز خواهند رسانید لار و صاحب فرمودند این چه بهتر چنانچه با

و کلاب سنگه حکم لار و صاحب منادی در باب اجتماع کا کوشی در شهر آمد و رسید که گویند بکوشید
یا و روز از منادی مذکور شخصی کشمیری مسلمان کا و برادر کان خود فوج کرد چون این خبر ملاقات
شد حکم سبزو و شهبازی کشمیری شد زیرا که او بعد منادی حضور رزم تک این ارشد و جلالت حکم
حضور نمود باری سبب پارش بعض از تاجران عمد کشمیر قصور شمعاف و حکم کبر فتن زیر جرمانه
از آن کس صادر شد چنانچه کا کشمیریان برای حفظ آبروی مفهوم خود زجر مانده را در این کار مختص
و از آن روز مردم راجه کلاب سنگه که نزد میس را بقدر حاجت در محبت سواران و پیش کوره
و لایق میرسانیدند و میت آن از سر کاراگریزی می یافت و در میان کثرت سیاه و
از سنگی فوج لاہور و عمد مها راجه رحمت سنگه رئیس سابق لاہور
زبان کسی که سالها سال در لاہور بود و شنیده شد که رحمت سنگه مذکور مع سوار و پیاده و
تو چنان را از ورود و سلاح و غیره از آلات حرب و سایر اسلحان چنان آراسته کرده بود که فوج
قواعد کردن پیش پای پیاده و محبت سواران او در میدان سبب فساد شاع آفات
سلاح مصقول و شفاف شان نظر تاشانان خیر کی میگرد و گویند بر که کمانش صاحب باره
شناختن شاه شجاع الملک بخت سلطنت کابل و قندهار و سوا فغانستان شد و انشائی او که
ایشان مع افواج اگریزی و تو چنان در لاہور افاد رحمت سنگه که در آثران بقید حیات بود بسیار
دوستی و اتحاد که با سر کاراگریزی سید بخت کمانش صاحب رابع نامی فوج بمباری تاسه و زور
لاہور قیام نموده رسم ضیافت صاحبان عالی شان و مستورین فوج بر حسب درجه و مرتبه
و رسم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده دلی نمود و درین مدت کبر و زحمت سپاه اگریزی و کلاب
قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از رحمت سواران و پیش پای پیاده و تو چنان
صاحبان اگریزی را ملاحظه کنانید ناظرین بر دو فوج میکنند که زرق و برق و ردی سپاه پیاده
صفائی و شفاف ساز و ویران و چالاکي مردم تو چنان لاہور بوقت شلک دن و نشانی کنند
و در دیگر طرف قواعد برابر فوج اگریزی بود بلکه در بعض امور سبقت و پیشی بر فوج اگریزی بود

بودند چنانچه افسران افواج انگریزی بتعلیم افسر اسکی فوج سلبان نمودند و رئیس فوج
 انگریزی بودند و مال انگریز بود و با علما و این فوج خود کای قصد مقابله با سرکار انگریزی کرده
 زیرا که او خوب سید است که مد اهل و نقل بسیار زن است و درین زمانه تدبیر جنگی با مداری
 با اهل ولایت ختم است که بخواهی از اهل هند تعلیم مردم ولایت فوج خود را از پوشانید
 و روی خود که موضع قواعد و لشکر زنی نیار کند و لیکن بوقت جنگ هر که با مداری مثل فوج
 انگریزی بجواید که در آنکه افسران انگریز بوقت جنگ بر حسب دستور بعضی سپه سوار بعضی
 پیاده از صفوف سپاه چند قدم پیشتر هستند و میوز و بذات خود با حریف بجنگند و سپاه
 با تدبیر بجنگند و سپاه ایشان بموجب قواعد و شش دای عادی را بر او جنگ در رعیت
 افسران خود میباشند و وقت جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان نمایند و بمشاهده حال افسران
 فوج خویش از جزلان و کرنیطان و دیگر عمده داران که در وقت مقابله با حریف پیشتر هستند
 می ایستند شامت و دیرری در دم سپاه نیز بالضرور پیدا میشود و حسب پاداری و حیات
 صاحبان انگریز در جنگ چند وجه است اول آنکه سید نند که بایان در ملک غیر مستقیم گرفته کجا
 خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشند کردیم موجب ادای حقوق سرکار که برگردن است
 خواهد شد و هم باعث نیکنامی در قوم و ملک ما تصور لهذا کشند شدن خود در زم برادر نه بر
 فرار هیچ سید بند و نیز هر فردی از ایشان حکیم و مجرب به کار و دشمنانست بقیقین سید اند که در ملک
 نیست مگر زنده خواهیم ماند بر حسب غالب آمده و در ملک دولت و متصرف شده حکمرانی قائم
 کرد و اگر کشند شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و در صورت حین در کمز در میان قوم و مجتهدان خود
 از بختا تا ولایت نداشت و ترساری خواهیم برداشت و معزول شده در خواسته و سر کار
 خواهیم افتاد بخلاف سپاه هند و افسران آنها که در جنگ بمقابله حریف اول تصور مرگ داشته اند
 خود کرده و بجوایس کرده و سر رشته تدبیر و جنگانیدن سپاه را در دست میدهند و در اندک
 نیمه و غلبه حریف موت خود را متیقن و پسند بیشتر از سپاه فرار را بر فرار بسیار میکنند و فوج هم

به نسبت فرمان خود ناگزیر راه گریزی بجایید و بمقام از حال آرستی فوج قاسم علی خان
 مناسبت مقام مرقوم میکرد و معنی چکا و نواب مذکور بجای میر محمد جعفر خان خسر قاسم
 بنحاله و بهرام شد بود و باش خود از نزد آباد ترک نموده در مقام موکیر به تمامتی نبرد
 و در آنجا کرکین خان نامی ارمنی را جنرال فوج خود ساخته سپاه توپخانه را خوب آراستگی کرد
 گویند که فوج او نیز مثل فوج انگریزی در قواعد و تفنگ زنی و توپ دازی و هم از روی
 ساز و براق خوب تیار شده بود نواب قاسم علی خان مذکور با عوامی که کسین خان و کورچیان
 تصور کرد که اکنون فوج بابا فوج انگریزی برابر و بیه پلست بلکه در کثرت از پیش بهین عجز و
 و پندار با االیان سرکار انگریزی در امتثال نزاع و میر خاشاک و حال آنکه سرکار موسوم
 بود و بنسایت االیان آن سرکار این چنین ایستاد که از ایافته بود با جمله عوین بقدر طول کشید
 و اراده جنگ مصمم نموده شش الدوله لارڈ و شش کورنیز قبل آن زمان که دوست قاسم علی خان
 بحسب اتفاق از کلکته برای مداخله کوئی تجارت کسینی در شهر پشته رفته و بعد مساوت از آنجا
 در نوکیر برای ملاقات نواب مذکور رستخیز بر دو خان منور بعد تقدیم لوازم ضیافت گذرانید
 مخالفت قواعد فوج خود را کورنیز موسوف نمود و گورنر بعد و بدن تمامی افواج و توپخانه او
 بشا هده قواعد و چاکد سستی مرقوم توپخانه در شک زنی و درت افکنی بسیار تعریف کرد
 مافی الضمیر قاسم علی خا از نزدن سپاه خود دریافت کرده بوقت مناسب دوستانه نوا
 مذکور را رضیعت کرد و گفت نواب صاحب فوج شما بهمه وجوه خوب آراسته و تیار است این
 سپاه بر دیگر میسان هندوستان که افضل مستند غالب میتوان شد مگر با عتقاد این فوج شما
 مقابل با فوج انگریزی نباید کرد که هرگز با آن عهده بر آنخواهید شد و اکنون شوکت اعتبار
 ریاست شما نسبت دیگر سرداران هندوستان اندکست مبادا که از جنگ کردن با انگریز
 آنرا بر باد دهید با مردم هر قدر که خواسته باشید در میانه و حجت بکنید با فوج مقابل نباید
 قاسم علی خان که در نشاء غرور و پندار با عوامی ارمنی مذکور را ندانم و موش بود و بیعت

این فوج
 در آنجا
 کرکین خان
 نامی ارمنی
 را جنرال
 فوج خود
 ساخته
 سپاه
 توپخانه
 را خوب
 آراستگی
 کرد

که عیسی از راه دوستی او را کرده بود نشود کیبارگی شریع بجنگ کرد و از فوج انگریزی
 در چند جا شکست فاحش خورده که بزبان درصوبه او در رفت و از نواب شجاع الدوله استمداد
 نمود و در انجام پناه نیافته و بدو حامی خود رسیده در حالت اضطراب و خطر بسیار و مغرور
 گزیده رفت و با جاجانی نام و نشان برد و کرکین خان سپه سالار فوج او در صحن جنگ از روی
 سپاه خود در راج محل مغلول گردید باز جمال ملک پنجاب رجوع نموده میثود زبانی اکثر ثقات
 دریافت شد که گل فوج مهاراجه بر خیت سکه سوامی افواجی که در ملتان پشاور و کاشمیر و غیره
 متعین بود قریب به هشتاد و پنج هزار سوار و پیاده جبار و لاهور موجود و سماند و آمدنی ملک او
 قریب دو نیم کرو رو سپه بود و آنچه در سال از دادن سپاه و دیگر مصارف پس انداز میشد
 داخل خزانه میساخت درین چنگا که سکبان با فوج انگریزی نموده بود مذقظ پیاده های فوج
 خالصه بودند و سواران آنها و یک جنگ مقابله کردند و مردم تماشا بین که بعد از جنگ
 اول یاد دوم برای دین مقتولان طرفین نصف جنگ رفته بودند میگویند که مقتولان سپاه
 انگریزی در منا کها دفن کرده بودند و لا شهای بکبان او یک جاذبه شصت کس را شکار کردند
 بودند و سوامی آن در جابای سفره که افتاده بودند شکار کردند و نهند و همچنین سه جنگ دیگر
 شکار مقتولان ایشان را فاسن بید کردند در میان شروع در یاسن مهاراجه بر خیت که بزرگ
 از ثقات سکنه دلی شنیده شد که در عهد میر نو که از طرف محمد شاه پادشاه دلی بصوبه اری بود
 با مور بود برادری از سکبان بودند یکی چرسا سکه دومی لبنا سکه و سومی محاسن سکه و این
 سه سکه را در زمین اریان خود بی نام و نشان در یک موضع از سواصنات لاهور شریک بی بی در
 بوده و حکم کردی آن شمول دیگر شرکا در سرکار صوبه اید مذکور میکردند چرسا سکه که برادر کلان آن
 بهر سه برادر و مرد چالاک و مو شیار بود حرات کرده از سرکار تعهد آن موضع شریک بنام خود
 نموده خرج آنرا در شمل کار می ساخت نامت سه چهار سال سبب نزد کردن قرار و فعی
 در آنجا خوب متعین شد و فی اجمله معارفی و راه و رسم با متعین بان غیر نیز بهم رسانید از راه بلند و کجی

دوسه ده دیگر گنجائشی را اجاره گرفت و بجوئی بند و بست آن نمود و خانه معتد به شد
 و بعد از آن قسطنطنیه بک علاقه را که محبت یک ملک و پیه بود نوشت و زود که رسید
 و که تعلقداری تحصیل ملک کا حقه واقف گشته از خلقة داران معتبر و نامی شد آن کار
 بجز چشمتش نگذشت و پیه را مالک از سر کار شد و پر و پرزه خود را درست کرد و معتد و معتد
 و چهل بجه سوار را نوکر خود داشته مثل زبیداران کلان پسر بیکر و نا اینک پسر منوچهر
 لا بهر بضاکه و چندی زوجه بیوه او انتظام سو به لا هور کرده آمد فی ملک را مثل شوهر خود
 بر سال در سر کار پادشاهی ارسال می ساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت باحمد شاه
 و سلطنت و ملی سبب فتنه پروازی غازی الدین خان وزیر ابر و ضعیف ترکش و علی کوثر
 پسر پادشاه از پیر ناخوش شد و بعضی استخیر ملا و شرفیه بطرف بهار رفت و در آنجا چند ماه
 در جنگ بین پسر حفیر علیخان صوبدار بنگاله و بهار مشغول ماند لغرض سبب فتور و بی انتظامی
 سلطنت و بزاران و عالمان آمد فی ملک را در سر کار پادشاهی فرستاده بلا خوف و خطر
 بنصف خود می آوردند چنانچه چراسنگه و هر دو برادرش که با خود متفق و شریک
 و تعلقداری بود و تا چند سال بناوت و ورزیده یک حبه نه زوجه میر منو که بنام صوفی
 لا هور بود و او داند و نه در سر کار پادشاهی فرستادند برین سبب صاحب زر و فوج گردید
 و هرگاه وزیر مذکور بخبر و فریب احمد شاه پادشاه را قتل گنایید و علی کوثر پسرش پادشاه
 شده و در ملی آمد و سرداران مغلیه مار لهما هم سلطنت او گشتند مرزا نجف خان که بخشی
 و مار لهما هم سر کار پادشاهی شد بکل عالمان و زبیداران دور و نزدیک برای سر سلطنت
 خراج ملک تاکیه و نهد و نوشت و بعضی اندیشه پیصال کرد و برخی بآورد و سلطنت
 طالب نمود چنانچه در میان ایام چراسنگه و هر دو برادرش شمول دیگر زبیداران و مالک
 لا هور در ملی حاضر شدند مرزا نجف خان زکریا از آمد فی ملک که و بنصف ایشان بود
 بابت منین با ضیه از ایشان طلب ساخت و با وجود دخل کردن زر بسیار در سر کار

سرکار پادشاهی ایشان از محاسبه بجات نشد این بر سر برادر از خوف سیاست مخلیه نهایت
 ترسان و لرزان بماند تا اینکه خدمت شرف الدوله که یکی از سرداران تورانی و دوست
 بنحیم المملک مرزا نجف خان بود معارفی پیدا نمودند و چند ماه در خدمت سردار مذکور
 انداخته رفت کرد و او را امری نمود ساختن شرف الدوله که از بس جوانمرد و بامروتی
 بر حال تبار هین بر سر برادر که غریب الوطن و با انواع صعوبت مبتلا بودند ترحم نموده
 خدمت نواب نجف خان سپارش کرد و مرزا نجف خان که ممنون احسان شرف الدوله
 بود چنانچه شمه ازین حال غنیمت مرقوم خواهد شد بیاختار طرستان از محاسبه این بر سر برادر
 در گذشت بلکه خلعت بجالی علاقه که سابق نامزد ایشان بود داده امانت و حرمت
 رخصت را بهر ساخت و این بر سر برادر در وطن خود رسیده در رد و تحصیل علاقته
 خود که سیر حاصل بود بهر مشغول گردیدند و مساعدت بخت در زمان طفیل از آمدنی ملک
 چنان بمنول هم رسانیدند که صاحب هزار و هزار سوار و پیاده گردیدند و تاحیات بخت
 بار سال خراج و دیگر سبک پیش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا یکی
 بعد فوت مرزا نجف خان که مرد داشتند و صاحب تدبیر و شجاع بود و فتور عظیم در دلی داد
 و کل سرداران منقلیه از اقربا و رفقای خان مرحوم سبب نا اتفاقی و فتنه جدالی از دست
 بگد گردیده شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و بیست شان مجال تردید و
 نهشت میدان غالی شده و اهل الغری و صاحب شوکتی در سر کار پادشاهی نماند
 حکام کاد خان بهر ضابطه خان خلعت نجیب خان افغان که از دست در گیرین نشسته و یک
 قابو و وقت بهر چنین جین نکبت فرس کمر بکمر می بسته تاگاه از کمین گاه بر جست
 با فوج رومیله در کابل جهان آباد رسد و شهر و قلعه بند و بست خود کرد و قلعه را با جاروب
 غارت برد و رفت و پادشاه و شهر از کان کشتی و بی ادبی انجمنان کرد که عیب سلطنت
 بکشتند و با بنجار می و دیگر داری افاغنه رونق خاندان تیموریه بعد از خرابیها که از دست

وزیر سابق اندک رسیده فی الجمله از سعی و کوشش بر زانحضرت خان بپا بود و کسر و دران غلبه می کرد
 او آغاز شده بود باز دریم و بریم گشت و کسی را توجه و التفات بحال عالمان و زبندگان و دیگر
 نماند لهذا اکثر از ان سرکار پادشاهی را خصوصاً که از پای تخت دور بود و باز ان از در حق افتاد
 در یکی بیرون ملک متصرف شده امیری صاحب فوجی شد و پنهان ایام چه چنانکه و برادرش
 خود را خطاب را یکی مشهور کرد و انیده سپاه را پیش نوکر داشتند و بنیت میکرد که گمان
 لا بهر صاحب نام و نشان شدند و بعد فوت چرسا سکه و لهناسکه که لاوله بود و زیارت
 کل چها سکه برادر سومی رسید و هاسکه نه سپردشت یکی ریخت سکه دو دیگر و چو که عیبت
 اگر لاوله هاسکه و صاحب اقبال بود بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و مرد و عوی خود
 چرسا سکه و لهناسکه رئیس بالاستقلال شده و چون نیز اقبال و طالع او در ترقی و اوج بود
 ریاست موروثی ترقی کرده و از هر طرف میدان اخالی یافته فوج معتد به از سوار و پیاده
 سکمان بمقوم خود ملازم داشت و بداد و دوش فراوان سعی و کوشش نمایان نموده فقه
 نامی ملک پنجاب و مازاعم متصرف گشت و بعد از تسلط و نظام در ملک پنجاب و فرازم
 نمودن خزانه بسیار و گنجه دشت فوجی چار و آهنگی نوچانه بشمار طاعت و زور ملک گیری
 بهم رسانید و در مرت قلیل صوبه بنان پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوهستانی را از افغانان
 شمشیر گرفته بران قابض و متصرف گشت خطاب و از را یکی مبارا یکی مشهور کرد و دیگر از پدر پادشاه
 می گویند در بیان شمه از حال شرف الدوله سردار تورانی که ذکرش بالا
 گذرشته چون ذکر این سردار با و قار بالا گذرشته بود ذکر بعض از حال ایشان در نظام می باشد
 باید دانست که نام شرف الدوله قاسم جان باجیسرست و منوطن خاص بخارا و ایلی کوه
 و عهد شهادتی و ولی عهدی از احمد شاه پادشاه پدر عالیقدر خود تا خویش شده و طرف ملاد
 شرفیه توجه نمود و مقصد نحو صوبه بهار و شهر شمشیری و کوشش می نمود و درین هنگام نواب جیسر
 حاکم پورنیه نواسه مهابت جنگ هم با فوج خود برای امداد و کمک شهنزاده نوسوف بود و

و بطرف دیگر صادق علی خان عرف میرن میر صفیر علی خان ناظم کماله مع فوج اگر نری در
 مقابل لشکر شهباده با سپاه انبوه و توپخانه ذاتی خود افتاده میخواست که شهباده را از لشکر صوبه بیا
 که در عمل بود و بجای فوج اگر نری خود باز دارد و دوسه جنگ بهم میافین واقع گردید و تا وقت
 غالب بر علوب نیز نمیشد در میان ایام مرزا قاسم جان سردار مذکور با جمعیت پانصد سوار
 بمقام خود بقصد رفات شهباده از راه پور آمده قریب بمسکر شهباده رسید و درین وقت لشکر
 شهباده قریب بیست مقابل فوج حریف افتاده بود کونیه احمد شاه پادشاه دلی به لار و کلیو
 کوزیکه نوشته بود که شهباده علی کوهر فرزند اراکه ناخوش شده بدان طرف رفته است بطوریکه
 مقصود باشد روانه این صوبه نماید لهذا فوج اگر نری که در مقابل شهباده بود قتالی با فوج او نکرد
 محض تاسیس خاطر ناظم کماله همراه میرن مذکور بود و میخواست که شهباده را خواه باشتی خواجک
 بی انگه او را صدمه و آسبی برینند و را بآورد و مسیح و سالم با عت و احترام روانه شاهجهان
 بحضور پادشاه مدوح نماید هنوز این امر از قوه بغیر نیامده بود که فلک شهباده باز بازی مکرر
 بر روی کار آورد که شتر حسن مشغوب می آید انحضرت مرزا قاسم جان بعد رسیدن در اینجا قصد کرد
 که فرود ابلازست شهباده فائز گردد و در خواست همگانی و حاضر باشی حضور او کند و بوقت
 با هم ایام خود مشوره نمود که بوقت لازمست چه چیز بندر شهباده باید که باندید در همین فکر بود
 بود که زبانی باشند کان آنجا شنید که کماله مع فوج که از اینجا صلح شش کرده است رسیده و چاه
 جانوران لشکر میرن سیده است مردم همای رسیده و اینجا منزل کرده صبح روانه لشکر
 خود گردانیدند مرزا قاسم جان بمحور و شعیبین انجبال دو صد سوار همراه علم جان برادر خود
 خود کرده برای سرک کرده آوردن سدفرا و سواران تورانی برق وار رسیده و بر مرز
 میرن که غافل در خواب بود و پیشین خوانده تمامی اسباب رسد رابع و در بخیر فیل چهارم
 شتر و پیاده کس و کسان و چهار و پنج سراز مفتولان مخالف تر شهباده در اینجا گردیدند
 صبح قاسم جان بلبازست شهباده رسیده و انجبال مع غره بهاب رسد حریف رابع سر را

بنده گذرانید شهزاده ازین حسن خدمت مرزا قاسم جان قبل ازین که ملازم بر کار او شده باشد
 بسیار خوش کردید خصوصاً از یافتن شتران بار برداری غیره زیرا که سبب نبودن بار برداری
 چشمه خاص حضور بر جاموشان و زنگاوان بار میشد بهر کیف همان روز شهزاده بکلیه می بخند
 نمایان قاسم جان را بعنایت خطاب شرف الدوله خلعت سرفراز فرمود و بی اتفاق از
 قضا و قدر در شب دوم با سوم از رود سرار مذکور در اردوی شهزاده در همین ترشح بر سر
 جانستان بر میرن افتاد و کوبیده میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت برکنار
 شده بر حسب معمول فناء از قصه خوان می شنید و دو خادم بای و در میا لید میزد که میگفت نگاه
 آتش برق در غریب سستی او افتاده را بی ملک عدم شد و آن مرد و خدمتکار مع فناء که
 بعصبت آقایی خود نیز راه فایم بود و فادیر از خیال کسی را از خدمت و شتم و طلاع نشد و معلوم
 بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران میرن میشد چون خدمتکار در حین و رفتند آقا
 خدمتکاران سابق را مع قصه گو بر فراش عدم غنوده یافتند و فتنه شور و او میاد و دسترا
 بر دشته افسران لشکر را خبر کردند و خبر چند ایشان بنا بر مصلحت حال مردن میرن را مخفی داشتند
 و علی الصبح لاش بجای او را لباس معمولی پوشانیده و بر مروج خیل نشانیده را از جانب
 راج محل برای کفن و دفن روانه ساختند تا فوج حریت شاهان و لشکر را برسان نشود و با وجود
 این همه تکلف که کردند همان ساعت در لشکر او و خبر شائع شد و رفته رفته در لشکر شهزاده هم رسید
 علی الصبح شرف الدوله این خبر را شنیده بحضور شهزاده حاضر شد و قبل از نیکه شهزاده از خبر نگار
 کرد عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهزاده پرسید این چه مبارک باد است حضرت
 بر میرن چشمه برق افتاد و او تصدق مبارک شد و همین وقت لاش را در محلی کفایت
 راج محل ساخته اند کوبیده بعد سنج این اقامه افسران فوج انگریزی بپایام صلح و شتی عقد
 شاهزاده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از عظیم توابع نسبت به شهزاده بعمل آوردند و جنگ
 را موقوف نمودند و از آنوقت پاسداری شهزاده میگوشتند و چنانچه کثیر از افسران لاش را

از نداد خود بخوار شهنشاده فرستاد و غرض از اینهمه مراعاتیکه گور زنده گور نسبت بشهرزاده در وقت
 که بی غرضانان دور از پدر خان مان خود بود که دخی بود که عنقریب سر بر سر شده بار آورد و فصل
 این اجمال طولانی است که خلاصه آن نیست که معارف انحال خبر رسید که احمد پادشاه از
 مکر و خبیثی علی الدخان زیر کشته شد و صاحبان انگریز حسب استدعای شهرزاده در میان
 در موضع کبکولی جناب ایشا از تخت سلطنت هندوستان نشانیده نذر پاکد زانید و خندک و
 پیشکش نمودند و از عالیجناب میر قاسم علی خان که او را بعد مغول ساختن میر جعفر علی خان ناظم
 بنگاله و غیره ساخته بودند و مانیدند و نیز شهنشاده ملک و پیر سال از آمدنی ملک بنگاله و بهار
 پادشاه جدید مقرر نمود و علی کوهر یعنی شاه عالم پادشاه از اطراف بهار خوش و خرم نصبت
 فرموده در آله آباد رونق افروز شد و قریب دو سال در اینجا اقامت فرمود و پنجم قیام پادشاه
 در آله آباد و کلیوار کلکته آموه نقد و دیارهای قبیله ولایت از طرف کپنی انگریز بهادر و شهنشاده
 که زانید و در خواست دیوانی هر سه صوبه یعنی بنگاله و بهار و اوڑیسه نمود پادشاه بموجب عهد
 که سابق بوقت تشریف داشتن در اطراف پشته با افسران فوج انگریزی کرده بودند و
 صوبه های مذکوره بنام کپنی نوشته داد و گویند اگر شاه عالم در آله آباد تشریف میداشت بعد
 غلام قادر خان و وسیله مبتلانی شد که پادشاه بموجب غیب ارکان دولت هم مقتضای
 وطن بنجاب همان آباد که پای تخت سلاطین تیموریه از آبا و اجداد کرام او بود و تشریف و در آن
 ایام تمامی علاقجات اطراف دلی ملک در خاص شهر هم سوای قلمه مبارک و تصرف محل حاکمان
 بهر صورت بود و چون که شرف الدوله مذکور از حسین بلانت بهر کاب پادشاه بوده و بر سر حاکم
 مانو که علی احمد و در محل جانان و حکومت این قوم ناگوار طبع اقدس پادشاه بود و بری دفعه از
 شان شرف الدوله را فرمود چنانچه هزاره کورن سواران بهرایی خود که اکثر از بدراج و اقربا و
 عزیزان او بودند و حاکم مالان جاث را از اکثر علاقجات اطراف دلی که زانید و اخراج کرد و
 انچه بهر صورت پور بر ریافت این حال در ختم شده بقصد استیصال تورانیان با پنجاه هزار سوار جاث

نیکو
نیکو
نیکو

سوار شد و این نایاب درین مهم قسم خورده بود که تا تو را نیلان را استیصال نکند و نیست از تو علم
خوردن برین حرام است و سواران شرف الدوله ایشم فوج جانان بهم گم بود که تو را نیلان
بقتضای که **مِنْ فَتَاةٍ كَلْبِكَ عَلَبَتْ فَتَاةٌ كَثِيرَةٌ** غالب آمده جانان را شکست
داد و مذکور نایاب را چه مذکور که مرد جری و جسیم و زور آور بود از صفوت فوج حاکم و پیشتر
را و دانید و خطاب بشکر تو را نیلان کرده و غره بزرگ و گفت بر کسی که از شما سرور باشد بمقابل
من بیاید تا فوت و زور او را بیازمایم شرف الدوله بجز و شنیدن این کلام اسب را مانند
برق در مصاف جولان داده بمقابله حریف در آمد و گفت منم آنکس که تو ادعای طلبی
سرور مذکور را از وجابت ظاهری و آشنایی ساز و براق شرف الدوله ثابت شد که حقیقت
همین کس سرور لشکر تو را نیلان است اسب را با اسب شرف الدوله قریب آورده و بی
بر شرف الدوله انداخت شرف الدوله که در فن سپاهگری و شسواری با هر و کمال بود از غا
زین جدا شده حمله حریف را خالی داد و فقط بر چوب دست چپ او که بر قاش نیزین داشت شمشیرش
رسیده و مجروح ساخت و بعد خالی دادن حمله حریف را فوراً در خانه نیزین آمده و بنی از علفان
کشیده چنان بکفش نه که تا گرد و باره شده و بر نیزین افتاد و محمد بخش خان اکبر اولاد و من و دو
سر پر خور سرور را جاث را بریده و بر سر نیزه کرده بلند ساخت فوج جانان با وجود کثرت سرور
عزور بر شان نیزه دیده بر اسان گشت و بکبر خیت جمع نقد و سباب که در لشکر غنیم بود دست
تو را نیلان در آمد و بر افسرمی را ایشان صاحب لوف و مالک اسپان ضخیم و خرگاه شد شرف
که مرد دانا بود و فهمید که تو را نیلان اکنون صاحب دولت و ثروت شده اند حکم من را نپذیرد
و برین سبب و فوج همیشه غفل و فتور خواهد یافت بهتر است که یکی از شهزادگان در لشکر بماند
تا از حکم او احد را بمجال مرتابی نباشد پس برین را زاده بحضور پادشاه رفت و بعد که از شنیدن
مستح عرض کرد که در فوج بودن کدام شهزاده مناسب است پادشاه **محمد** که از شهزادگان
مالیقت این امر باز و شرف الدوله عرض کرد که اگر شهزاده نباشد یکی از عمندان در کار است

بعد از جنگی سرفراز فرموده معین بایزید از حکم بخشی بیم کسی می کشی نخواهد کرد پادشاه فرمود
 نزد من از شما مبتدی تر و دیر نیست شما خلعت جنگی سید هم شرف الدوله اندرید که اگر من
 خلعت جنگی می پوشم افسران فوج خواستگفت که برای همین کار بحضور پادشاه رفته و بگو
 خود علی بن بخشی پوئیده آمده است اولی است که شخصی دیگر را برین خدمت مقرر کنند
 براه خود بایده بر دوشرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که انخدودی انجام می
 خدمت نخواهد شد زیرا که از خبر گیری فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که مرزا نجف خان را
 که لخواه ازان طلیل القدر و از چندی باسید پرورش پر دخت برد دولت حاضر است
 خلعت این خدمت مرست شود لائق این کار پس شهنشست زیرا که شجاعت و شور و برود
 پادشاه این رای پسند کرده فرمود که همین وقت ایشان را بایزید شرف الدوله نزد نجف خان
 رفته گفت که من تا بعد از این خدمت از خدمت گذاری جناب قاصر و نام بودم اکنون قابو یافته از
 با و شعله خدمت جنگی را برای آن صاحب مقرر کنند ام بهم اسد بر خیزد و همراه من
 شود انقضای پادشاه مرزا نجف خان بیاد را بخشی فوج مقرر کرده روانه لشکر ساخت
 شجاعت و بیادری مرزا نجف خان که در شاهجهان آباد کرده بود و از بس شهرت دار و
 مستغنی از بیان است و مرزا موصوف همین سبب بیار محبت و اخلاص نسبت بشرف الدوله
 سید است و بر قرآن شریف ماهر بوده بود که اگر مرا یک نان بهم میسر خواهد شد نصف آن را تو هم
 شرف الدوله و حسن زبان او خواهم ساخت و باظهار معین الدین حسین خان بیاد
 یکی از بیم کان شرف الدوله از چنان دریافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم خان
 بیاد را به خدمت بخارا اول در سمرقند آمده رفیق حاکم آتاشا شد و در مزاج حاکم چند
 مداخلت بهم رسانید که مدار الهام کل ریاست او کرده مدتی دراز در آتاشا بود
 گذرانید و چون حاکم سمرقند در شکار کاهی که برای صید رفته بود بیک ناکاه بر یک
 پلنگ افتاد و کشته شد و در شرف الدوله سبب موافقت پسر حاکم که همیشه در شکار

اخراج و اتصال آدمی از اذن در هر قدر مناسب وقت مذکوره از میدان شکارگاه
 روانه مطرف هندوستان شد در آنوقت تروا و قریب سیزده هزار شرفی تقدیم شد
 و سامان دیگر بود و چون لاهور رسید میر منو صوبه دار آنجا که جوانمرد و قدروان با شرف بود
 بوقت ملاقات با کمال شفقت عنایت پیش آمده شرف الدوله را رفیق و دستخستانیکه
 و هبطه کتختانی شان با صبیبه نظریک خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود
 و ملک سنده را در جاکیر شرف الدوله و ادچانچه محمد بخش خان لدیج اندیک خان
 که تا تحریر این تاریخ در دلی زنده اند و سنده پیدا شد و پدر دومی شان قدردان سده بیک خان
 مخاطب با شرف الدوله و الد معین الدین حسین خان مذکور هستند و شرف الدوله را
 دو برادر بودند یکی عالم جان و دیگر عارف جان الد نواب احمد بخش خان مجرم با حمله
 شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال غنشی و منفعت عالی بسر کرد و چون منو شود
 لاهور فوت شد سبب همی و در همی امور صوبه لاهور بر خاسته خاطر شده با پانصد
 سوار بقصد فاقه شهبازده علی کوهر چنانکه مذکور شد و صوبه بهارفت و ملازم جلیل
 ساخته ملازم سرکار او گردید و در عهد نواب آصف الدوله که در
 ملکه لکهنو آمده بود ازین جهان فانی بعالم جاودانی
 شتافت و اندر علم با صواب
 تمام شد حله اول لاهور

حکله دوم از تاریخ حجاب

بسم الله الرحمن الرحيم

ستمه تاریخ لاہور کہ در ششم عشر سکہاں لاہور باز سر نصبا و نوشین
 در سرکار انگریزی برداشته بودند قبل ازین نوکر بخانه وقایع کار
 شدہ بود کہ وانی چندہ والدہ مہاراجہ ولیپ سنگہ والی لاہور از قلعہ خاص پنجاب
 فساد و بہکا پردازی شیخ امام الدین محبوبہ دار مغول کشمیر کہ از یافتن خلوطہ در لال سنگہ
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلح و شورشہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم اجہ کلاب سنگہ را
 در کشمیر قتل دادہ باعث غوریزی و فساد عظیم در آنجا شدہ بود در قلعہ کشمیر پور کہ
 بفاصلہ سہ مترل از لاہور واقع است بردند و در لال سنگہ را بعد از مغول قتل
 از عہدہ وزارت در مقام اگر ہستیم ساختند و اکنون کہ را نصاحبہ از قلعہ کشمیر پور
 نیز اخراج کردہ در شہر بنارس بردہ اند سببی دیگر کہ عنقریب می آید بیان بکنند مخفی مباد
 کہ سابق ازین نامت در از بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق در بار
 آنجا از سر بچہ لاریس تعلیم داشت زیرا کہ صاحب صوف و رای دہن جہدہ جلیلہ
 رزمنشی در بار مذکور از طرف سرکار انگریزی بعد مغولی در لال سنگہ خدمت وزارت
 سرکار مہاراجہ صاحب بن الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب زامور ریست
 آنجا کما فیہی اطلاع و اکابی دہشت بنا بران درستی بکلی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آنجا است را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سنگہ
 وکیل ملک بعد از خود متفق و ہموار ساختہ چنان قسم را دادہ بود کہ ہر مقدمہ ریست
 کہ پیش شدہ کہ نا دران فکر و غور کردہ بجای خود تجویز نمایند اگر تجویز ایشان برای حساب
 ہر صورت درست می افتاد حکم باجرامی آن میفرمود پس آن سرداران بمنزلہ ارباب
 حکم آن ہر دو خود رزمنہ است قائم مقام کور زجنرل و بیضوت بکلی امور آن ریست

در قبضه اختیار خود میداشت و با هر یکی از رؤسای و سرداران آنجا بر وفق ولایت پیش
می آمد بدین سبب هیچکدام از اماران و رعایای آنجا از مداخلت سرکار انگریزی در ریاست لاہور
ناراض نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور از عہدہ ریزی منشی آنجا استعفی شدہ بولایت
تشریف بردہ بجای او جناب مسترکاری صاحب بہادر مقرر گشت زیرا کہ این صاحب سابق
در وقت وقوع محاربات فیما بین بنگال و سرکار انگریزی سکرتر خاص نواب کور زجرل
لارڈ ہارڈنگ بہادر بود و نیز از جمیع امورات سرکار لاہور بخوبی واقف و دہشت بلکت
انفقا و مصالحہ فیما بین ہر دو سرکار و تحریر عہد نامہ و شروط آن صاحب توصوف و
سرمجرا لارنس مذکور واسطہ شدہ بود و از لحاظ این ہمہ مراتب صاحبان کونسل کلکتہ کا صاحب
موصو را کہ داخل کونسل آنجا شدہ بود بر عہدہ ریزی منشی و وزارت ہر بار لاہور مقرر و مامور
فرمودند و این صاحب نیز مثل ریزی منشی سابق ہمہ امور آنجا را با کمال مویشاری و بیاد
حسن انجام و انضام مینمود و لیکن چون بعد از فوت ہمارا جہ رنجیت سنگہ سبب شاست
اعمال نگوییدہ سکھان کہ دوبارہ انگیز ایشان است و بقول آنکہ سبب چہ تیرہ شود مرد و کچھ
ہمان آن کند کش نیاید کار بہ امری عجیب و غریب در لاہور از مردم آنجا سرزد کہ موجب
بدون این صاحب را از قطعہ شیخ پور و در شہر بنارس کردید و تفصیل اینحال برین منوال است کہ
بعض سرداران بدفنس و خیم العاقبہ برای افنا و اعدام تمامی صاحبان انگریز از حکام
افسران فوج کہ در لاہور بودند خانہ سالان و شاگرد پیشہ و غیرہ علی سکوٹ کہرا کہ انتہام
و تباری طعام صاحبان در انخانہ از ایشان تعلق میداد بطبع دان و زعفران و جاکیر با بخود
متفق ساختہ چنان قرار دادند کہ شاہجہ مردم ملکہ این خانہ شرکت در روزی کہ تمام افسران
فوج و حکام انگریزی کہ در لاہور مذہب برای خوردن طعام در انخانہ قصد کنند یکہ روز پیشتر
مردم را اطلاع دہند تا شمار از ہر ملائی بہیم و شاہانرا در طعام و غلات ایشان داخل
کنند و بعد ازین کہ از تاثیر زہر آنہمہ جاعت انگریزان کیبار کی رہکاری کشور حکام و قضا

و خاشاک و در آن زمان بر کمر از شمشاد فاخته و انعامات و افزه و جاگیر می دانی و نسل
بعد نسل داده برای دوام شمارستنی خواهیم ساخت و شاید پیشگی یعنی قبل از بجا آوردن
این خدمت چند هزار روپیه نیز داده باشند تا این کرده بدل مصروف درین کار شود
باید داشت هر جا که صاحبان فوج اگر بزی بکثرت میباشد برای تخفیف اخراجات و هم برای
اینکه شب بوقت خوردن طعام عیب نگذاشته بلافاصله بکند و هم تماشای رقص و سماع
مرا میریزد و خود با خط و سروری بردارند در میان کسب یک خانه وسیع ساخته بکلی بسازند
و سالان طعام و غیره اشترای صرف زندگین صاحبان که درین خانه شریک میباشد در آن
خانه همیا و موجود میدارند و برای بختن بر کونه طعام اگر بزی در آن خانه باور چنانچه در آن
و غیره حلقه و غله لازم میباشد و یک کس را برین حلقه سردار و حاکم بر کل میکنند تا ازین
مردم کار و خدمت گرفته مصارف هر روزه را مینویسند و باشد چنانچه همین شخص سردار
را خاندان و این خانه را سکونت کبر کو بند بوقت معین بعد از شام هر روزه صاحبان
در آنجا رفته بعد تا دل طعام شغل مینوشی میکنند و در بعض اوقات که محفل رقص و سرود
قرار میابد در آن روز تمامی فوج بکلی حکام نیز شریک طعام این خانه میگردد و با جمعه سکونت
که اکثر ذیل قوم و کینه میباشد با سرداران بطبع زر و موافق کشته از راه کورنگی و سفاکت
امتیح مستعد و آماده شدند و وزیر را از آنها گرفته بر حسب عهده و خدمت خود تقسیم کرده
گرفته کوبند و بختی این امر بکثرت قسم بر حسب عقیده هر یک و نوشتن سرداران و قرار
برای دادن انعام و جاگیر با بعض این خدمت یکد و عهده بگذشت و بعد از
همه امور حسب خواه طرین و اطمینان خاطر فریضین عزم با مجرم و اراده مصمم آن
کوته اندیشان بر آن قرار یافته بر کمر در کین و جویای وقت نشست تا اینکه بحسب اقبال
صاحب منبر مسکن کبر خاندان آن خانه حکم داد که فردا بتقریب رقص و سرود محفل در
خانه و کور مستعد خواهد شد و تمامی صاحبان فوج و حاکمان لاهور در آن مجمع خواهند

[illegible]

با سر داران سکه و مسعد و آماده شدن آنها بران کار زشت صاف و صریح معلوم دیدیم
 نیز از صند و قیافه افکار نامهای نوشته ایشان درست آمد و بعضی از آن جمیع خوف و رجا
 اقرار شرکت خود در آن کار نمودند و حال شمول کید که را ظاهر ساختند که بیدار و روز که در جمیع
 شاخه و پیشه سکوت کبر و بعضی سر داران سکه نزد صاحب رزیزیت بثبوت بسیار
 از آن روز یکشنبه بود و در آن روز عیسوی مذمبان تحیک کار از امور دنیوی نمی کنند
 و اکثر اوقات در عبادت مشغول میباشند که صاحب رزیزیت بسبب این نیلای غیظ و غضب
 حکم کرد که آن همه مجرمین را بر پا نهاده کرده از خلق بکشند و قتل نمایند هر چند بعضی صاحبان
 رزیزیت را گفتند امر و قتل کردن این گروه را که روز عبادت ما مردم است بوقوف
 بر فردا و از صاحب رزیزیت جواب داد مجرمین را از خصوصاً چنین جرم سنگین که بخی نریز
 حکام و دیگر بمقوم ایشان بوجه از راه کرد و فریب شد باشد بمنزله سیاست ساندین
 عین عبادت و حکم اخذ است و هم موافق قول حکما بلیت سنگ در دست و در سنگ
 است رانی بود فوسوس در ملک الغرض همان روز یکشنبه آن جمیع رانندگان
 است از خلق بکشند تا موجب عبرت و خوف دیگران شوند که نیندین جمله آن اهل سبک
 شخصی باشند و کشمیر بود چون نوبت قتل او رسید عمر من کرد اگر چه مردمی کافی بود
 و دیگر از نام کسانی را که درین امر شرکت بود و نشان دهم صاحب رزیزیت مصلحت خود
 او را معاف فرموده از قتل شدن برهانید و نام دیگر کسانی را که سر داران را میخواستند
 نام رانی چند از آن گرفت و گفت را اینصاحبه قریب دو ملک و پیه را بشاکر و پیشه سکوت کبر
 بشهر تقدیم این خدمت دادن قبول کرده بود و در چنانچه چند نفر از رانندگان هم از سر کار
 ایشان مردم مذکور رسیدند که عند تحقیق تحیک خط و نوشته را اینصاحبه و محققه میباشند
 لهذا صاحب رزیزیت حجت که رانی صاحب از قلمه شیخ پور بر بار الا طلبید
 انکشاف این امر نماید بران خط طلب نام را اینصاحبه فرستاد و چون او به طلب

روانه لاہور گردید و در اثنای راه بمقامی رسید کہ یک راہ از ان سبط فرزند پور میرفت
 و راہ دیگر بجانب لاہور چند کھنہ سپاہی بسر کرد کی یکی از افسران فوج انگریزی در انجا
 رسیدہ را بنصاحبہ را بطرف قلعہ فرزند پور برد و بعد از قیام چند روز در انجا اوراد و
 لہ بیانہ آوردن بعد حکم رسید کہ را بنصاحبہ را از ملک پنجاب خارج کردہ و عمل
 سرکار انگریزی بمقام بنارس کہ جای تیرہ کلان ہندوست برودہ بمقیم سازند چنانچہ نہایت
 طولی کا و کردہ در شہر مذکور رفتہ تا آخر بحال کہ او اہل ماہ اکتوبر ۱۸۵۸ عیسوی مطابق شہر
 ذیقعد ۱۲۷۹ ہجری بود در انجا زندہ و محبس و سالم تشریف میدادند و در ہمان ایام
 خبر فوت شدن ایشان کہ شائع شدہ بود غلط محضست و ہر گاہ را بنصاحبہ را و فرزند پور
 و باو لہ بیانہ متحقق شد کہ مرا از عمل لاہور و ملک پنجاب خارج کردہ و عمل سرکار انگریزی
 بہندوستان خواہند بردہ در خواہست نمودند کہ زر نقد و جواہرات و غیرہ اسباب
 من قریب دوازده لک روپیہ در قلعہ شیخوپورست آئینہ را طلبیدہ و اہل ام نمایند چنانچہ
 جواہر و غیرہ اثاثہ ذاتی را بنصاحبہ را از قلعہ مذکور طلبیدہ تفویض شان نمودند و چون
 باین عمہ احوال و احوال و اجناس و اموال خود در خطاطیت فوج سرکاری بمقام بنارس
 رسیدند اہالیان سرکار انگریزی بودن اینہم نقد و حبس بسیار نزد را بنصاحبہ مصلحت
 داشتند بعد تمین قیمت ہر یک رقم جواہر از جواہر بنارس مع زر نقد بطریق انت
 در خانہ سرکاری بکشد ہشتند بدین خیال و اندیشہ کہ مبادا سبب داشتن قدرت بر
 زر و جواہر باز صد رفتہ و فساد نشوند و مشہورست کہ را بنصاحبہ بوقت سوار کردن ایشان
 را بقصد بردن در بنارس بغراق ترک وطن بالوت و مفارقت فرزند از جہت بعضی ہوا
 دلپسندگی بسیار کردہ و زاری و فغان و بیقراری نمودہ از بس تاسف و حسرت ہر دو دست
 خود را چنان بزور مکرر بر زمین زدند کہ دستہای شان متورم و مہجوع گردیدند و سردار
 لال سنگہ وزیر مغول در اگرہ با جمیعت صد و صد کس از خدم و حشم و سوار سپاہی

ذاتی خود میتمست چوکی و پیر سرکاری هم بر مکان او میباشند و هرگاه برای کتساب
 نمودن یا برای ملاقات صاحبان آنجا سوار میشو و چندتا سواران سرکاری برای چنانکه
 همراه میروند و سواران رنجور سنگه و سردار دینانته و دیگر سرداران با شتاب شمول و
 شریک بودن آنها در غصه و فتنه پردازی عکله سکوت که بر نظر بند کردیدند و بحضور
 مهاراجه صاحب رفتن میبایند و بعد ازین معامله که ذکر شد اکنون اعنا و حکام و فیران
 فوج انگریزی بر یکپ از سرداران و سپاه و بارلا موریانی مانده چوکی و پیر سپاهیان
 گور و ولایتی در محل دیوانخانه خاص محام مهاراجه صاحب میاند و این سرداران
 که از راه نادانی و جنون عیسی فکری برای صاحبان کرده بودند محض عیب و بلاست
 بود چه غرض ایشان ازین تدبیر همین خواهد بود که عمل انگریزی از لامبور بر خیزد و بار
 اختیار کلی شل سابق حاصل گردد و این امر بوقوع تدبیر ایشان نیز مقصور نبود چه ازین
 شصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد ملک هزاره مردم از متعلقان
 ایشان در قصاص صاحبان کشته میشدند و غیب نبود که در آنصورت در لامبور قتل
 محام میشد و فتنه عظیم برنجوست حفظ در عوض خون و صاحبان که در میان کشته شده بودند
 چه قیامت بهر اخبار شهر و قلعه هر دو از کوله های بم سوخته و ویران کردیدند و ابل قلعه
 مقتول و با اسیر کشتند در بیان سبب نزاع و جنگ کردن افواج
 انگریزی با دیوان مولراج صوبه دار ملتان سپه سالار سکته
 بر آنکه سالار سکته نامی پردیوان مولراج از عهد مهاراجه رنجیت سکته بصوبه داری
 ملتان منصوب و مانور بود و سال بسال از مالکزاری صوبه ملتان را تمام و کمال
 در سرکار لامبور میرسانید و کار غنمی بیانی سال تمام از اهلکاران سرکاری گرفته
 پیش خود میداشت و هم ملک از حسن تردد و نظام او آباد و سرسبز و رعایا از عدل
 و انصاف او رنج و خوشنود بود و خود نیز در همه امور تابع و فرمان بردار در بار بود

سمانه بن سبب امان مرکار بحال او مصر بن دزد و بعد فوت او صوبه بلتان مولج
 پسرش که ذیل در امور ریاست پر خود بود و عهده دیوانی آنجا نعلق برود است تقریر
 یافت و او هم مثل پر خود در سال خراج توقف ننمود و مدام در نظام ملک مصروف
 بوده بجزرم و هوشیاری از آشوب و فتنه و فساد سرداران لاهور محفوظ میماند و علوم
 ممکنان است که همین سرداران و سپاه ملک پنجاب بعد از مهاراجه نجیت سنگه سپاهی
 سرداران بانام و نشان قوم خود را قتل و سبا خانها را تسبیح و بربادی کرده اند و
 باقیانندگان ایشان که بافضل قدرت و طاقت آن مزار مذکور خود کسی را قتل و عمارت
 کنند مگر تا هم بغریب و حیله خوانان بربادی یکدیگر میباشند چنانچه سرداران دربار لاهور که
 در امور ریاست و مهم در مزاج رنڈیت آنجا فی الجمله مراخلی داشتند در پی تخریب
 مولراج افتاده خویشند که او را به بهانه گرفتن محاسبه دربار لاهور طلبیده قید و ذیل
 و خوار سازند لکن او را با جازت رنڈیت از بلتان در لاهور طلبیده مذمولراج حال
 مافی الضمیر ایشان دریافته در رفتن لاهور تاملی نمود و چون اهلکاران در طلب و هزار
 و مبالغه نمودند و کفنه فرستاد که من بدون دهنه و سر می صاحب رنڈیت در لاهور حاضر
 شدن نمیتوانم اگر صاحب مدح مرا بعد از طمینان طلب فرماید بالراس العین حاضر شد
 و حساب را فغانیده ز رنڈیت خود را که خواهد برآمد ادا خواهم ساخت چنانچه درخواست
 بحضور رنڈیت منظور گردید و صاحب از افسران انگریزی در بلتان و بلتان
 مولراج را در لاهور طلب فرمود دیوان مذکور همراه افسران دربار آنجا حاضر شده
 محاسبه را از ابتدای صوبه اری خود لغایت حال تا بل فرقه فغانیده و آنچه از تسلیل و
 کثرت دهنه او برآمده بود همانجا ادا ساخته فیصلنامه و فارغ غلطی مهری اهلکاران محال نمود
 و بعد از رخصت شدن از رنڈیت بهادر و مهاراجه دلپ سنگه و غیره کار بر داری
 آنجا بلتان معاودت کرد و چون سه داران لاهور را نیامد دیوان مذکور

از طلب خود نشان بدون ذمه داری صاحب رزیدنت ناگوار گردید لهذا خجسته خود را
 باز یکبارم حیل و راهی طلبیده و محضه اندازم چنانکه بعد از صلاح و مشوره او را بنا به طلب
 داشتند تا آنکه حساب بام صوبه داری پدر خود مامول سنگه را از عید بهار حجه تحریک سنگه لغایت
 روز وفاتش بهمانند و در جواب نوشت پدرم مامول سنگه حساب هر ساله مع زراعت کزای
 و سرکار میفرستاد و رسید آن گرفته نزد خود موجود میداشت چنانچه بقول آنرا ارسال
 نگیدایم و اگر با اینهمه شمار حساب پدرم شکلی شبیهی باشد آنرا از دفتر سرکاری درشت
 نمایند و علاوه نمیدین حساب پدرم از من بنیاید حساب وقت صوبه داری اش تعلق
 بخودش داشت نه از من بهر کیف اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد اهلکاران
 و دایره لاجورد بخین مخبر او را حمل بر ترد و سرکشی او نموده اند صاحب رزیدنت اجازت عزل
 او از صوبه داری نشان یافته رد بگری بجای او خواستند و بحسب اجازت صاحب صوبه
 فرمان معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری نشان نوشته سردار کمان سنگه را به حکومت
 آنجا متب کزدند و او را به راه دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه نشان ساختند
 تا صاحبان بوضوح و در این رفته کلیدهای قلعه و خزانه آنجا را از حاکم معزول بحاکم
 منصوب دهنده و پسند عمل فذل و در صوبه مذکور بختانند و چون سردار کمان سنگه و
 آن سردار کمان رسیده و در جنبهای خود که بیرون قلعه نصب کرده بودند فرود آمدند
 دیوان مولراج از سر اخلاص میباز پیش آمده رسم احوالی پرسید و دعوت بحسب شالامان
 رتبه عمل آورد و بعد از دو سه روز افسران مذکور به دیوان مولراج گفته فرستادند که
 ما بین خود یکگاه ما و قلعه جانی قرار دهند تا فرود ما و شاجریده در اینجا رفته بعد از ملاقات
 یکدیگر احکام سرکار را بشما ببلنج نمایم مولراج گفته فرستاد که بموجب ایامی آنصاحبان
 ظان مقام را که در وسط واقع است برای ملاقات قرار دادم و خدا فلان وقت در اینجا
 حاضر خواهد شد باید که شما صاحبان نیز در اینجا قدم رنجه فرمایید الغرض فرود وقت معین

و چون مولاج باد و سردار خود از سکبان در مقام مذکور رفته با افسران که چند لحظه پیشتر
 در بخار رفته بودند ملاقات نموده نشست صاحبان بعد از استفسار خبر و عافیت نظر فرمود
 و چون شوق سیمبولج فرمودند که ما بر دو صاحبان صرف برای همین همراه میروا که بکنند
 صوبه اراحال نشان آمده ایم تا فرمان معزولی بشا داده کلیدهای قلعه و خزانه سرکار را بجا
 برسد از مذکور دانسته و بهم پس شمار لازم است که بزودی تمیل این حکم نماید و بفرمان
 کلیدها موجود و حاضرند و مراد دادن آن سردار که آن سنگنه هیچ عهده و تعهدی ندارد
 کماز قدیم الایام از سلاطین و حکام پیشین در تصویر چنان دستور است که بر گاه که در آن
 جدید از طرف سرکار مقرر شده می آید صوبه ارا معزول و منصوب برود و در سرکار شایع میاید
 نمائی رفته کلید را بصوبه ارا جدید تفویض مینمایند درین صورت سردار که آن سنگنه را با
 همراه من بدر گاه مذکور و دمن کلید را ملاقات تفویض و و نایم که ظهور نمایی موجب است
 طرفین مشورت صاحبان انگریز که متقد در کما و اینچنین رسوم نیستند بنده هم شده مولاج
 گفتند که این چه سخن بیوفونی و حافت را پیش صاحبان میگوی بدر گاه ظان در ویش
 رفتن و کلید را در آنجا سپردن چه معنی دارد و امور ریاست را با درگاه چه علقه است معلوم
 میشود که در دادن کلید عذر و حیل میکنی در حق تو بیتر است که کلید را همین ساعت ببری
 ما بر دو صاحبان که آن سنگنه حواله نمائی و بدون دادن کلید از بخار رفتن نخواهی یافت
 مگر آن که مرد متعل و نال از پیش بود کلام افسران را شنیده و فروخته نشد و بلاست
 جواب بصاحبان داد و گفت من دستور این ملک را بصورت شما صاحبان ظالم بر کردم نه
 برای دادن کلید یا حیل نمودم بهر کعب هر چه مرضی شما صاحبان خواهد بود زبان عمل خودم
 نمودم که سرداران سکه که همراه او بودند گفت و گویی صاحبان را شنیده بسیار فروخته و
 برهم شده مولاج را علامت کردند و گفتند که تو سخت بی غیرت هستی این چنین کلام بخت
 و درشت انگریزان را شنیده هیچ میگوئی ملک کلام خوشامد و درای میکنی از این مذکور که

که داری مردت بهترست ما را زاده ازین بخت کلام ایشان نیست که ترا بیوقوف و محروم
 و ادنی صاحبان که بخوبی کلام سرداران را تفهیم بود و از مولراج پرسیدند که بر کس
 شما شاه چه گفتند مولراج خلاصه گفتگوی آنها را بصاحبان فغانید که مرا ملاست و سرزنش
 کردند که خوب با صاحبان که ترا بی و وفوی و حاقق منسوب کردند جواب سخت میدی
 و برای چه خوشامدشان میکنی صاحبان توجه بسرداران شده گفتند که بجز این نیست که شما گو
 یید مستند این رتبه نداری که در جنگوی ما صاحبان دخل گفتید و زبان ملافت گذاشت
 و استبداد غیر از این گفتند آئینه خاموش باشد سرداران که از سکبان محوش مزاج و
 مغلوب اخضب بود و در تحمل کلام سخت صاحبان نشده بی انگه از طرف مولراج ایام و
 شده باشد جواب صاحبان را بشنید و از معنی بجهت شنیدن سخن آنها در حق خود و دشمنان
 از نیام کشیده یک صاحب که موسوم بمستر از زمین بود بعضی بیای میخواست از جانب
 کشند و صاحب دیگر را مروج ساخته قید نمود و بعد بچشمین سخاکی و جزوات تحمل از
 آنجا برخاسته و مولراج را همراه خود گرفته بقلعه آمدند که مولراج بمشاهده حال کشته شدن
 صاحبی و مروج شدن دیگر میخون بجز زد و تشویش کردیده بخود فحید کوا این امر بدون
 رضا و ایامی واقع شده ولیکن اهلان سرکار را گزین می این خونریزی را در نامه اعمال
 من نوشته منسوب بمن خواهند نمود و در عو من این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
 بهتر این است که در لاجور بحضور صاحب رزیدنت بیاد حاضر شده بکلف و شبه و حقیقت حال
 را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیار است خواه مرا مجرم قرار داد و بجز
 خون صاحب مقتول کشند و یا دائم محبس سازند و یا مرا سزور و بی قصور بکاشته گذارند
 و یا اگر در نیصوت از سرکار را گزین می با منی و منحرف کشته در لاجور بکشم حفظ جان مال و
 اهل و عیال محال نظرمی آید و مرا چه بایر و کدام زور و طاقت که مقابلۀ افواج را گزین می
 و در چنین فکر و اندیشه بود که آن بر دسردار که باعث آن خونریزی شده بود و بوم دیگر

سرداران و افسران افواج او که اکثر سکبان و افتخاران بودند فراموش شده و ربانی لطیف
 به مزاج اطلاع یافته او را گفتند که تو چه امثل نشان مگردان از جنگ می ترسی و اینست از
 هر افسر پیش و منظر اب می کنی اگر تو از مقابله انگریزان می ترسی برو و در گوشه خلوت نشین
 و انیم و جنگ و از آنکه مازنده ایم و جان درین داریم بنویس بی نخواهد و بس بیفتد
 آخر مردن پس ازین که خود را در دست انگریزان سپاری و بذلت و خواری از دست
 ایشان گشته شوی بهتر است که مردانه و ارمانمند در خود بجنگی اگر در صفت جنگ سرشته
 گشته شوی در میان مردان هر ضرر و گری و آنچه در تقدیر بود شد اکنون در حق تو حاکم
 است که خزانه را بکشای تا مردم سپاه جز از از افغان و سکه ملازم داشته و قلات و حبش
 پیگا و سیم رسانیده با فوج اعدا اینکه بر ما بورش کند بکنیم و داد شجاعت و مردانگی بزم و چون
 مولراج اندرون مجلسی رفته و ایحال را با مادر خود ظاهر کرده درین امر صلاح و مسوره
 از وی نمود مادرش نیز آنچه سزاران گفته بودند از او بپویند که اگر اکنون در لابو نزد صاحب
 رزیدنت خواهی رفت یا از ابغوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یاد اکمل الحسین خواهند
 پس ازین بر دو امر در حق تو ادلی است که در قلعه شسته بر که بر تو یورش کنند با کشتن
 و از طرف زر فکر کن برای این مهم نزد من بر آمد و حجت پذیر تو بسیار است و ترا بجز این صلاح
 امری دیگر نیست جان و مال خود را بر عزت و حرمت خود تصدق کن و دست پانجهان
 اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان یک سر نبودی که اشاره بکشتن صاحب انگریز بگوید
 کرده باشی این سکبان خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان و بر تافته و ادب از انگریز ایشان
 گشته است در هر جا و هر مقام همچنین بنفست و مایه برپایکند و آخر بو مال آن خود هم راه فنا
 می پیمایند علاده برین انکاران لا سوره که با تو موافق نیست ملک گشته خون تو را اکنون
 اصد و رایخرم کو از آبات تو سر بر زده است بنویس و اب کرده چه عداوت و بدبیا که در
 حق تو روا نخواهند داشت انفرن ما در سر خود را مبتلا بلیه عظیم دیده بسیار که بیست و یک

و بعد خزانہ پدرش را حوالہ نمود و حال طرف دیگر برین سوال است که صاحب زینت
 هرگاه که موراجال کشته و مجروح شدن و فرود آمدن ششیده ستراد و در موراجال
 انگریزی و سپاه رئیس و پور برای تنبیه و امتیصال دیوان موراجال
 و کرم و قاجار ای ایچک تا شرح ماه اکتوبر ۱۲۸۵ ع از طرفین دو طرفه
 شد کابلی فوج انگریزی بر بلتانیان حمله میکرد و زمانی ایشان را لشکر انگریزی تاخت می نمود
 تا آن وقت غالب از مغلوب تمیز نمیکرد و تا حال فقط فوج انگریز را مقابلہ با دیوان
 بود که صاحب در معزول بلتان بود که درین اثنا سردار چتر سنگه پیشتر سنگه اناری و الہ
 موبہ در پناہ دیر از سر کار انگریزی منحرف گشته بر سترایش حمله کرد صاحب کو سبب
 لغت فوج و عدم سامان جنگ تاب مقاومت حمله او در خود ندیده پناہ جملہ اہل
 محافظت خود نمود و ہر گاہ ستراد و دراکہ در مقابلہ موراجال کرم رزم میکار بود حال
 چتر سنگه مذکور معلوم شد کہ حرم و احتیاط سردار شیر سنگه سپہر چتر سنگه منور را کہ با سپاہ تہینہ
 خود ہمراہ صاحب موصوف و مقابلہ دیوان موراجال بود فرمود کہ شمار با صلح پنج کرده
 شد لشکر انگریزی دیر کرد و ہاشد و متبب بناوت چتر سنگه را از سر کار انگریزی چنان بیان
 میکنند کہ کسی از خزانہ او صلحت سازش با عہدہ مسکوت کہر بشمول دیگر مجربان در لاہور
 مقتول یا مجسوس گردیدہ بود و بعضی گویند سبب آن اخراج رانی چندہ صاحب ملک
 پنجاب است و یا این ہر دو امر بودہ باشد با تامل چون شیر سنگه را معلوم شد کہ سبب این
 ہمدم افسران فوج انگریزی ابرسن اعتماد نامزدہ سباد کہ مرا قید کنند بدین خوف
 از کسپ انگریزی پناستہ مع سپاہ ہمراہی خود در بلتان رفت و شریک دیوان موراجال
 کرد طرفہ اینکہ موراجال خرتویم الہ مبادا شیر سنگه از راہ کمر و فریب نزد ایچانہ
 تا با بویافتہ مرا قتل کند و یا کہ قمار کردہ نزد او در صاحب بر اعتماد ہر وی نکردہ در
 فوج خود راہ نداد و ہمیشہ از وی محبت متوہم میاخذ و چون شیر سنگه زینت از ان

بہ صاحب موراجال
 سپاہی

و تمام شد از نشان برخاسته بطرف رام مگر رفت و برای مدتی خود سردار چرسنگه مذکور
 را چرسنگه رسانید و قصد مقابلۀ فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسم کرم و بارش بود و این
 کار را نیز فقط مهم نشان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام بدان طرف نمی نمودند
 احوال که چرسنگه در پناه و درو بطرف دیگر شرسنگه پسرش علم بیاد و برافراخته میا و ملا و
 مقابلۀ سرکار انگریزی شدند و موسم سراییم قریب رسید نواب کور ز خزل لار و دل جوئی
 برای نظام ممالک مغربی و بنا بر رخ جنگاره و فساد و افساد و قتل و غارت از دله لار و
 قصد بند و شان سرود و چنانچه در ماه نو میر شمس العیسوی از دارالامانۀ مذکور بسواری
 سفینه دخانی متوجه آن طرف شدند و از بنارس بر سبیل ڈاک بر آه کپ کانه پور نفیست
 پیشتر گردیدند و بنا بر پنج هفتادم نو بر سر مذکور و زحمه در شهر اگره نزول اجمل فرمود و گشتند
 یعنی سه سالار کل افواج انگریزی احاطه بکال گفت صاحب بیاد و رخ خزل کلبرث و برگ
 پنجم برای خبر گیری این مهم بنا بر دهم ماه مذکور و اصل قصه قصه که قریب ملامورست کرد
 و لشکر گویش صاحب بیستم و سیم از مقام پیران و آله کوچ کرده در قلعه دیدار سنگه میباشند
 مذکور قصد حمله بر غول سپاه سگهان که بر سرستان دله میباشند و غول بود و نو در سبب
 حکم سه سالار موصوف که تا آمدن من در آنجا نایل باید کرد و توقف نمود و در آنجا
 بود و بلی بر فوج سزایمیت و را یک نمود و لیکن سردار مذکور با وجود دشمن بیعت ضرب
 قتل و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت و نو دس از سپاه او مقتول و دو صد مجروح
 گردیدند و راجه کلاب سنگه برای ایمن صاحب خزان و نوها فرستاده مدد نمود و بعض
 سگهان که در لشکر سزاکورث گشتند لازم بود و در بخارنگه رفتند و با مولراج پیوستند و سگهان
 و باشندگان اضلاع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند و غاوری نمودند و در کتب
 و تحمیک در نشان شد افواج انگریزی بر مور چال جریب متصرف گشت و هری سنگه کیدان
 کوله اندوزان لازم و حراج را که در حینک مجروح بجرا جات کاری شده بودند از نشان

در این هنگامی اگر نیزی آوردند و آخر بدان زخمها بر گوند سر و ابروی سنگ مذکور
آوردند و جسم بوی برای دین لاش و بسیار مردم جمع شدند لباس و سلاح او را
فوج او برده بودند و او را عریان در جای شان آوردند و همین کس که در آنجا
مانده توپهای لشکر او را برده بود و آنرا من بعد گرفت مورچال متانین و گریز انیدین
را مولراج فوج جدید را آرسنه برای مقابله افواج سرکاری آورد و در میان درختان
پنهان گوی برای گرفتن پناه بسته کرد و هرگاه باریش کلههای توپ و تفنگ بر
شد از آنجا هم پس باشند و آن ماسن پنهان هم دست فوج انگریزی درآمد و فوج مذکور
مورچال و ماسن گاه حریف را آتش داده و خمیه گاه خود گرفته آمد و درین جنگ مولراج
بذات خود در میان یک غول سپاه خویش بود و بعد شکست فرار کرد و بر توپي بخله توپها
و گلوله حریف که در جنگ دست فوج انگریزی آمده بود و از این عبارت گنده بود احمدیار
فرزند فوج محمد لاهوری این توپ را حکم خالصه شریف در شش ماهی تیار کرد و بر کشتن
نفی فوج کوزت لند صاحب کعبه ده قلعه متان - فته بود و سپاه آنها خنده میزد و از راه
لعن میگفت که شایدهای دهلون در یک نزد آمده اید مولراج هم منوجه حال پنهان نشد
فولین سرور که درین جنگ فدا گردید در مقام نبود و پشاور رفته و در جنگ
و در صد سپاه از لشکر او در دست صاحب گرفته و خسته گردیدند ملازم جدید بودند از طریق
جنگ خبره هستند و از پیش و نیم کله غلط و گدازه بوقت گرفتن مورچال گشته شد
در فتنه ثانی که باز با حریف مقابل گردید و ده کوره زخمها بر داشتند و دو سپاهی پنهان بودند
مخرج زخمهای خفیه شدند و چون مولراج از سپاه گرفته بسیار ناراض است آنرا
سابقین جدید و سیار کس است و او بر خاسته رفتند و آن هم بسیار که مولراج در جنگ
سابقین از فوج اکنون صاحب گرفته برده بود و در جنگ باز دست سپاه انگریزی درآمد
و مشهور است که مولراج در همین گرمی این جنگ رخ اسفند در لایمی حمله کردن گردانید و

و در آن مقام موجود بود کلامی که او ز کوفه مانع آمد و در همان روز از سفیر و او
 به نزد پادشاه بجا آمد و بجا جان بنیام فرستاد که غلغله حاضرست سرکار آری بکیر و و چون که
 سرکار می بوی صاحبان منظور نظر نمودند و پانزدهم نوبت برسد حال شریک تمام بجا آمد
 و غیره نوشته بود که شام به سکه بان با خود با متفق شده و از سر کار اگر نوبی باشند در آن
 خود را که اگر نوب باشد قتل کنند و بر خزاها متصرف و در لشکر من آمد و محن کرد و در خزان
 صاحب که با فعل بجای جنرال کیوشن فسر کمان فرج شده اند بنای پنج هفتدهم نوبت برسد
 و در آنکه برآمد بجانب علی پور که از نام کر بر جاصله شست میل واقع است کوچ نمود
 و بنای پنج شانزدهم مذکور سباب و آلات حرب از فیروز پور در راهور که تظار آن بود
 رسیده همراه سباب مذکور رساله سوم و نهم هندی و شش و پانزدهم و شست و نهم هندی
 پیاده و سانی با دو توپ میت و چهار پی و شست توپ هندی پی و دو توپ آسمانی
 و دو کیر چند توپ شش پی و دیگر توپهای آسمانی و تخمینا بمشقه عتبه محمله کلوا داند
 بسیار زان از حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل هشت در کسید و شش در کسید
 و کمانه بود و خرج خوراک یک شتر میت روپی و صرف کاوش در سیری که از آن مؤخر
 یک سب سی روپی و بنای پنج پانزدهم نوبت برسد و بنیام گفت صاحب از لقا و آنچه می شنید
 و شام و هم آن دریای راوی را عبور کرده بر کوشه کوبند و پس رسیدند و از روی
 و بنای پنج معلوم شد که همراه چتر سکه در پناه نوزده پلشن و فی پلشن ششصد پلشن
 و بنای پنج سباب یازده هزار و چهار صد سپاه شده و پناه توپ است و همراه جنرال کوشن
 که بجای مقابله او امور شده است کلن هزار فرج از خوار و بیاضه است و سب سی توپ
 سزاده دارد و صاحب مذکور آن طرف راوی عبور کرده در این احوال و بنای پنج معلوم شد
 است و کلن نواب کور در جنرال همراه چتر سکه اطلاع کرده شد که اگر بصاحبانی که در پناه
 و هزاره و آنک بلا فرج و کلات حرید و طریقه حاضر و این خواهد رسید کلا و سب سکه

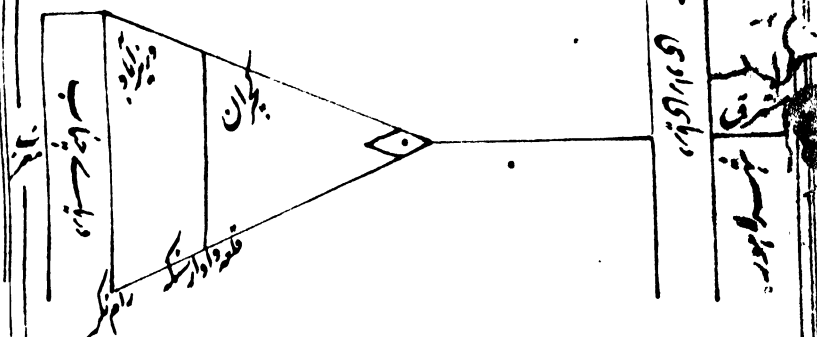

و فرج پادشاه شش میل مسافت طی کرده و در دیابل میسه باسته عبور از دریا بنویسند
 و از راه سوز برای آن کرم آواز دوازدهم تا حریف از عبور فرج انگیزی باغ و
 شش درین مامورین مانند اینکه باغ سوتم و میر یوسف نوبخت و وساعت
 حصه کلان حریف بر فرج میر جنرل بگیول حلقه کرده نوپیارا سرکنانید و چون تا کیاحت
 نوپیارو نزد فرج انگیزی یک نوپ هم سرشد لهذا ایشان دلیر شده قدم پیش نهاده
 و چون برزد و کوله نوپ رسیدند از فرج انگیزی آفتاد نوپیارو زدند که بسیار مردم پیشان
 کشته شدند و انظام فرج آنها بکشت بگیول صاحب نظر نامی مردم و آب حله از نو
 موقوف کرده بر فردا که است مردم فرج غنیمت سلاح خانه و سباب خود را آتش زده فقط
 با و نوپ از اینجا بگریختند انگاه دور ساله سواران با برای تعاقب شان شتافت و شنیدند
 شد مردمانیکه سوای فرج خالصه شریک ایشان شده بودند بر خاسته رفتند از فرج انگیزی
 چهل مردم مقتول و سه سیر مجروح گردیدند و از طرف ثانی بسیار مردم کجا آمدند و
 قبل سوار می شریک هم بدست فرج لما افتاد و بیتی عبارت از پوشت کماند خجیف صاحب
 و مشهورست که سکبان و خجیف سکست یافته آن طرف در کجای خجیف رفتند اکنون آن
 جناب و جلم نیز در غنیمت سرکار انگیزی در آمده و رعایای این دو آب بسیار
 اطمینان از خوشدلی اسباب رسد را در شکر انگیزی می آزند و فرج بهر دلیلهای ایشان
 منتهین بیکه و غیره را منهدم ساخته بطرف غزو و تبه جلند بر معاودت کرده آمد و به غنیمت
 که از خجیف صاحب بعد غنیمت و تصور شدن در کرامت معاودت نمود و ششم ماه مذکور بسیار
 بهر بود رسد برای لشکر بگیول صاحب که در تعاقب لشکر شریکست بر شینبار کرده
 از در بای جناب غنیمت و آرتومان در فرج سرکار انگیزی در سه جا کرم نرم و کجیف
 یکی در شاه و روزار و دلیک بمقابله سردار جوش که با جمعیست کثیر از سکبان و افسران
 به جناب که اگر صاحبان را که غنیمت و دهشده است و دوم در ثمان با دیوان دولراج

و چون سواران سوم با شیر سنگه و غالب است که قلعه نشان و دمنج کرد و نورانی
 کشید و تیر رسید و شیر سنگه که گک قلعه میگردد نیز سنگت یافت اکنون پادشاهی از بهر
 سوار و در بنوخت راجه مهال پوری که قریب جالند برست و سرسبز کشید
 بود و بهشت بود از فوج لغشت کارژون که فقط سه کپنی دشت نیزیت یافت و از قلعه
 دست بردار شده خود را حواله بارس صاحب نمود و راجه اسید سنگه که بعد از حمله
 رفته بود نیز گرفتار شد این بهر دو راجه و یک راجه دیگر و قیدان و در مرت نیزه
 روز حمله با حیان پنهان کوش نیز زد کرده شد و فساد کوشانی نیز موقوف کرد یک نفر
 و شش سپاهی و رین مسکه از فوج سرکاری زخمی و دو کس کشته شدند و کوبید راجه
 شیر سنگه خطی که در لاهور فرستاده بود در آن پانزده و جوه بغاوت نوشته است و سوم
 و سمر سردار سلطان محمد خان بهر لارنس و دو صاحبان دیگر را حواله سردار چتر سنگه کرده
 سردار مذکور بدین امر سنگت نسبت در لشکر خود سرکنانید و پانصد و بیست و شش نفر را
 بکابلان و بطریق ضیافت بخدمت بهر صاحب موصوف فرستادند صاحب مذکور قبول
 نکرد و رعایای پشاور در این بهر عهدی و بیوفائی که از سردار سلطان محمد خان بمل آمده
 بر قوم ~~پشاور~~ ملاست میکنند و اجیت صاحب که در مقام باز است شش هزار مرد
 همراه خود میدارد و اکنون حال از دست برد و سکبان محفوظ است و اجیت سنگه کلید
 قیدان اکال بلین سکبان بحضور لارنس صاحب رفته رجوع کرد و جنل بشا سنگه نزد
 صاحب فتنه موافق شد و چتر سنگه با دیگر حاکمه قلعه انگ کرد و نیز میگوید که چتر سنگه
 بحضور لارنس صاحب نوشته است که اگر از جان لارنس شود بحضور حاضر شده و
 حاضر بود و من ششم معلوم شد که از بیجا چه جواب رفت الفهرس بظاهر حال سکبان
 نزاکات خود بسیار پنهان شده اند غالب است که باز قصد مغالما کرده سرداران ایشان
 را کالاکریزی رجوع گفته و دستغابی حضور خود نمایند افسوس که این کار نا عاقبت اندیش است

بجایگاه و سرکشی اعتماد خود را بر باد دادند و کاری نکردند و گویند روزی دیوان
بدرج و شیواله دربار کرده دست سکهان بسیار نمود که نشان لاف زنیهای کمی
بودند و یک میکر یزد و سه سوار را که در جنگ ششم و سیم کشته بودند بشیر کرد و باز
و سیم یک حصه فوج بنی در مغان دخیل لشکر دس صاحب کرد و در بین تفصیل و دخیل یک
و یک توچانه و پانصد سوار است و رساله جیک صاحب یک توچانه قلعه کاشا و یک
مازم خاص ملکه و چون که سامان جنگ متواتر تر و دایست صاحب میرند لهذا هنوز بر قطعه
انگ دست سکهان نرسیده و تا آخر دسمبر مذکور نزد سواران بیت هزار فوج و قطعه
مغان موجود است و بعضی نوشته اند پنجاه از تطبیق این بر دو خبر میتوان شد که از رسیدن
افواج بنی و توچانهها در انجاسه حصه فوج او از خوف و هراس برخاسته رفته باشد
و اکنون فوج انگریزی حاضر است در میان فوج شیر سنگم و مغان لهذا او بعد و سواران
و قطعه مغان رسیدن نمیتواند و اکثر بی بیان صاحبان انگریز که در ملک پنجاب بودند و
اگره آمده استقامت و رزیدند و درین سال در بای جن سبب قتل بارس سبیل
خسک کردیده مردم در بر کد و مقام پایا بد و در کشته اند و صوفیان کلان کثرت
و غیره سد و دست کشتیهای غله و آلات حرب که از اگره بطرف دیار سمرقند
و دجوری ازین دریا تا بدلی رسیده و از اینجا آنرا بر پشتران و عرابها بار کرده
و در لشکر روانه ساخته و سالی ام ماه دسمبر مذکور پنج تنگ تاج سوم ماه مذکور که با شیر سنگ
شده بود و ذکرش بالا گذشته جنگی دیگر نه با وکی و نه با چرسنگه بوقوع آمده و چرسنگه
قلعه انگ احاصه کرده که توپها نیز میدان ضرب باطل قلعه نرسد ستر بر رت با بخت
بوشیاری قلعه و طاعن از دست غنیم محفوظ داشته آنگاه کلوه باری جنگ و طاعن
از اندرون قلعه میکنند که مردم فوج چرسنگه میرسد و نواب کور زجرل مار دول بوزی
از لده میان در سوا و سوا و روایت فرما کردید و فوج بنی مع توچانه باطل با بخت و

نصیحت و دوم ماه مذکور در مثنان رسید و مشهورست که تا قلعۀ مثنان بدست افروز
انگیزی خواهد آمد کند و نجیب بیاد معاقب شیرینکه خواهد کرد و با فضل شیرینکه در محو جلالت
نصیحت که گذر فوج انگریزی در اینجا بدشواری خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دبدای کباب بدین صورت است نقشه راه از لاهور تا دریای چناب

و سرکش لاریس از ولایت بمقام بنی برسیل ذاک و از آنجا در بهاول پور داخل شد و در
 آنجا کورنر جنرل پیدا در حاضر خواهند کرد و اکنون انتظام ملک پنجاب از دست ایشان
 خواهد شد و پنج و نیم و نیم بوقت از ده ساعت آواز برآید و چند پیش
 آنکه از راه ~~پنجاب~~ اهل قلعه لغمان شد بمجلس آن در غول است پیش مست دوم و مست
 و پنج کپنی کوره از پیش ملک سرگردگی کرنیل فرنگس در غول حب پیش بنفاد و دوم مست
 و پنج کپنی از پیش سی و دوم ملک زیر حکم برگذیرا که صاحب و مست پیش کوره ملک و پیش
 سوم بنی هندوستانی و او در صاحب بر پی که قریب پیش محل است حمله نمودن
 حین افج سکه متوجه سپاه صاحب موصوف گردید و فوج بنی بر دیگر مقامها در غول
 پنج بر مقام رام تیرت و شیواله حمله آورشد و با وجود توپ زنی سکه ها غول اهل پیش
 رفته بود چال ایشان را که همان وقت تیار کرده بودند از تیراغ نمودند و از آنجا که در پی شکست
 در آنجا تاجر سنانول سکه پدر سولراج است بلامزا حمت در رسیدند و چون فوج غول سرکا

قریب مسجد که در قریب آن قبر شمس تبرزید و کبر نصیبار قبور و عمارات خوش ساخت
 لشکرت در آنجا بسیار فقر و دهم پیر و زنا را که برای گرفتن پناه مجتمع شده بودند و
 ایشان تفرص نمودند و در پس این مسجد گروهی از سکه بان که مسلح شده بودند
 فوج انگریزی بکبر خیزد و لیکن گروهی دیگر از ایشان مقامی را که در آن مقدس میشد فوج
 سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان زیر درختان انبوه بودند حمله کرده بکشتند و از راه
 خود رفتند و رفتن مقام مقبره شمس تبرزید نمودند و در آنجا جنگ شمشیر و تفنگ خوب شد و کشته
 حمله کردن گورهای ولایتی با سنگینها بر آنها فرار کردند و آن باغچه هم پاس شب فتنه باز شد
 سپاه انگریزی درآمد و فوج بنگاله یک دهم سینه و پنج توپ بالای آن برده بطرف قلعه
 سر کردند و چنانچه در سلاح خانه ضمیمه از افتادن کلو کما توپ دو بار پاش در گرفت و بوقت
 صبح از طرف قلعه کلو کما توپ که می آمدند از کل بخته بودند و معلوم شد که اکنون نزد دروازه
 کلو کما هم نماند و تعداد مقتولین و مجروحین از فوج انگریزی بجز کار کردن از شمس پاش
 ملکه و آن کلن صاحب از پیش نهاد و دوم هندوستان و لشکرت یک سینه کلو کما
 از پیش نهادیم بنی هندوستان در جنگ مقتول شدند و از مجروحین شمس پاش
 از پیش نهاد و دوم هندوستان و مجرب کس صاحب از پیش نهاد و دوم کلو کما
 کرنیل بنس صاحب از پیش سی و دوم هندوستان و آنسین کدو کل صاحب از
 نهاد و دوم هندوستان و لشکرت کل صاحب انجیر و سه گوره از پیش دهم ملکه مقتول
 پنج شش مجروح شدند و برای حمله کردن بر رام تیرنه که در اتحاد مدرسه سینه بران لشکرت
 با حسن صاحب باد و از ده سپاه گرفته بود از آنجمله یک مقتول و بیست مجروح شدند و
 صباح بیت و نیم دهم کور از هر دو طرف شلک بند و قیاب که که خالی میکردند سکه بان
 نیمه استند که فوج انگریزی بر شهر متصرف کردند و از مقام محاصره افواج انگریزی قویها
 را بر فاصله شش و گز نیز بودند و از ضرب کلو کما و از قلعه زار خنهای می نمودند و از طرف

و ازین طرف توپباراز و زود و دست میکردند و از طرف حریف هم بریزیدند که در
 آن زمان کم بود و نزدیک کسی کار دوازده کس میکرد و اگر گویای این طرف اندک
 علی بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تعاقب شیرینکه بود و پنج حصه منقسم است یک لشکر
 زیر حکم یکم بنوکل صاحب در غام کاسیله دوم سیر کردگی جنرال کیل صاحب از کاسیله
 براندک کاسیله سوم لشکر کشید و نجیب بهادر در موضع چتولیه چهارم تابع برکدیر پی صاحب
 که فوج هم گشت پیچید لشکر برکدیر پوپ صاحب در وزیر آباد و پهلای مستحکم بردارای چنان
 بهشت عبور معبر اگر نریزیدین استواری بسته شدند که اراهای بهاب از بالای
 آن رخن توانند گویند و دست محمد خان رئیس کابل سردار چترشکه نوشت که بجز
 لاریس را که برادر سردار یار محمد خان حواله شما کرده است باز نقویض بوی بنانی را که
 در خاندان ما ازین حرکت بدست بسیار بنامی خواهد شد و از اخبار صحیح معلوم شد که در
 ۱۲۹۲ هجری محمد شاه پادشاه ایران فوت کرد و بجای او پسرش نصیر الدین شاه پادشاه
 ایران گردید و آنچه مشهور شده بود که عمل پادشاه روس در ایران خواهد شد غلط
 سخن است که در سلج خان کلان مقله ملتان از گولہ نوپ بم آتش افتاد و وقت آن
 مکان او در بیست و یک رعد شد و گرد و غبار تا بسیار گریه رفته جنرال و شش هزار
 کبوله از آری که او شش است و کلان هم را در آن سلج خانه زده بود و انعام دادند و پسر
 اشرفی افسر را بدو بخشید مشهور است که بسیار سردار و مردم مع مال و سباب بدو بخشید
 بریند و سواهی آن سید مردم که بر بخت آن بودند هلاک گردیدند درین سلج خانه نه هزار
 من بار و دیگر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود و همه نقصان و ضائع شد و سوا
 آن روز دیگر در کوثر علمه نیز از گولہ بم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر انگریزی هم شام
 مانده و چون و غن کا و دغن چراغ در آن کد ام بسیار بود و بعد از روشنی تا بدو رفت و تا
 معلوم میشد با جمعه دوم جنوری ۱۲۹۲ هجری عیسوی شهر ملتان در قبضه افواج انگریزی بود

و با مردم شهر جنگی عظیم شد و هندو سکه سردار که اکنون صاحب از دست خود گشته بود و
 و سوامی او شام سنگه دو کبر داران و بسیار مردم سباه مولراج بقتل رسانند و
 سباه چون سباب غارت شهر جمع شد از آنجمله بیست و پنج بیل و سیار و پگاه و دود
 اجناس بود و قریب پنج لک و پیه را غلکه که در شهر بود بسوخت و مهاجران شهر را بفرستاد
 لک روپیه داد و قبول کرد و در شهر طلیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ ماند و کراتانوت
 منظور شده بود و هرگاه شهر در قبضه افواج انگریزی درآمد بسیار مردم سباه از قلعہ خارج
 کرده رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان با مقام علی مسجد رسیده پسران عزیزان خود
 را پیشتر روانه کرد و حکم داد که ناسر در چتر سنگه میر لارنس را حواله شاکنند و از نظر سیر
 تا در قلعہ انگل فتنه پناه بگیرد و چتر سنگه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
 صاحب موصوف نزد من و شمار برابرست گویند غرض طلب کردن خان بگو سیر لارنس را
 آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود را که در اصابه کور کجایان اندر مانده گشته بود
 بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سنگه افغانان در انی را در پشاور تسلط ساخته بود
 ایشان از سکه بان بخوف و خطر شده در پشاور بی تحکم گدا گشتی کردند و در محافل
 دولت محمد خان و آیات مختلفند و بعضی است که سکه بان صوبه پشاور را ~~تسلط~~ ~~بر~~
 دارند و بین شهر طکه او مددشان کنند و سرسری لارنس و م جنوری از بمبئی در سده
 و از سده در بهاولپور رسیده و دو مقام کرده بتایخ ششم کور فرزند پور رسیده و ملازمت
 نواب کور ز خزل بهادر بنمود و بعد توقف چند ساعت روانه لاهور کرد و در بتایخ نهم
 آن داخل آنجا شد و هرگاه دیبا بخش وکیل که از وقت ناول سنگه رفتن مولراج بود بر
 عرض کردن عذر تقصیرات او بخدمت دس صاحب حاضر شد و صاحب موصوف رسید
 که نزد تو و کالت نامه مولراج هست گفت نزارم صاحب فرمود جواب نامحسوب نمود
 شما نیست که دیوانجو خود را تقویص سرکار انگریزی کرده و میند و بدست نامبره نشان

نشان سفید بود تا معلوم کنند که دارند و اولی است و دوست محمد خان سبب ساز افغانان
 لشکر انگ بران تصرف کردید و بنا بر دهم جنوری کرمل بر لارنس در لاهور رسیده و با هم
 و سبب که ملاقات کردند و موجب اشتها رنواب کو بر بختل اید که مورخه هفتم جنوری سنه
 مذکور بود و معلوم شد که تاریخ سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیرنگه را که قریب در بایجی
 بود شکست فاحش داده و فوج او را کریانید باید که در چاوینهار برای بهتیت این فتح شکست
 شود یا ترده ضرب توپ سکبان و دیگر سباب ایشان بدست فوج انگریزی افتاد
 و منجمله ضمیمه شهر لکان شست هزار رو پیفت و آب بعد از وقت خیمه و خرگاه غنیمت
 قریب بیست هزار رو پی خواهد بود و بقی از شهر و قلعه از لشکر انگریزی آن چنان نزدیکتر بود
 بود که مردم قلعه عقب زن او دیده بروی خشک سرگردان مکر محفوظ ماند و افغانان بهر
 دوست محمد خان بر قلعه انگ سبب سازش افغانان ششینه قلعه تصرف شد و بزرگ ناموس سکنه
 لاهور دست اندازی کردند و بر چند چهره شکست مانع آمد که رشتنیدند از اینجا ثابت شد که در میان
 افغانان و سکبان صفای اتحاد نیست گویند در جنگ تاریخ سیزدهم جنوری که با شیر سنگه
 شده فوج انگریزی بروی قحطیاب گردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و کشته شدند
 سیزدهم اسر منقول وی و سیزدهم مجروح شدند و سر کرمل لارنس یا زدهم جنوری در لشکر
 گنبد ریخت بهار چهل شد و از فوج انگریزی سی سال مذکور بجای سترگه می صاحب
 باز بر زمینش لاهور بر ستور ساجن بحال و امور کردید و در جنگ سیزدهم که مشهور جنگ
 جلیان است سبب کثرت بارش تنگه عظیم در لشکر انگریزی واقع شد که بران سبب
 بیست و دو افسر انگریزی جان بختیلم کردند و دیگر از روششده سپاهی مجروح و
 باضد و شصت مقتول گردیدند لیکن سپاهیان انگریزی بر توپخانه حریف فتی خلی توپها
 را بیخ زده بکار کردند و چند هزار را از سکبان کشته و بیست کس سکه زخمی را در دار افغان
 رکازی آوردند و سپاه انگریزی آنقدر قریب بر قلعه لکان شده اند که سنگی در پشته که

از فصل مشعل می ریزند بر پای سپاهیان می افتد و پنجاه کس سپاهی مولراج خود را
 خود را حواله بهمراد و در صاحب نمودند و زبانی ایشان معلوم شد که یکی هزار کس سپاهی
 نزد مولراج باقی مانده اند و سبب قتل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ چلیچ
 این شد که سبب نفهمیدن کلام هسر خود در آن معرکه رزم یک رساله انگریزی
 بطرف توپخانه خود کرده با ستاد و لبتا توپ شان بند شد فوج حریف اعلان ویکار
 کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادر زاد های شیرین
 تیر کشیده شدند و بتایخ بست و دوم جنوری سنه حال دیوان مولراج ملاقات
 شراط جان بخشی خود را حواله و سخ صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
 آمده سلاح را بکشودند و حواله سرکار نمودند و بوقت رسیدن اینجنیرنواب کونر چیل
 بهادر چنان شهنشاه رفوئه بست و نیم ماه مذکور از مقام مکهو جاری فرمود که برای
 آگاهی کونسل و تمامی خواص و عوام این شهنشاه داده میشود که هرگاه آید لهای می
 چندان رخنه در دیوار قلعه نشان افتاد که قابل یورش سپاه گردید و سپاه انگریزین
 عزم با مجرم برای حمله و یورش کردن اندرون قلعه نمود و دیوان مولراج بمشاه
 این حال مع مردم برای خود خوشین را بدید کار انگریزی کرد و حکم شد که
 که کپنهای کلان میت و یک صدای توپ بطریق شلک نهفت سر شوند و صورت
 سپرد کردن دیوان جو خود را و سرکار بدین طریق شد که میت و یکم جوئی یک
 فردی که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر که شبیه مولراج و هم
 پنج سال بود حاضر شده بحضور دوش صاحب عرض کرد که فردا دیوان مولراج نیز
 ز بهار خواه در سر کار عالی خواهد شد و فردای آن میت و دوم جنوری دودو
 چهار چهار کس سیم از محصورین قلعه آمده سلاح خود را در گنبد سرکار بنهاده و پناه
 جان خوشتن بوقت شمار معلوم شد که سه چهار هزار سیم بود و نزدیک هزار

باین سپردن
 در این خود
 در این

و قریب دو هزار مردم بهر و بنگاه من بعد مولراج بسواری بهر برافتند و بنگاه
 سرکاری از قلعه بیرون آمد و همان ساعت یک پیش گور و باد و پیش بند و سنگا قلعه
 از قله تسلط نمود و بهر چهار طرف پیره سپاهیان مقرر و امور کرد و در زمان مردم فوج و خیز
 اسباب قلعه را تاراج کردند تا بهم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و در میان
 شان بر دشته بردند قلعه نشان بسیار مستحکم بود و فسیلهای آن بلند و خندقش تافش
 عین ست کمر از مدامات گویا جابجا شکسته شد و مثل خرابه و دیرانه بینود و درین
 شک نیست که اهل قلعه تابعه و راز نو پیا با افواج انگریزی خوب بجنگیدند و هرگاه فسیله
 قلعه بضرر کوهها شکسته مثل غنابل شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه رخبند داخل
 شود مولراج و همراهیانش مجبور شد و خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه را
 بهر کرده در کنبه اژدر و صاحب فرستادند اما مولراج را قریب دیش صاحب در خم
 فرود کردند و عیال و اطفال او در قلعه بجا ماند سپاهیان سرکاری بنیمند و
 با کید ست که کسی سبک پیره و والد در زمانه او رفتن نیابد و در مقام خزان پیره گورهای
 ولایتی مامور گردید و بهیل توپ از قلعه بدست آمد و بر یکیزین و سلاح خانه پیره سپاهیان
 بستند و سنگا تاراج شد و با شنبکان انگل خصوصاً قوم کهتری سبب تعدی غارتگری
 افغانان جلای وطن خستیا نمودند قوم افغان سخت ظالم و سنگدل بدتر از سبکبان ست
 که برای تسلط چند منزله بر رویا اوضاع عتبا نموده ملک را ویران کردند و لاشه کوه
 صاحب و اندرسین صاحب که در میان مقتول شده بودند زبش کرده بجای دیگر قلعه
 با عزت و احترام مدفون ساختند و تاراج قلعه نشان از ستر طاسن و لیم بیل صاحب مولف
 کاشف التواریخ اینست تاراج تفسیر نبال عیسوی نظم لراج چو شد سهرزم و بی زرو بی خنده
 منصوره و اقبال بیکر بیکر شد تاراج زماقت بی این فتح چو رسیدیم و ابواب
 من گفتند که نشان سحر شد تاراج عتبه جبال بگری ایضا از صاحب مذکور نظم

چو شد فتح قلعه سخت لمان + و از رفید شد طراح + و این + و زهر کوه تا بیخ
 دل من شد به بحر فکر سلطان + شکستم فرق و باد یوان طراح + بدل کفتم مبارک فتح
 لمان + و دیوان سولراج از لمان پیر شده بطرف لاهور رفت و کلاب سکه خوشت
 که مدد فوج انگریزی کند منظور شد و کیم صاحب انگریز سپه سالار فوج کلاب سکه شدند گویند
 کلاب سکه بعد فتح لمان ترسیده را ده مدد افواج سرکاری نمود و لغشت بوسی صاحب
 که همراه بهر لارنس در قید چه سکه در آمده بود شیر سکه زد و خود داشت صاحب مذکور
 با جازت شیر سکه در کپ کند و خیف بهادر برای بیست چهار ساعت آمده با خبر جیت در
 لشکر سکمان نمود و زبانی صاحب موصوف است که همراه شیر سکه مردم بسیار و لیکن هیچ
 هزار سپاهی نیست و میثاق توپ اردو و سکمان میکنند که در جنگ چلیان که تا بیخ
 سیزدهم خوری شده بود از طرف بیکزار و دود سپاهی کشته و دود چندان مجروح
 شد و بعد این شکست بسیار مردم فوج او نوکری کشته می رفتند و آنچه باقیه خوان صلیحند
 زیرا که بشنیدن حال شکست لمان دل ایشان شکسته گشت پونی صاحب کوریکفت که مار
 حریف ضرری ز رسانه نقشه محصر نواب کور زجرل بجاله تا مردم در نوشتن خطاب غلطی

نسخه
 در
 دیوان
 سراج
 که ان
 شکست
 ۱۰۶۵
 بنویسد

نسخه
 در
 دیوان
 سراج
 که ان
 شکست
 ۱۰۶۵
 بنویسد

پیش رساله که در جنگ چلیان بسیار نقصان در صدره عظیم برداشته است برای درستی
 بابان و هم جیت آرام کردن در لاهور رفت مجامعی آن مجامع که در لاهور و در
 و نواب کور زجرل زره اندک قدر دانی حکم نافذ فرمودند که تمامی مال و سلب ببقعه که

که از همه کسان دست سرکار کشیده است بر افواج متینه آن که شریک جنگ بودند و در
 خارج قسمت نموده شود و مال و حساب اهل شهر که در سرکار ضبط است بدون دادن
 سیزده لک روپیه و پس نخواهد شد و بالتحقیق معلوم شد که لاس شتر الگینون و ستر اندرسین
 که بی ترتیب مدفون بودند از قبور بر آورده دیدند که سرهای ایشان با ابدان شان بر تپه
 بودند و آنچه مردم میگفتند که سرهای ایشان را بر دروازه قلعه آویزان کرده اند غلط محض است
 و نیز سمیع میشود که مظلومان نوشته این بر دو صاحبان که بعد مجروح شدن و قبل از
 قضا کردن بر خصمون نوشته بودند که در قتل یان قصور مولراج صلا نیست دست
 نامبرده اند اگر این امر درست است مولراج در قصاص صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و نیز
 مردم میگویند که نزد دیوان مولراج خطی در یک مهری در بار چهارم و لیس سنگه بدین نحو
 موجود است که شما با سرکاراگری می بکنید و مستعد حرب و پیکار بشمید و یوان جو میگویند
 که بوقت رو بکاری بجنور کور نزد صاحب پیش خواهیم کرد و هرگاه میجو در صاحب قلعه
 اتمان فته تلاش خزان و حساب نمود در بعض جا انبار پارچه ریشی یا یافتند و در بعض مقام
 قلعه دروغن کا و از وقت بانول سنگه فرایم بود و در جانی نیل و افون بسیار دست آمد
 و در سه چهار لک و پیه مال بسبب پریدن سلاح خانه و غیره کانات ضائع شدند و نیز
 اسباب مذکور در دار الضرب اشرفی و روپیه بسیار بود و ششیرهای لایبی مخفی دیگر اسلحه آلات
 و سوار احبابی بودند و محسن قلعه از لشکری مردم و دواب و اقسام حساب معمر و غنای
 در چهار کور و روپیه را اسباب در آن قلعه مخفی است و حال آن که مولراج کسی را معلوم
 است و مولراج الگینون صاحب و اندرسین صاحب را کفن از دوشا لهای نفیس داده
 و در کالان آن کفن را از قبور بر آورده و چون در حال جانان معلوم شد باز کفن از
 رو بجنور کور و در یک مهری در دو روپیه سه لک و پیه نیز آورده و در صاحب و در
 ناز جناب کور و ملاقات با مولراج مکررند و حکم شد که تا انخراج کلی از قلعه نروند و

و عیال مولراج را از قلعه بیرون نهند و بسیار مردم نزد خواهر و سباب قیمتی راجا تاجپور
 قلعه مدفون ساختند اکنون از قلعه رانی می برآید و از دو یک کس که از قلعه بیرون میرفتند
 هفت هزار روپلا برآمده و با وجود چوکی پسر بسیار مال را مردم قلعه و فوج تصرف
 نمودند و زنی از در صاحب از دیوان مولراج استفسار کرد و از آنجمله سباب شما
 که ضبط شده است خویش بر چیز که داشته باشید ظاهر کنید و دش صاحب آزا بشمار
 خواهند داد و مولراج هیچ جواب نداد هرگاه مکرر پرسیدند گفت سه چیز البته در کار دارم
 یکی پوتی از لب خود دو م چند تصویر زنی سی قوم کتاب طب که در آن نسخه جهت دفع فیم
 نیستند علیه مولراج صاحبان بدینصورت نوشته اند شش سی و سه سال قدری اند
 قدر از بعد پنج فست و هفت پنج دست و پا کوتاه رنگ سبک یعنی پیکاک چهره متوسط بلند
 پیشانی فیل چشم بنجده وضع مکرر زحمت و عبوس صاحب غیبت و جاد وقت برآید
 از قلعه در شکر انگریزی بر پا بود خوبصورت سوار و برزین باو پارچه سرخ ابریشمی می پوش
 بود و لباسه ریشمی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک فیر
 او بود و پیرد و طرف او یک یک گوره سبک بود و بجز بجز صاحب بدست رست
 او بود و در بظا بر هیچ نمودی نداشت نه با کسی سخن کرد و نه صاحب سلامت نمود و
 هر دو طرف افواج انگریزی را بنظر چشم میدید و لیکن سنگی جوچین نمی آورد و از مضمون
 خط لاهور معلوم شد که فوج شیرنگه از دریای چلب عور کرده در مقام غزیر آباد مقیم
 است ظاهراً قصد لاهور دارد لهذا بر طرف شهر لاهور دمهها بستند و آلات حرب
 بهر جانب جمع کردند و بی بیان صاحبان عالیشان و سپاهیان کوره مع اطفال از جا
 انار کلی در قلعه لاهور فرستند در جاپونی مذکور فقط سپاه جنگی خبر میدادند و این
 که شیرنگه اول بر امرت سرو جلند بر تاخت خواهد کرد و کشته خواهد شد و قبا و سر
 و جنرل و سربازی کمک کنند و خیف مامور شدند و بنا بر آن از دهم ماه می فرستند

هج گند نجیب از حلیان و اله روانه شد و قریب به سوری رسید و برای حفاظت شهر لاسور
 نصف پلش گور و چهار پلش بند و سنگ و یک رساله سواران و یک ترب کور از لاسور
 اسی و یک توپخانه موجود است و رساله چهار دهم برکناره راوی افتاده است و این سال
 محافظت را می بیند که از معبد لنگرناشادره که از وزیر آباد تا امرت سر رفته است دیوان
 موراج را بعد بدین در لاسور در کوبند کوزه فرو و کنایند و از لشکر شیر سنگ خبر رسید
 که در لشکر و قریب یک لک مردم از سبک و بازاری فراهم است روزی شیر سنگ از راه
 لاف و کراف در میان لشکر خود بدو غلظت خبر کرد که ما گند نجیب را سنگست آدم و صاحب
 آدمیم لهذا فوج ملتان محاصره آن کده شسته برای کمک گند نجیب آمده است و چون
 شصت هفتاد مردم ملتان که در لشکر شیر سنگ رفته بودند بیان حال مستعین شدن
 قلعه ملتان در سرکار اگر نری نمودند و او را در لشکرش افتاد و دو و پلش تقاضای خوا
 همان ساعت کردند و چون یافتند بطرف موک بر خانه رفتند و بناج شانزدهم
 فردی مجبور لاسور که نزد شیر سنگ نظر بند بودند با جازتش اول در لاسور آمدند و
 بخنور نواب کور زجران رفتند یعنی گویند برای سوال و جواب مصالحه شیر سنگ آمد
 در دهمی شان از ابلی گری شیر سنگ انکار کردند و میفهمند فردی کوچ افواج
 از سعد پور تاشش میل بیشتر شده در مقام کنج مقیم شد و گند نجیب بهادر در آنجا
 داد که مردم فوج احتمال و احتمال کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند شاکر و پیش
 بقدر ضرورت همراه گرفته و نیز فرنگ در یک خیمه دو دو صاحب بوده سباب و مردم
 در آنجا کم کنند چنانچه درین مدتی تخفیف بهشت هزار شتر کرد و بدو نیز حکم شد که هر شب
 از روز کوچ آذوقه بخواه همراه کرد و بناج میفهمند فردی لشکر را روی صاحب
 سب کنند چنانچه بهادر در سبک نیز درین تاج مار کم صاحب چهل شتی را بقیض خود آوردند
 بناج بجهت مردم که در لشکر گند نجیب بقدر چهار و نیم میل بیشتر رفت و فرق در میان

و پنج شیر که بعد شش میل مانده و پنج شیر که از کجرات با صله یک و نیم میل افتاده بود
 ما که هم صاحب نیز عمو را ز چناب کرده و قریب کتب کند و نجیب شد انقضای تابان بنجیم
 ماه مذکور در لشکر کند و نجیب پانزده هزار سپاه و معاد توپ بود و بهر لاریس را دیگر
 رخصت یک هفته گرفته در لشکر کند و نجیب آمد و شیر که فیصله خط واک اگر مردم و غارت کرده بود
 نیز بمرد لاریس صاحب فرستاده داد و تقصیل بباب که از کیمیه کلان مولراج برآمده بود
 اینست طلا ۱۲۰۰ تارنگن مرصع بکزیج شمشیر بیش قیمت یک قصه مالای می و ایدر یک
 کتار قیمتی یک عدد و در شهرستان نه هزار و دو صد عمارت عالیشان بشمار آمده و بر سر
 واکند است شهر زری مقرر گردیده است و جزل کوزش ایند صاحب ناظم ملتان مقرر
 شدند و بهیچد هم فروری قابل مولراج را در مکان امیر خان فرستادند و از ترس ایشان
 بسیار مال و اسباب برآمد و ملک چند کارنده مولراج نیز گرفتار شد و قلعه برن نیز و قصه
 سرکار در آمد و حال جنگ کجرات را که جنگ اخیر سکبان است و در آن کستی فاحش و شیر
 و دیگر سرداران که افتاده بر صورت بیان کرده اند که از نه ساعت روز برآمده
 جنگ فیابین شروع شد و تا سه ساعت از بهر دو طرف برابر توپها بر افواج کجرات
 زدند و درین دو خورد و قیامت آشوب دو افسر توپخانه اگر زیمی یکی از سال
 چهار دهم و یک افسر پیش دوم پیاده کشته شدند و سه افسر و چهارم کاک صاحب
 پونگل اجنت زخم برداشتند و قریب نیم صد سپاهی سرکار مقتول و مجروح گردیدند
 و میت و میت توپ مخالف بدست فتح سرکاری افتاد و افواج اگر زیمی از
 سوار و پیاده آنچنان درین رزم و پیکار جان فانی نمودند که کشته شدند و مقتول
 و ترده بعضی چهل توپ غنیمت بدست آمد و شیر که مع سپاه بود کامی اسباب خورد و نوش
 را گذاشته خود در کجرات پناه گرفت و مردم او بهر طرف گریختند و گریختند
 کند و نجیب بار سالها بی ادواران تعاقب ایشان نمودند و شیر که را از کجرات نیز برانیدند

نیز گریز اندوزانند و افغانان هم که در چهار بار بر دهمهای کندرخچیت حمله کردند و هر بار
 شکست یافته بنهرم گردیدند مصمون اشتباریکه نواب کور ز خبر ان بهادر
 مورخه ۲۴ فبروری ۱۲۸۵ ع از کسب غیر و زیور داده اند اینست
 از روی چشمی کندرخچیت بهادر معلوم شد که بتایج بیست و یکم فبروری سنه مذکور غلبه
 فتح نمایان بر سکهان آبخان شده که کتر شده باشد و انجام این ظفر سندی در سر کار کمر بست
 منتهج بقوا کتر شده کندرخچیت بنویسند که دیر و ز لشکر مار کیم صاحب دنداس صاحب
 که از طمان آمده بود طلیح مسکله آبخان شد تا بمه امراه گرفته از تر کور بطرف شاه وصال
 کوچ کردیم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن بر مخالفین روانه شدیم و بعد
 دو ساعت ایشانرا شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و جمله آلات حرب
 و توپهای ایشان متصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم مانده زیرا که
 نادر وازد کرده سباب ایشان بوقت کرنیز میانه یعنی در جای توپها را کند شدند و در
 مقامی کولی و بار و در از حالت اضطراب انداختند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط هجده
 کس از فوج انگریزی کشته و خسته شده باشند چه باشند بشت هزار سکه که نزد ایشان بشت
 بقیه بود مقابل کردن و از مقام استوار ایشان بصل ساختن و گریز اندوزان لیل است
 بر قتل نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشانرا از جان مال بسیار نقصان شد
 تحصیل آن تعلقه و غایب نوشت تمام شد مصمون چشمی کندرخچیت و از خطوط انگریز
 معلوم شد که جنرال کلرث برای تعاقب مخالفین باور گردیدند و قریب شش هزار از سکه
 متعلقه بجهت کور و از فوج سرکاری بخرد و صد و شصت مرد و ممتول و مخرج
 نقد باشند و سکن تر جانقدر که بالا مر قوم گردید زباده بکار نیاورد و بکار کند
 صاحب بهادر کسب شده در کسب خود تشریف آوردند و در حسن نظام فوج
 ایشان در کسب از منیر و کبر به ثلث صفت جناب سپه سالار کسب و طرب السکند

مردم در این سال در شکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فوج خیم و دشمن توپها
و دیگر آلات حرب بودن در مقام حکم و استوار این چنین فتح سرکار انگریزی که بروی سغد
شاید در کدام هم بند و سنان شده باشد و درین جنگ که شهر جنگ کجرات شد اگر خان
پسر دوست محمد خان که سرکردگی در انیان شرکاب شرنکه بود کشته شد و بسیاری توپهای خیم
از صدها گلولههای توپخانه انگریزی از غایبها افاده بر زمین ریخته بودند و میدان ضعیف
از لاشهای کشکان و زخمیان همور و کلگون بظرفی آمد و بعد چهل و سه توپ ماعد است
و امید است آمدن دیگر توپها نیز هست و بمثل این توپها و توپ پلش دوسه که ساکن است
غنیم افاده بودند و ده کوره و لابی مقتول و کمصد و چهل کس از ایشان مجروح گردیدند
و فوج غنیم منتهی کشته بسه جانب که رخت یک کرده بطرف میر و دیگر جانب جهلم رفت و
لشکر جنرال کلبرت بطرف دیکلی و کنیوکیل صاحب بطرف میر نهضت نمود و سردار خرنکه
که درین صحر که بود زخمی شد

نقشه جنگ و صفوف بندی و

نقشه جنگ کوهستان

و میر سکوت صاحب انجمن فی قلعہ ملتان بازار سہمی کند کہ جنگی کہ دو مکانات اندر از رنجها
 می پرانند انبار خاک را برشته شهر قلعہ را صاف و رخنہای می یارند از آنکه بخت کلوکات توپ کلان
 شدہ بودند میازند توپها بالائی فیصلہای قلعہ نصب میکنند و بطش ہندستانی مردم در آن قلعہ
 خوابند شام سکندر ام سکندر برادران مولراج حفاظت عیال و بخت کونید در پای کند رنج
 رنجی خفیف رسیده اخبار نویسن طلیان نوشته کہ دست محمد خان بہر دار یوسف بیان
 پشاور نوشته بود کہ فوج را جلد تیار کردہ بفرستد و سردار چتر سنگہ مشیت ہزار رو بہ بختان
 مذکور فرستادہ است و از این سکندر سپہ سالار سابق مولراج را کہ از مدت ماہی بود کہ فرار
 کردہ در لاہور زند و با بچولان کردند و اکنون کہ نزد سکندر توپ باقی نماندہ است
 بر درباری جہلم اجتماع کردہ باز قصد جنگ سیدارند و میگویند کہ نزد ما توپ نیست تاثیر
 ختمیم جنگیہ مضمون شہتار سر لارنس رزیدنت لاہور حسب حکم نواب کورنر جنرل کہ برای جمع
 سرکشان ہمسایان لشکر سکندر نوشتہ اند نیست کہ ہمہ مردم ہمسایان لشکر سکندر سوامی سلطان محمد خان
 باید کہ رفاقت سکندر از گذاشتہ بیایند و بہر کہ در سرکار انگریزی در نیوقت رجوع خواہد کرد مردم سرکار
 خواہد شد و کسانی کہ سلاح خود را سپرد سرکار خواهند کرد ایشان اجارت حق خانہ خود ہا در
 عمل سرکار انگریزی خواهند یافت و جاگیر داران از جاگیر خود خارج خواهند شد جلعہ
 ایشان خواہد کرد و بدین طریق بھر دشمنان این شہتار خود را در افواج سرکاری رسانند
 و بشیم خبروری دیوان مولراج را بر پیل ڈاک در لاہور آورده و در شہر فیل ہوا کرد
 در مکان بی بی چندر کنور فرود کنند و از پیشتر در آن مکان بندوبست پیر کورہای لای
 بود و ہلہ و کمر نیل لارنس و میر لارنس ہر دو نزد مولراج رفتہ بہ چہرہی بخت و شہود کردہ
 برای دیرین کلاب سکندر چتر سنگہ کہ در لاہور مقیدست فقید و شیخ امام الدین با خطاب دی
 عطا شد و سوامی بخت ہزار رو بہ جاگیر سابق چتر سنگہ را جاگیر دیگر کہ شہتار چتر سنگہ
 با چتر سنگہ و چتر سنگہ و دیگر فرار از باغی بختان خود را حوالہ سیم سکندر صاحب در شہر

کور ز جزل میآید در مقام را اول چندی نموده اطاعت سرکار را قبول کردند و در محنت
 از پناه در بطرف چمرود گریخته رفت و جزل کلبرث صاحب که در تقاب سرداران سبکان
 گریختگان رفته بود محنت شان نمره خوب داد که سرداران مذکور تنگ شده خود را
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سکه بسبب دادن بر هفت
 کرده است بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز از زنده و با
 سرکار انگریزی بدستور موافقت دارد و سرداران مذکور مسیت و توپ را که داشتند
 حواله سرکار نمودند و نیز چتر سکه شیر سکه پیم لارنس و سیم ایشان را و لغشت پوی صاحب
 و لغشت هر برث و ستر هاسنین بی بی ایشان را که در پیشتر به کار کرده در لشکر انگریزی
 بمخاطبت تمام رسانید و اندک پس اکنون جنگ با سبکان تمام شد و جزل کلبرث تقاب دست محمد
 که چند روز در آن طرف توقف کرده بودند اگر افغانان دره خیبر که طامع و زرد و سستند
 بطمع یا قرض بزار از سرکار انگریزی او را گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و اکنون که مهم سبکان تمام شد زود لامل افواج انگریزی خواهد پیوست و هاجبان گنده
 گشتان برای تجویز چا و نیهای افواج انگریزی بجانب سیاه رودیای جلم زمین اسپایش
 می کنند و نواب کور ز جزل بعد نوشتن مبارکباد این جنگ بکشد و تخفیف ایما فرمودند که هنوز
 جنگ قائم است فساد برپاستح تمام بجانب نوقت خواهد شد که هرگاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که برای برو سبکان آمده بود از ملک پشاور خارج شوند و یا مغلوب ساسل کردند
 بمجرور سیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب کنگ پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد گویند دوست محمد خان با مردم بهاری خود و سلطان محمد خان پسر او بمجرور داخل
 شدن لشکر جزل کلبرث از پشاور برگزیت و بسیار زرنجیر باین وجه تسخیر و سالم بدر رفت
 و نیز بموجب حکم نواب کور ز جزل با در بقرب رجوع کردند سرداران سرکش سبکان
 چا و نیهای کلان شکلهای بنیت سر شدند و اکنون منظور را با میان سرکار انگریزی نیست

آنست که بر حسب مضمون عهدنامه سابق که در عهد گوریزی لار و بارنگ کو در خراج
که فیما بین سکمان و سرکار انگریزی شده بود که اگر ثانیاً سکمان باز بر سرکار قصد جنگ
کند چنانچه از دست ایشان انتزاع نموده خواهد شد عمل دخل سرکار در تمامی ملک
کرد و لهذا به لغت گوریز اگر حکم رسیده که چهار گشت که در ماه هر گشت دو هزار و
بمقتضی و بجاه و روپیه مقرر خواهد شد و نیز نموده زود در ملک چنانچه بپرسند و همچنین
کس مدوکار ایشان نیز مقرر شده خواهند رفت و نیز ملاهای ایشان ملازم خواهد کرد
کویند ساد سکمان که قریب بیست هزار خواهد بود از کتانه و جلم آمده سلاح خود را ببرد
سرکار نموده و سرانهم گیر و بپایند و خبرست که سرداران و گوریزین را اول در فروردین
خواهند برد و از آنجا به هندوستان و با قصد قیدی طمان را که در آن اکثر اکالی و هندو
و فقر اند و فروردین بود و حساب خراج ضلوع پنجاب بموجب اینست

دولان و سائانه در بار لاهور

چنان	دو هزار	دو هزار	دو هزار
پشاور	پشاور	پشاور	پشاور
پشاور	پشاور	پشاور	پشاور

میزان کل یک که در مسک حقه بر تینی یک که در و بهشتا و لک و بجاه هزار روپیه
سوی خراج صوبه کشمیر و دیگر اضلاع که نزد کلاب سنگه است و بر باشند کاش
نشان برای دهنل کردن عوض غنیمت تا کید است و بر ایکنان تا کید رسیده کسانیک
از نشان برخاسته بجای دیگر آباد شده اند ایشانرا آفروده و بنور آباد سازند
در بیان فتح سرکار انگریزی از ابتدای عملداری تا زمان حال نوشته اند که
در ششای عیسوی بوقت محاصره مدرس صرف سهای هند و شمارا که قواعد
نشدند ملازم داشتند و بدین گورهای ولایتی از قسم خلا سکمان جاز و
طلبیده و مردم تنگن (از نوکر دهنه قواعد تعلیم کردند و بعد از شش سال از جنگ

و کتانه و جلم آمده سلاح خود را ببرد
سرکار نموده و سرانهم گیر و بپایند و خبرست که سرداران و گوریزین را اول در فروردین
خواهند برد و از آنجا به هندوستان و با قصد قیدی طمان را که در آن اکثر اکالی و هندو
و فقر اند و فروردین بود و حساب خراج ضلوع پنجاب بموجب اینست

که در کتب نواب سراج الدوله غالب آمدند و حاجت فوج شد اینقدر گوره و بلند ستان
 ملازم سرکار کپی بود گوره سوار ۶۱ گوره سپاهی پیاده ۱۰۶۹ گوره کولر انداز ۷ هم سوار
 ترک سوار ۱۲۹۰ هندوستان سپاهی ۱۳۰۳۸ جمع کل ۱۵۰۳۵ و در سال ۱۸۰۱ عیسوی
 بوقت جنگ بامیه گوره ولایتی از سوار و پیاده ۲۰۹ نفر بود و در جنگ بر پاینده
 پلشن گوره و بوقت محاصره قلعه بهرت پور دفعه اول همراه جنرال لار و لیک بهادر
 سه سال در اکون و یک پلشن گوره زیاده از زیاده هزار فوج نبود و در سال ۱۸۰۲
 و ۱۸۰۳ عیسوی بوقت جنگ اول با بیکان پلشن گوره و سیمده پلشن هندوستان
 بود و بافضل در ۱۸۰۹ عیسوی نیز پلشن گوره و سیمده پلشن هندوستان برای جنگ با
 بیکان دفعه ثانی رفته بود و از الغرض بافضل کل فوج ملازم کپی و با دشمنی در کل هندوستان
 سی هزار گوره ولایتی و دو لک سپاهی هندوستان ملازم سیمده پلشن گوره و سیمده پلشن
 که با چنین افواج قیامت آشوب مقابله کند و بروی غالب آید و سواهی شهاب افواج
 انگوره هزار اصاحان از لفتنت تا کر بل و جنرال هستند که با تدبیر و پا بر خیز می جنگند
 و جنگاوند و کوبید رعایای پنا و خصوصاً مسلمانان از رفتن عمل بیکان عالم و افغانان
 بی رحم و بد خلعت سرکار انگریزی بسیار مطمئن و خوشنود گوید و زنان شهر مذکور از باغها
 خود بوقت داخل شدن افواج انگریزی در انجا از فرط سرور و شادمانی برصنوفت
 می افتادند و بدینطور آنکه در عمل انگریزی از غارتگری و ظلم و بدعت هر دو قوم مذکور
 غنونا خویشیم ماند و گفتن دان آباد از بلند و اظهار دیگر شمار سلام مارا میسر خواهد شد
 حق صاحبان دعای خیر کردند و چتر سنگه و دیگر سرداران را بقصد بریدن فیروز پور
 در بای چناب در محاصره فوج انگریزی عبور کنند و بافضل که در کل چناب عمل انگریزی
 ابر شد لیک کونسل از طرف نواب گورنر بنگال در لا بور مقرر خواهد کرد و سردفتر
 ملیان برهبری لارنس باید در بر پایه هفت هزار روپیه و با صاحب دیگر بر کپی

بر پایه چهار هزار روپیه معین خواهند شد و اینفلکس مجلس کلان از صاحبان کهنه بکابل
 و لیب سنگه بادگیر سرداران لاهور که شرکت با سرکشان نمودند و لاهور منقذ شد و شهباز
 کور زجنرل که نقلش عنقریب نوشته میشود در آن مجلس خوانده شد مهابراج مذکور و دیگر
 سرداران آنرا شنیده بر آن دستخط کردند و چهار لک روپیه سال برای مهابراج موصوف
 از سرکار انگریزی مقرر شد و بهم مقام بود و با شایان در بند و ستارخ غلبه کرد و در باب
 قرار خواهد یافت و جاکیر راجه تیج سنگه و دیوان دینا نات و شیخ امام الدین و حکیم نور الدین
 بحال خواهند ماند و جاکیر های دیگر سرداران سنگه که با همکار بغاوت کردند جنگ نمود و بودند
 بکل ضبط خواهند شد و جوابر کوه نوز برای نذر لکه معظمه لندن بولایت خواهد رفت
 و مشهور شده است که دیوان بولراج در قصاص ترکین و از حلق کشیده مقتول خواهد کرد
 زیرا که او قاتل صاحب مذکور را قتل در انعام این کار داده بود و باقی مراتب که در نظام
 ملک پنجاب قرار یافته اند بروقت معلوم شدن نوشته خواهند شد و برگاه جنرل کبریت با
 افواج قاهره انگریزی برای مقابله افغانان کابل در پشاور و جنرال شیدا و بی انگریزی
 بنحله و مکانات میجر لارنس که افغانان مذکور پیش داده بودند مشغول و سوزان یافت
 و بهار زرد و دست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان که سبب گرفتار کرده و او را
 میهمان مذکور مضروب و مجرم سرکار انگریزی بود و بطرف کابل راهی گردید و همچنین افغانان
 بهر ای او بعد بکند و مقابله با فوج انگریزی از پشاور بدر رفتند **خلاصه شهاب**

نواب کور زجنرل لارڈ دلهوی با در مرقومہ لایچ ۱۸۴۹ء

از کسب فیروز پور چون بعد فوت مهابراج بحسب سنگه والی لاهور متوفی که دست
 سرکار انگریزی بود و عهد نامه با سرکار موصوف داشت سپاه خالصه و اکالیان از
 سکنان ملازم دربار لاهور بر ملک سرکار انگریزی که این طرف دریای ستلج بود یورش

کرد که ملک افواج سرکار مذکور گنجهای متواریافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و افواج سرکاری بعد از گردانیدن ایشان از جنگ اخیر آن طرف تسلیم عبور نمود و قصد
 لاهور کرد چهار جبهه دلیپ سنگس سروداران لاهور عذر تقصیرات نموده اطاعت سرکار
 را قبول کرد کور زجرل فرمان فرمای هندوستان از راه کرم و نوازسش حضور افواج
 خالصه را معاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه‌های جدیدی میان
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه االیان سرکار انگریزی بران عهده قول
 و قرار مندرجه عهدنامه تمیل نمود مذکور سکبان سرداران ایشان عهد شکنی کرده و شرائط
 عهدنامه را بجا نیاورد و در حقی که سالانه غلبندی که در آن مندرج بود ادانکر و مذکور
 فرضی که کورنت هندوستان ایشان را داده بود مذاذ و علاءه سکبان و سرداران
 ایشان اطاعت و فرمان برداری هر کار را که بزمه خود خستیا کرده بودند عمل نیاورده
 برای قاتل جدال برخاستند و بعضی صاحبان را که برای نظام امور در لاهور مقرر شده بودند
 میوجه قتل نمودند و بعضی را بفریب قید کردند و بعضی سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کونسل لاهور در فساد و بغاوت
 بر مبری ایشان کرد و تمامی سکبان بدین اراده که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کنند بغاوت و سرکشی نمودند و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان سابق در هشتمین
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتار و تخیر نمودن ملک غیر بلا سبب هرگز موقوف
 خاطر نیست چنانچه دلیل صداقت کلام شان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و بود است ولیکن اکنون برای خطا ملک و رعایا ضرور افتاد که تدبیری
 باید کرد تا بدان سرکشان آنجا را که از سرداران خود منیر شده و متقاعد خود سازند
 بنا بران نواب کور زجرل لارڈ دلهوسی بهادر را شاد میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و تمامی ملک مهابارجه دلیپ سنگس و حشام ملک

هندوستان گردید و سرکارانگریزی بدام نسبت به اراجیه موصوفه حضرت و حکم
پیش خوانند آمد و مال و جاگیر هندوئی از سرداران بکمان که با سرکار بختگیند
برقرار خواهد ماند و وضع باد که سرکارانگریزی با مذیب رعایای ملک پنجاب خوا
مسلمانان باشند خواه هندو و سک برگز علاقه و سروکاری نخواهد داشت و یکایک
را اجازت نخواهد شد که یکی از مذیب دیگری و یا در امری که در مذیب او فرض باشد
مغرض و مزاحمت رساند و سردارانی که با سرکارانگریزی بکسبده اند جاگیر مال و باب
ایشان بالکل ضبط خواهد گردید و ثلثه قلعها و قلعهها که در ملک پنجابند شمار و نهم
کرده خواهند شد بلکه آن چنان تفریری بعمل خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
بر جنگ و فساد با سرکارانگریزی نباشد و گورنر جنرل بمردم رعایای پنجاب اطلاع مید
که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکارانگریزی را قبول کنند و کسانیکه مطیع و سفاد سرکارند کوز
خواهند ماند برایشان با مهربانی و ولایت حکمرانی خواهد شد و احیاناً اگر احدی از رعایا
این ملک باز فتنه و فساد و یا مقابله با افسر سرکاری خواهد کرد در صورت باز توقع حمد
مهربانی این سرکار در باره خود ندارد بل برای سنگین خواهد رسید و این شهادت
نواب گورنر جنرل لارڈ دلهوزی از دستخط ایچ ایم الیث صاحب بیاد سکرتر
کوشت آن اندیا جاری گردید تعداد رعایا و آمدنی سالانه عمالک
هندوستان و غیره و شمار افواج هر یک مستام

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر ملک	شمار فوج هر جا
آمدنی ملک هندوستان که از سابق در سرکارانگریزیست	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
آمدنی ملک پنجاب رعایا و غیره	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
ملک برما که آنرا او نیز گویند	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰

لارڈ دلهوزی
و لارڈ کریست
فرمانی است
می نویسد

ملک سنجک	سک	سک	سک
ملک سنده	سک	سک	سک
ایلاتستان	سک	یک کرو و شش هزار	سک
ملک ایران	سک	دو کرو	سک
حیدرآباد و گن	سک	سه کرو	+
کوالیر ملک سندی	سک	یک کرو و چهارک	میان دهر سپاه و بانی ران
ناگپور	سک	مردم کمر و سار	+
	نیل کل ۱۴۰۵۰۰۰	سک کل ۳۲۴۲۵۶۹	مختصی که روی و شش دست و چهار و شصت و شش

در بیان شده از حال محاراجه بخت سک والی لاهور سابق متوفا و کفر من
او ملکه های اطراف را کونید بخت سک مذکور در ششده بر ضلع افغانستان
که برکناره جانب شرقی دریای سنده واقعند متوجه شده بسبب کم زوری اما غنه آنجا
متصرف گشت و سرداران ملک دیگر را که زیر حکم سلطنت کابل بودند بتوین و طبع صلح
لاهور ساخت من بعد بر ضلع شرقی و جنوبی دریای پنج پورش کرده بتدریج شال
ملک پنجاب نمود و در ششده سرچاپس شگفت بعبه سفارت مقرر گشته برای نویسان
عبدنامه از طرف سرکار انگریزی در لاهور رفت در ابتدای حال بخت سک بر عبدنام
و سخطینیکر و آخر دریافت این که سرکار مذکور را بجز وابط محبت و اتحاد میا بین دو
غرضی از ملک ویت در ششده بر عبدنامه و سخط نمود پس از آن زمان تا آخر عمر خود و
خواهی پریان و سرداران خود از طرف سرکار انگریزی او دلم بر جاده حقیقت دوستی و
نهایت باین سرکار مانده سپاه اوکل بغداد و پنج هزار بود و بخله است و بجز از قوت خود
را بخت و یک پناه زانم نخواهد داده آنها را قواعد بطریق سپاه بخلش تعلیم می کنند

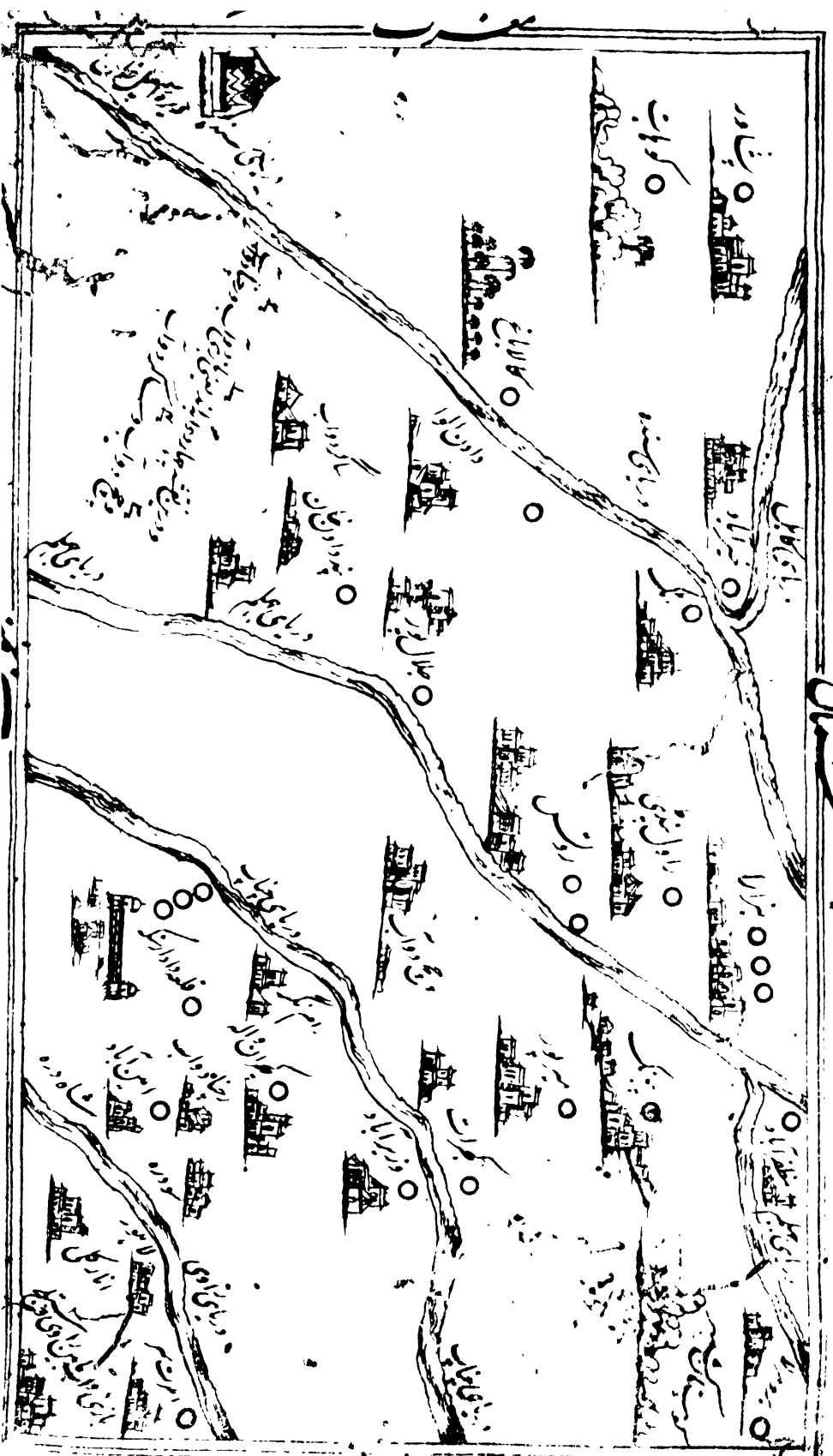
میکنند و بملک این بیت و پنجاه هزار سوار و کولان از لوه و نو و کید و توبه و حق و تقوی و تقصد
 فرمایند برای تعلیم سپاه خود در سرکار خویش ملازم دشت و کیمند و پنجاه توبه
 خوب کار آمد نزد او بود و پنجاه هزار سوار و پیاده را که اکثر ایشان کور کین و بیای
 خواه نقد زمین داده بود و در ششصد و شصت و شصت و در ششصد و شصت و شصت
 خود در آورد و در ششصد و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
 و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
 بروقت بردن شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن رتخت سلطنت افغانستان
 در افواج انگریزی نمود و در ششصد و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
 قضا کرد و بر روی او دماغ چپک عین بسیار بود و با وجود دشتن یک چشم قوت
 فطانت و دهنشندی و سلیقه ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خدا داد بر شصت
 او را اصل بود که از اشغال و افزان خود گوی سبقت رانده و در خضائل او صاحبان
 انگریز نوشته اند که او قصد در امور محکمه نمیکرد و اگر او را همی پیش می آمد بدون انعام
 و نهم آن بر حسب و خواه خود دست ازان نمی برد و شصت و شصت و شصت و شصت
 فسیده و دبیزان خود سنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل خود
 و گردن کشان ملک خود را مطیع و منقاد خود میداشت احدی را یا را نبود که در زندگی
 با وی گشتی میکرد و گو قاهر بر نوشت و خواند نبود مگر آنچه آن صاحب تدبیر صائب بود
 که کار و بار سلطنت خود را بی صلاح و مشوره دیگری بخوبی مینمود اگر چه رحم و فوسوس
 و در دشتی خود و لیکن ظلم بر رعایای خود هم روا نمیداشت و زور و طاقت خود را در
 امور خطرناک و ناامکن صرف و بربادی نمی کرد و اگر در همی از وی خطا هم واقع میشد
 آن خطا رخنه در امور سلطنت و یا در حساب حکومت او را نه می یافت و دلیل بر این
 او همین بس است که ابا لیا ن سرکار بخشش همیشه از وی راضی و خوشگرومانند و شصت

بود من و بنی گیتی مقاصد از قائل شکر گرفت که مجرم را بقوت شهد از کیلانی طرح قتل
 و شکر کردن و انوار محکم گشت و با او را بکوهستان جلای وطن میبرد و عمل اگر چه
 در این شهرت گریه نیست ریاستهای دیگرند و ستانیان مبرات بهتر و مضبوط بود
 و در وقت صلواتی ملک لا بهور بقدر دو نیم کرد و روپیه بود و با وجودیکه در سر کار
 قریب دو اردیبهشت را نقد و حساب بود و تا نیم غواض فوج او تا یکصد ماهه بتر
 او باقی میمانند و سبب زیاده طلبی محصول از ناجران کار و بار تجارت در ملک او
 بسیار کم میشد و البکاران او بسیار رشوت خور بودند بدین سبب اکثر امور در حب
 خواست او میشدند و در ملک لا بهور در وقت او بدین صورت بزدند و شالی ملک
 او و حصن کجوبستان بهالالا و غریبی آن تا دریای سنده و جنوبی و شرقی نادریای
 تنج و شکر ملک او بوضع شکر بود که قاعده آن شکر در طول بقدر چهار صد میل
 با دامن کوه بهالالا پیوسته است و دو ساق شرقی و غریبی آن با از پیش شکر است

و بادوی ملک او در زمین برابر و مشهور است که بستان بسیارست بنی برین باطن این حج
هرایکه مشهور است سنج و بیاه و راوی منجاب و جلیم اغنسیار نیز حاصل و زرخیزند بسیار و ماه
اندکی راد و کیه مازی گویند و دوم یاد و رخا و سوم راد و آبرج و چهارم راد و آبکارانند

مسال

تر خاتمته **شکاک** کبر کل علم اقلیم خنری آتخرج معنی سرور
 و کبر کل شیء کثرت و تکرار سخن تا صب اعلام این کرامی فن مقتبولان

لم نزل جناب فادوت آب مولوی محمد باودی علی مد ظله العالی

به ستعین نزه بازی قلم در میدان شت بامین صغیر ثو حید مالک المکی است که به است
 قمرانیش از ادبی تا اعلی سر بر خط و فان نملود و علم اندازی طامه در بیدای ناپیدان تمسید
 جهان آفرینی که از سطوت سلطانیش سر که و نه تن بر بنا و تسلیم در داده حکم اندازان فهم و در
 در مع کادو کی کند دانش جوهر تبارکی زدن و تاوک زبان عقل و کیاست زود عوی محال
 جبهه صفاتش در خانه کان گوشه کریمین تا علم صبح بر افراشته سرت شوق این
 ساحته مده نوبت از بی بجان است تیغ هلالی ز سلطه خانه این انضای بر بی خصما
 در بیت خماری بناده که شست خاکی کرد از بنا و اعدای بن بر آورد و تبلیغ احکام
 و احبب لاد از زبان شاه کوبید گانی سپرده که بی زبانان را حکم ماطش کو یاکرد توفیق رمان
 بطرف ای و مارسلناک الا کاد و لکنا س مجمل و متور خوش بنجام التناهی و لکن سوال است
 و خاتم النبیین کل چو منکر تیغ او شد از جهات سپر اکنه بر آب مذمت سلمان
 نو دمویر که زارش سکندر جاوهر آینه دارش جانشینان سید مملکتش تیغ نظام
 بخون دشمنان اسلام خوانده و نمانان ساده خلافتش تر کین دینه کافران بیدین
 بنامده و صد تحیات باد بر جانش بر به آل و صعب ذی شانش بعد ازین برادر محرم
 سر به چشم اعتبار برای نظارت بندکان فاعبر و یا اولی الالبصار با همی خزان خوش کار و خوش
 زمان همیشه بخون عزیزان خناب است و شیشه انگر و در خاک دوران ملام دست و کریان
 ملکوی انکار کتاب گاهی تحت کی نظام دیگر است و نوبتی در بهیم صاحب فرشی بری

آنان بخت سحر و جادو زربان آورده چنانچه مستعد بخت و شانس گشته
سعی را از شاهی بفرستاد و همه ملک و بزرگان را با خود برد و کارزار
که نام آوران را کند کار زاق تلون چنان میکند شکار گشتند و در یکی پس از دیگری
و در زیر دست یکی از غنچه و دیگر یکست نظیر این حال و صدق این بقال غایب و در وادان لشکر
و قاطبه و قشون جید و مر قمار به کمان لایق و دندان با کار کمان سرکار گلستان است که گویا با یکی
جوانان و معانی قصب این ربای محضر کنه وانی فارس صنادید و شهباز عزمه فطانت
مستعد بخت را از تبر شکر جاد و بخاران دهن تبر خطای گلشن عتد های علم و هنر و و اسکانی و قاتی
فنون تیغ کو شیتش را جوهر نر و اور سانسیم ششی مولوی عبد الکریم او آمدند
باز اوقات بگفته اقصی لغایب و تحقیق وانی و متفح وانی از میان انگریزان و اخبار اردو و بلیا
گناشت و قالی بود نش از زام و نارس است لقب احین مبت دهن بملاطه صدق و شایسته
بمناسبت که خبر از احاطه کذب میرست بر فقر و هوش فصاحت قرین و هر گشت بلاغت آفرین از
سطورش فوج معنی صف آرا و نارس تر نیست کامل با و هرگز اگر لغزش و تقدیر شاخ طوبی فکند
بمقابله تیزی این بحر ریغش نخواهد برید و ورق خورشید اگر خدک و ج کوش را کاغذ دهن کرد و
و دود براق و درفش نو آمد رسیده نسکه قصص و حکایات طبایع انسانی را قبول و شتابان
و قانع و محاربات مجولست خصوصاً کوشه بار آواز کوس این بکار و هر سامه شاق صد
طل این تازه کارزار بود لهند اطراف دار قلم و دهبت نیسا لارشم فوت حاجی حرمین بفرین
مولوی محمد حسین که کلید فتح الباب بجهنم بر کونه مقصودش بکست و علی قاپی استن
بر تاد و لبت بهبود در ست باد برای عبرت ناظران از قلاب طبع بر کشید و متفحصان آثار طرار
روز کار را این سپاس بگو و اندید و تنگ انام **یادوی** برای نام این چند سطر پریشان
چنانچه لغظی و سنوی یاد کار کند هشت قطعه تاریخ شد این نامه که ز تالیف طبع
پسندین طبع بگشاید رقم کرد از بهر تاریخ تنگ که سال هزار و دویست و هشت و ج

خالد بن عبد الرحمن بن محمد بن عبد الرحمن بن عبد الرحمن

[illegible]

[illegible]

